

**BY- OG REGIONFORSKNINGSINSTITUTTET
NIBR**

Bostedsløse i Norge i 2025

**Resultater fra den åttende nasjonale kartleggingen
av bostedsløshet**

Hilde Hatleskog Zeiner, Evelyn Dyb og Mathilde Uttersrud Hjelle

STORBYUNIVERSITETET
BY- OG REGIONFORSKNINGSINSTITUTTET NIBR

NIBR-RAPPORT 2026:9

Hilde Hatleskog Zeiner
Evelyn Dyb
Mathilde Uttersrud Hjelle

Bostedsløse i Norge i 2025

Resultater fra den åttende nasjonale kartleggingen
av bostedsløshet

NIBR-rapport 2026:9

Andre publikasjoner fra NIBR:

NIBR-rapport 2024:9	Interkommunalt samarbeid om startlån. Ei god løsning for distriktskommunane?
NIBR-rapport 2021:5	Den økonomiske fordelene av overgangen fra leie til eie for utsatte husstander.
NIBR-rapport 2020:26	Bostedsløse i Norge 2020 – en kartlegging
Oslo Economics & OsloMet 2020a	Evaluering av Nasjonal strategi - Bolig for velferd. Delrapport 1 av 2
Oslo Economics & OsloMet 2020b	Evaluering av Nasjonal strategi - Bolig for velferd. Delrapport 2 av 2: Vurdering av statens innsats i Bolig for Velferd
NIBR-rapport 2019:9	Færre bostedsløse – hva er forklaringen?
NIBR-rapport 2019:3	Kommunenes startlånpraksis – analyser av praksisinnretning og tildelingsprofil basert på Startlånsundersøkelsen
NIBR-rapport 2021:1	Boligrådgivning i kommunene - kartlegging, vurdering og anbefalinger

Tittel: Bostedsløse i Norge i 2025. Resultater fra den åttende nasjonale kartleggingen av bostedsløshet

Forfatter: Hilde Hatleskog Zeiner, Evelyn Dyb og Mathilde Uttersrud Hjelle

NIBR-rapport: 2026:9

ISSN: 1502-9794

ISBN: 978-82-8309- 466-4 (PDF)

Prosjektnummer: 203433

Prosjektnavn: Kartlegging av bostedsløshet i Norge 2025

Oppdragsgiver: Husbanken

Prosjektleder: Hilde Hatleskog Zeiner

Referat: Landsomfattende kartlegginger av bostedsløse er gjennomført i alt åtte ganger fra 1996 til 2025. Denne rapporten presenterer resultatene fra den åttende kartleggingen, som ble gjennomført i uke 48 i 2025. Kartleggingen av bostedsløse er en kvantitativ studie og utgjør den eneste statistikken om omfang og kjennetegn ved populasjonen av bostedsløse i Norge. Dataene som innhentes inngår i tidsserier. Det vil si at dataene kan sammenlignes gjennom alle årene med kartlegginger og gir et bilde av utviklingen av bostedsløshet i Norge.

Sammendrag: Norsk og engelsk

Dato: Juni 2026

Antall sider: 115

Utgiver: By- og regionforskningsinstituttet NIBR
OsloMet – storbyuniversitetet
Postboks 4 St. Olavs plass
0130 OSLO
Telefon: (+47) 67 23 50 00
E-post: post-nibr@oslomet.no

Vår hjemmeside: <http://www.oslomet.no/nibr>

© NIBR 2026

Forord

Denne rapporten presenterer resultatene fra den åttende nasjonale kartleggingen av bostedsløshet som ble gjennomført i uke 48 2025. Oppdragsgiver er Husbanken. Vi vil takke for godt samarbeid gjennom oppdraget, og retter en særlig takk til vår kontaktperson Hermund Urstad.

Som i tidligere år, har en referansegruppe fulgt arbeidet med kartleggingen. Referansegruppen har spilt en viktig rolle i alle kartleggingens faser, fra revidering av kartleggingsskjema til vurdering av resultater. Ikke minst har gruppen bidratt til å forankre kartleggingen i kommuner, statlige etater, direktorater og organisasjonsfelt som på ulike måter arbeider med problematikken. I 2025-kartleggingen har følgende personer deltatt i referansegruppen:

- Nina Søymer Andresen (Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet)
- Tor Erik Befring (Helsedirektoratet)
- Benedicte Falck Monsen (Integrerings- og mangfoldsdirektoratet)
- Kristin Tandberg (Kriminalomsorgsdirektoratet)
- Pål Eivind Aamodt og Nina Strømmen (Arbeids- og velferdsdirektoratet)
- Fredrik Sørensen (Oslo kommune)
- Elisabeth Franzen (Bergen kommune)
- Thomas Hugaas Molden (Trondheim kommune)
- Natasha Espelid (Stavanger kommune)
- Vibeke Rochmann (Drammen kommune)
- Petter Dahle (NAPHA)
- Jan Gunnar Skoftedalen (Fagrådet – Rusfeltets hovedorganisasjon)
- Eva Thømt (Frelsesarmeen)
- Marit Nybø (Kirkens bymisjon)

I tillegg deltok Kommunal- og distriktsdepartementet, ved Ida Høvdde Holmagan, i referansegruppen fram til juni 2024. Vi vil takke referansegruppen for gode bidrag og diskusjoner underveis i prosjektet.

Til sist vil vi takke alle respondenter i kommuner, helseforetak, kriminalomsorgen og frivillige organisasjoner som, i en travel hverdag, har satt av tid til å registrere bostedsløse personer de kjente til eller var i kontakt med i uke 48 i fjor. Det er et omfattende og tidkrevende arbeid, og det ville ikke vært mulig å gjennomføre kartleggingen uten dere.

NIBR, juni 2026

Erik Henningsen
Forskningssjef

Innhold

Forord	1
Innhold	2
Tabelliste.....	4
Figurliste.....	7
Sammendrag.....	8
Summary.....	11
1 Innledning.....	13
1.1 Kartleggingens rolle i den sosiale boligpolitikken.....	13
1.2 Et nedskalert kartleggings skjema i 2025	14
1.3 Definisjon og metode for kartlegging	16
1.4 Respondentutvalg og svarprosent.....	21
2 Bostedsløse i hele landet.....	27
2.1 Antall bostedsløse og trender.....	27
2.2 Bostedsløse i fire kommunegrupper	28
2.3 Kjønn.....	29
2.4 Alder	30
2.5 Inntektskilder	31
2.6 Oppholdssteder blant bostedsløse	33
2.7 Tilhørighet	39
2.8 Bostedsløse barnefamilier	40
2.9 Oppsummering.....	45
3 Bostedsløshet i fire storbyer	46
3.1 Antall bostedsløse	46
3.2 Demografisk profil	48
3.3 Nærmere om de fire byene.....	52
3.4 Oppsummering.....	60
4 Bostedsløse i større bykommuner	62
4.1 Antall bostedsløse	62
4.2 Demografisk profil	65
4.3 Familieforhold.....	68
4.4 Oppholdssteder og lengde i situasjonen.....	70
4.5 Bostedsløshetens varighet	72
4.6 Oppsummering.....	73
5 Bostedsløse i kommuner med 10.000 – 39.999 innbyggere.....	74
5.1 Antall bostedsløse	74
5.2 Demografisk profil	75
5.3 Familieforhold.....	77
5.4 Oppholdssteder og lengde i situasjonen.....	79
5.5 Bostedsløshetens varighet	81
5.6 Oppsummering.....	82
6 Bostedsløse i kommuner med under 10.000 innbyggere	84
6.1 Antall bostedsløse	84
6.2 Demografisk profil	85
6.3 Familieforhold.....	87

6.4	Oppholdssteder og lengde i situasjonen	88
6.5	Bostedsløshetens varighet	89
6.6	Oppsummering.....	90
7	Oppsummering og refleksjon	92
7.1	Nullvisjonen – status og tiltak	92
	Litteraturliste.....	97
Vedlegg 1:	Registreringsskjema.....	99
Vedlegg 2:	Kommuner > 40.000.....	103
Vedlegg 3:	Kommuner 39.999 – 10.000	104
Vedlegg 4:	Kommuner under 10.000.....	107

Tabelliste

Tabell 1.1:	Type respondent etter andel bostedsløse personer respondentgruppen har registrert i 2025, 2020 og 2016. Prosent.	22
Tabell 1.2:	Andel respondenter i kommunene som har svart/ikke svart etter kommunegruppe og type respondent. Prosent.....	23
Tabell 1.3:	Svarprosent i fire kommunegrupper etter antall kommuner som har svart og andel av befolkningen i kommuner som har svart. Prosent.	24
Tabell 2.1:	Antall bostedsløse og andel bostedsløse per 1000 innbyggere, prosentvise endringer fra 1996 for hver kartlegging.	27
Tabell 2.2:	Antall bostedsløse i hver kommunegruppe i 2025, 2020, 2016 og 2012.....	28
Tabell 2.3:	Andel bostedsløse per 1000 innbyggere i hver kommunegruppe i 2025, 2020, 2016 og 2012.	29
Tabell 2.4:	Kjønnsfordeling blant bostedsløse i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996. Prosent.....	29
Tabell 2.5:	Aldersfordeling blant bostedsløse i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996. Prosent.....	30
Tabell 2.6:	Inntektskilder blant bostedsløse i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996. Prosent.....	32
Tabell 2.7:	Oppholdssteder blant bostedsløse i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996. Prosent.....	35
Tabell 2.8:	Oppholdssteder etter tid tilbrakt i situasjonen i 2025. Prosent.	37
Tabell 2.9:	Historikk som bostedsløs i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005 og 2003. Prosent.	38
Tabell 2.10:	Historikk som bostedsløs etter alder i 2025. Prosent.....	38
Tabell 2.11:	Sivilstatus blant bostedsløse etter kjønn i 2025. Prosent.....	39
Tabell 2.12:	Samletabell for bostedsløse barnefamilier i 2025, 2020, 2016 og 2012. Prosent.	42
Tabell 2.13:	Samletabell for bostedsløse barnefamilier i tre kommunegrupper og i hele landet i 2025. Prosent.	44
Tabell 3.1	Antall bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996.....	46
Tabell 3.2:	Bostedsløse per 1000 innbyggere i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996. Andel.	47
Tabell 3.3:	Sivilstatus blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.	47
Tabell 3.4:	Bostedsløse personer med og uten barn under 18 år i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.....	47
Tabell 3.5:	Kjønnsfordeling blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.	48
Tabell 3.6:	Alder blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.	48
Tabell 3.7:	Inntektskilder blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.	50
Tabell 3.8:	Oppholdssteder blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.	51
Tabell 3.9:	Tid tilbragt på oppholdsstedet blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.....	51
Tabell 3.10:	Historikk som bostedsløs i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.	52

Tabell 3.11: Samletabell for bostedsløse i Oslo i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.	53
Tabell 3.12: Samletabell for bostedsløse i Bergen i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.	55
Tabell 3.13: Samletabell for bostedsløse i Trondheim i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.	57
Tabell 3.14: Samletabell for bostedsløse i Stavanger i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.	59
Tabell 4.1: Kjønnfordeling blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.	65
Tabell 4.2: Aldersfordeling blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.	66
Tabell 4.3: Kilde til livsopphold blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.	68
Tabell 4.4: Sivilstatus for bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.	69
Tabell 4.5: Med og uten mindreårige barn i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.	69
Tabell 4.6: Bostedsløse sammen med mindreårige barn i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016 og 2012, samt for hele landet i 2025. Prosent.	69
Tabell 4.7: Oppholdssteder blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.	70
Tabell 4.8: Tid tilbragt i oppholdssteder på registreringstidspunktet i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, og 2012, samt for hele landet i 2025. Prosent.	71
Tabell 4.9: Historikk med bostedsløshet blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.	72
Tabell 4.10: Historikk som bostedsløs etter alder i kommuner >40.000 innbyggere i 2025. Prosent.	73
Tabell 5.1: Kjønnfordeling blant bostedsløse personer i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og i hele landet i 2025. Prosent.	75
Tabell 5.2: Alder blant bostedsløse personer i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og hele landet 2025.	75
Tabell 5.3: Viktigste inntektskilder blant bostedsløse personer i kommuner med 10.000- 39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 samt for hele landet i 2025. Prosent.	77
Tabell 5.4: Sivilstatus blant bostedsløse personer i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og hele landet i 2025. Prosent.	78
Tabell 5.5: Med og uten mindreårige barn i kommunegruppen 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005 og alle i 2025. Prosent.	78
Tabell 5.6: Personer som er bostedsløs med mindreårige barn i kommuner med 10.000- 39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016 og 2012 og for hele landet i 2025. N: 119. Prosent.	78

Tabell 5.7:	Oppholdssteder blant bostedsløse personer i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og i hele landet i 2025. Prosent.	79
Tabell 5.8:	Tiden tilbrakt i oppholdsformen for registreringstidspunktet i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016 og i 2012, og i hele landet for 2025. Prosent.	80
Tabell 5.9:	Lengde i situasjonen etter oppholdsform i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025. Prosent. N: 470.	80
Tabell 5.10:	Bostedsløshetens varighet i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og for hele landet i 2025. Prosent.	81
Tabell 5.11:	Bostedsløshetens varighet etter alder i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025. Prosent. N: 473.	82
Tabell 6.1:	Andel menn og kvinner i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 samt for hele landet i 2025. Prosent.	85
Tabell 6.2:	Aldersfordeling blant bostedsløse personer i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 samt for hele landet i 2025. Prosent.	85
Tabell 6.3:	Viktigste inntektskilde blant bostedsløse personer i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 samt for hele landet i 2025. Prosent.	87
Tabell 6.4:	Sivilstatus for bostedsløse personer i kommuner <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og hele landet i 2025. Prosent.	87
Tabell 6.5:	Med og uten mindreårige barn i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 samt for hele landet i 2025. Prosent.	88
Tabell 6.6:	Oppholdssteder blant bostedsløse i kommuner <10.000 i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005 og hele landet i 2025. Prosent.	88
Tabell 6.7:	Tid tilbrakt i oppholdsformen for registreringstidspunktet i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016 og 2012, samt hele landet i 2025. Prosent.	89
Tabell 6.8:	Lengde i situasjonen etter oppholdsform i 2025 i kommuner med <10.000 innbyggere. Prosent.	89
Tabell 6.9:	Bostedsløshetens varighet i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og hele landet i 2025. Prosent.	90

Figurliste

Figur 1.1:	Kartleggingens rolle i nasjonal politikktutforming	14
Figur 2.1:	Viktigste inntektskilder blant bostedsløse i 2025. Prosent.....	31
Figur 2.2:	Viktigste inntektskilder blant bostedsløse etter alder i fem grupper i 2025. Prosent.....	33
Figur 2.3:	Oppholdssteder blant bostedsløse i 2025. Prosent.	34
Figur 2.4:	Tid tilbrakt på oppholdsstedet ved tidspunktet for registrering i 2025, 2020, 2016 og 2012. Prosent.	37
Figur 2.5:	Statsborgerskap blant bostedsløse i 2025. Prosent.....	40
Figur 3.1:	Statsborgerskap blant bostedsløse i fire storbyer i 2025. Prosent.	49
Figur 3.2:	Statsborgerskap blant bostedsløse i Oslo i 2025. Prosent.....	55
Figur 4.1:	Bostedsløse personer i kommuner >40.000 innbyggere i 2025 og 2020. Andel per 1000 innbyggere.	63
Figur 4.2:	Statsborgerskap blant bostedsløse personer i kommuner >40.000 innbyggere i 2025. Prosent.....	67
Figur 4.3:	Kilder til livsopphold blant bostedsløse personer i kommuner >40.000 i 2025. Prosent.....	68
Figur 4.4:	Oppholdssteder blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025. Prosent.....	71
Figur 4.5:	Lengde på oppholdet etter oppholdssted blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere. Prosent.....	72

Sammendrag

Landsomfattende kartlegginger av bostedsløse er gjennomført i alt åtte ganger fra 1996 til 2025. Denne rapporten presenterer resultatene fra den åttende kartleggingen, som ble gjennomført i uke 48 i 2025. Kartleggingen av bostedsløse er en kvantitativ studie og utgjør den eneste statistikken om omfang og kjennetegn ved populasjonen av bostedsløse i Norge. Dataene som innhentes inngår i tidsserier. Det vil si at dataene kan sammenlignes gjennom alle årene med kartlegginger og gir et bilde av utviklingen av bostedsløshet i Norge. Undersøkelsen er en tverrsnittstudie. Den gir et bilde av bostedsløsheten i et spesifikt tidsvindu. Tidsvinduet er en uke, vanligvis i månedsskiftet november – desember. I 2025 var tidsvinduet fra 24. til 30. november. Bostedsløshet er ingen statisk tilstand, men en posisjon personer beveger seg inn og ut av. Antallet som opplever bostedsløshet i løpet av for eksempel et år, vil være høyere enn i tidsvinduet for kartleggingene.

Kartleggingen av bostedsløse er en to trinns studie. Selve kartleggingen gjennomføres av tjenester som ofte eller sporadisk er i kontakt med eller kjenner til bostedsløse personer og husstander. Dette er respondentene i studien. Trinn én i studien omfatter kartlegging av respondentutvalget. I trinn to registrerer respondentene alle personer de kjenner til, som er bostedsløse i tidsvinduet for studien. Respondentene fyller ut ett skjema for hver bostedsløs person de kjenner til. Bostedsløse personer er enhetene i studien. Innhenting av data avgrenses til bostedsløse personer som er kjent av hjelpeapparatet. Respondentutvalget omfatter imidlertid et svært bredt spekter av tjenester, de fleste såkalte allmentjenester, det vil her si at de ikke har bostedsløse som spesifikk målgruppe. Denne måten å kartlegge bostedsløshet på regnes i internasjonal sammenheng som svært grundig og egnet til å fange omfanget av bostedsløshet.

Kartleggingen av bostedsløse er basert på at respondenten utleverer informasjon om tredje person, i dette tilfellet bostedsløse personer. For å gjennomføre kartleggingen må forskerne innhente dispensasjon fra taushetsplikten under paragrafer i lovverket som omhandler unntak fra taushetsplikten for forskningsformål. Som ved tidligere kartleggingen ble unntak innvilget fra REK – de regionale komiteer for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk og Kriminalomsorgsdirektoratet. Arbeids- og velferdsdirektoratet – har tidligere gitt dispensasjon fra taushetsplikten, men avsto i denne kartleggingen å innvilge dispensasjon. Direktoratet innvilget likevel en delvis dispensasjon og det ble gjennomført en kartlegging med et nedkortet personskjema. Antall bostedsløse er registrert sammen med enkle bakgrunnsvariabler. Kjennetegn ved populasjonen som kan belyse årsaker til bostedsløshet, identifisere undergrupper og forebygge bostedsløshet er utelatt fra denne kartleggingen. Analysene og presentasjonen av bostedsløshet i Norge anno 2025 i denne rapporten vil derfor være langt mer begrenset enn de foregående rapportene.

Definisjonen av bostedsløshet er forankret i boligbegrepet og fravær av egen bolig. Kortversjonen kan oppsummeres slik:

Som bostedsløse regnes personer som ikke disponerer egen eid eller leid bolig, men som er henvist til tilfeldige eller midlertidige botilbud, oppholder seg midlertidig hos nære slektninger, venner eller kjente, befinner seg under kriminalomsorgen eller i institusjon og skal løslates eller utskrives innen to måneder og ikke har bolig, og personer uten ordnet oppholdssted kommende natt.

Personer som bor i fremleid bolig eller permanent hos nær familie regnes ikke som bostedsløse.

Hovedfunn:

- Antall bostedsløse i Norge i uke 48 i 2025 var 4.197 personer tilsvarende 0,75 per 1000 innbyggere. Etter en nedgang fra 2016 går tallet på bostedsløse nå opp.
- 244 personer er bostedsløse sammen med sine mindreårige barn. Disse er registrert med til sammen 499 barn. Dette innebærer en betydelig økning i bostedsløshet blant barnefamilier fra 2020 til 2025.
- Halvparten av alle bostedsløse hører hjemme i en av de fire storbyene, Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger. En av fire hører til i bykommuner med 40.000 innbygger og over (minus storbyene). Det er imidlertid bostedsløse i alle typer kommuner.
- Kjønnfordelingen er uendret fra tidligere år: 29 prosent kvinner og 71 prosent menn. De siste kartleggingene har vist at populasjonen blir noe eldre, en tendens som fortsetter i 2025. Majoriteten er norske statsborgere.

Bostedsløse i Norge i uke 48 2025 omfatter 4.197 personer, som tilsvarer 0,75 bostedsløse per 1000 innbyggere. Siden 2012 har tallet på bostedsløse gått ned og nådde det til nå laveste antallet i 2020. Denne siste kartleggingen i 2025 viser en økning og antallet er høyere enn i både 2020 og 2016. På grunn av vekst i folketallet i Norge, er andelen bostedsløse per 1000 innbyggere likevel på samme nivå som i 2016, men høyere enn i 2020 da det var 0,62 bostedsløse per 1000 innbyggere.

Bostedsløse blir stadig eldre, og gjennomsnittsalderen i 2025 var 41 år. For første gang er det flere bostedsløse over 55 år enn under 25. Det er en sterk overvekt av menn, og kvinneandelen er uendret fra forrige kartlegging. Et stort flertall er norske statsborgere. En svært liten andel har en arbeidsrelatert inntekt som sin viktigste inntektskilde. Over halvparten hadde pensjon, uføretrygd eller andre velferdsytelser som sin viktigste inntektskilde, blant disse er uføretrygd og arbeidsavklaringspenger de viktigste. Andelen som har økonomisk sosialhjelp som viktigste inntektskilde går ned for gruppen som helhet, men er fremdeles den viktigste inntektskilden blant unge.

Bostedsløse barnefamilier: Antall personer som er bostedsløse med sine mindreårige barn har økt siden forrige kartlegging. I 2025 er 244 voksne bostedsløse sammen med 499 barn. Til sammenligning fra 2020 ble 112 personer registrert som bostedsløse med sine barn. Til sammen hadde disse 142 barn. Bostedsløse barnefamilier skiller seg fra populasjonen sett under ett. Tre av fire er kvinner, og nesten halvparten er gifte eller samboende. Nærmere én av tre har en arbeidsrelatert inntekt som sin viktigste inntektskilde. Andelen med annet statsborgerskap enn norsk er også langt høyere i denne gruppen. Over 40 prosent oppholder seg i et midlertidig botilbud, og for 60 prosent er bostedsløshet et nytt akutt problem.

Omfang og profil av populasjonen av bostedsløse på kommunenivå er presentert i fire grupper; de fire storbyene, kommuner med 40.000 og flere innbyggere (minus storbyene), kommuner med 10.000 til 39.999 innbyggere og kommuner med færre enn 10.000 innbyggere. I store trekk ligger profilen til bostedsløse i kommunegruppene nært opp til profilen for hele populasjonen. Her presenteres kun noen utvalgte kjennetegn ved bostedsløse i de ulike kommunegruppene.

Storbykommunene Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger: Til sammen 2.041 bostedsløse personer ble registrert i de fire byene i uke 48 i 2025. Det tilsvarer 1,46 bostedsløse per 1000 innbyggere. Både i antall og målt per 1000 innbyggere ligger storbyene samlet over nivået både i 2020 og 2016 da det relative antallet var henholdsvis 1,09 og 1,35. Det er en betydelig variasjon mellom de fire byene i omfang av og til dels profilen på bostedsløsheten. Hver av storbyene er nærmere omtalt i kapittel 3. De fire storbyene utgjør halvparten av hele populasjonen av bostedsløse, og profilen for gruppen vil derfor ligge nært opp til hele

populasjonen. Også i storbyene blir populasjonen eldre. 72 prosent er norske statsborgere, med statsborgerskap i et av de «øvrige EU-landene», Afrika og Midtøsten i de neste kategoriene. En av ti oppholder seg i akuttovernatting eller har ingen overnattingsmuligheter. Den største gruppen oppholder seg i midlertidig botilbud. Langvarig opphold i situasjonen, mer enn seks måneder, dominerer og har økt siden 2020, men er på samme nivå som i 2016. Over halvparten har en lengre historikk med bostedsløshet.

Kommuner med 40.000 innbyggere og over (unntatt storbyene) omfatter 23 kommuner. Antall bostedsløse i denne kommunegruppen var 1.100 (vektet antall) i uke 48 i 2025. Det tilsvarer 0,68 bostedsløse per 1000 innbyggere. Som i populasjonen av bostedsløse som helhet har både antall og andel bostedsløse økt fra 2020 til 2025. Andelen eldre bostedsløse har økt noe, men andelen er lavere enn i hele populasjonen. Andelen yngre under 25 år er litt høyere enn i hele populasjonen, men andelen har gått litt ned sammenlignet med 2020 også i disse kommunene. 68 prosent av bostedsløse i kommunegruppen er norske statsborgere, fulgt av personer med statsborgerskap fra land i Afrika og Midtøsten. 47 prosent oppholder seg i midlertidig botilbud inkludert krisesenter, versus 38 prosent av alle bostedsløse. To av tre har oppholdt seg i situasjonen i mer enn 6 måneder. Halvparten har en lengre historikk som bostedsløs, mens en knapp tredel opplever bostedsløshet som et nytt akutt problem.

Kommuner med 10.000 - 39.999 innbyggere: Kommunegruppen omfatter 85 kommuner. Disse kommunene har til sammen 666 bostedsløse (vektet antall), som tilsvarer 0,39 per 1000 innbyggere. Både antall bostedsløse og andel målt etter folketall har økt fra 2020 også i denne kommunegruppen. Hovedtendenser er at de største kommunene i gruppen har registrert flest bostedsløse, men mønsteret er ikke entydig. Gjennomsnittsalderen har økt fra 36 år i 2020 til 40 år i 2025. 87 prosent av bostedsløse i denne kommunegruppen har norsk statsborgerskap. Uføretrygd og arbeidsavklaringspenger (AAP) som viktigste kilde til livsopphold er vanligere i denne kommunegruppen enn i populasjonen som helhet. Vanligste oppholdssteder blant bostedsløse i denne kommunegruppen er i midlertidig botilbud og midlertidig hos venner, kjente og slektninger. 45 prosent har oppholdt seg i situasjonen i mer enn tre måneder. Like mange har en lengre historie med bostedsløshet (mer enn seks måneder eller tilbakevendende over flere år) og en av fire opplever bostedsløshet som et nytt akutt problem.

Kommuner med færre enn 10.000 innbyggere omfatter i alt 245 kommuner. Disse kommunene hadde til sammen 216 bostedsløse innbyggere i uke 48 i 2025 (vektet antall) tilsvarende en andel på 0,24 per 1000 innbyggere. Antallet representerer en liten nedgang fra 2020. 84 prosent har norsk statsborgerskap, fulgt av statsborgerskap fra et land i Midtøsten. 14 prosent har en arbeidsrelatert inntektskilde versus 9 prosent av alle bostedsløse. Nærmere en av tre har uføretrygd eller pensjon. En tredel oppholder seg i midlertidig botilbud og en tredel oppholder seg midlertidig hos venner, kjente og slektninger. 45 prosent har en lengre historikk med bostedsløshet og 30 prosent opplever bostedsløshet som et nytt akutt problem.

Summary

Nationwide surveys of homelessness have been conducted eight times between 1996 and 2025. This report presents the results from the eighth survey, carried out in week 48 of 2025.

The homelessness survey is a quantitative study and constitutes the only national statistical source on the size and characteristics of the homeless population in Norway. The data collected form a time series, allowing comparisons across all survey years and providing insight into trends in homelessness over time.

The study is a cross-sectional survey, offering a snapshot of homelessness within a specific time window. This window is one week, typically around the turn of November–December. In 2025, the time window was from 24 to 30 November.

Homelessness is not a static condition but a situation that individuals move into and out of. The number of people experiencing homelessness over the course of a year is therefore higher than the number recorded within the survey week.

The survey is a two-stage study. Data collection is carried out by services that are frequently or occasionally in contact with, or aware of, people experiencing homelessness. These services constitute the respondents in the study. Stage one involves mapping the respondent sample. In stage two, respondents register all individuals they are aware of who are homeless within the survey window. Respondents complete one form per individual. Homeless persons are thus the units of analysis in the study. Data collection is limited to individuals known to public services. However, the respondent sample covers a very broad range of services, mainly general services rather than those specifically targeting homeless people. Internationally, this approach is regarded as both thorough and comprehensive.

Because respondents report information about third parties, researchers must obtain legal exemptions from confidentiality requirements. As in previous surveys, approval was granted by the Regional Committees for Medical and Health Research Ethics (REK) and the Norwegian Correctional Service Directorate. The Norwegian Labour and Welfare Administration (Nav) declined to grant full exemption in this survey. However, a partial exemption was approved, allowing data collection using a shortened questionnaire. As a result, only the number of homeless individuals and a limited set of background variables were recorded. Variables that could shed light on causes, subgroups, and prevention are therefore excluded. Consequently, the analyses and presentation of homelessness in Norway in 2025 are more limited than in previous reports.

Definition of Homelessness: Homelessness is defined as the absence of a permanent dwelling. In brief, *a homeless person is someone who does not have access to their own owned or rented housing and is instead staying in temporary or unstable arrangements, such as emergency accommodation; temporarily staying with friends, relatives or acquaintances; residing in institutions or under correctional supervision and due for release within two months without secured housing; or lacking accommodation for the coming night.*

Individuals living in sublet arrangements or permanently with close family members are not considered homeless.

Homelessness in Norway: In week 48 of 2025, 4,197 individuals were recorded as homeless, corresponding to 0.75 per 1,000 inhabitants. The number of homeless people declined from 2012 and reached its lowest level in 2020. The 2025 survey shows an increase compared to both 2020 and 2016. However, due to population growth, the rate per 1,000 inhabitants is the same as in 2016, though higher than in 2020 (0.62 per 1,000).

The homeless population is ageing, with a mean age of 41 years in 2025. For the first time, there are more individuals over 55 than under 25. The population is predominantly male, and the proportion of women remains unchanged from the previous survey.

Most are Norwegian citizens. Only a very small proportion have employment income as their main source of income. Over half rely on pensions, disability benefits or other welfare payments, particularly disability benefits and work assessment allowance. The proportion relying on social assistance has declined overall but remains highest among younger individuals.

Homeless Families with Children: The number of homeless families with minor children has increased. In 2025, 244 adults were homeless together with 499 children, compared to 112 adults and 142 children in 2020. This group differs from the overall population: three out of four are women, nearly half are married or cohabiting, and close to one in three has employment as their main income source. A significantly higher proportion have non-Norwegian citizenship. Over 40 per cent stay in temporary accommodation, and for 60 per cent homelessness is a recent and acute situation.

Major cities (Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger): A total of 2,041 individuals were recorded, corresponding to 1.46 per 1,000 inhabitants. Levels are higher than in both 2020 and 2016. Profiles vary across cities, but overall trends are the same as for the national population. The population is ageing; 72 per cent are Norwegian citizens. The largest group stays in temporary accommodation, and long-term homelessness (over six months) is common. More than half have experienced repeated or prolonged homelessness.

Municipalities with 40,000 or more inhabitants (excluding major cities): There were 1,100 homeless individuals (weighted), or 0.68 per 1,000 inhabitants. Both numbers and rates have increased since 2020. The share of older individuals has increased slightly, while the proportion under 25 has declined. Sixty-eight per cent are Norwegian citizens. Nearly half stay in temporary accommodation, including shelters. Two out of three have been homeless for more than six months.

Municipalities with 10,000–39,999 inhabitants: This group includes 85 municipalities, with 666 homeless individuals (0.39 per 1,000 inhabitants). The average age increased from 36 to 40 years. Most (87 per cent) are Norwegian citizens. Disability benefits and work assessment allowance are common sources of income. Temporary accommodation and staying with friends or relatives are the most typical living situations.

Municipalities with fewer than 10,000 inhabitants: A total of 216 individuals (0.24 per 1,000 inhabitants) were recorded, representing a slight decrease from 2020. Most (84 per cent) are Norwegian citizens. A relatively higher share has employment income. About one-third stay in temporary accommodation and one-third with acquaintances. Forty-five per cent have a longer history of homelessness, while 30 per cent experience homelessness as a new and acute problem.

1 Innledning

For første gang siden 2012 øker bostedsløsheten i Norge. Dette er hovedfunnet fra den åttende nasjonale kartleggingen av bostedsløshet som ble gjennomført i uke 48 i 2025. Kartleggingen inngår i en tidsserie som spenner over 29 år, og gir mulighet til å følge utviklingen over tid. Det krever mye ressurser å gjennomføre slike kartlegginger, ikke minst for de hundrevis av respondenter i kommuner, helseforetak, kriminalomsorgen og frivillige organisasjoner som registrerer den eller de personer de kjenner til er bostedsløse i den uken kartleggingen gjennomføres. Kartleggingen er en tverrsnittstudie, som gir et bilde av antall bostedsløse og noen kjennetegn ved gruppen i et tidsvindu på en uke. Antall bostedsløse vil være høyere gjennom året, men resultatet er sannsynligvis representativt for omfanget av bostedsløshet og profilen på gruppen også om studien hadde blitt gjennomført noen uker før eller senere.

Denne rapporten presenterer resultatene fra kartleggingen i 2025. Denne åttende kartleggingen gir mindre informasjon om gruppen av bostedsløse enn tidligere kartlegginger. Dette skyldes at vi ikke har fått nødvendige tillatelser til å samle inn informasjon om situasjoner som kan være årsak til bostedsløshet, barrierer mot eller hjelp til å komme ut av situasjonen, og problemer bostedsløse ofte møter, noe som gir begrenset mulighet til å beskrive hva som kjennetegner ulike grupper bostedsløse, som for eksempel unge bostedsløse, kvinner og bostedsløse barnefamilier. Vi har heller ikke mulighet til å identifisere eventuelt nye grupper bostedsløse, noe som gjør det vanskelig å identifisere kjennetegn ved disse

Resultatene fra kartleggingen presenteres i kapitlene 2 til 6, hvor kapittel 2 presenterer tallene for hele landet samlet, mens de øvrige kapitlene presenterer de respektive resultatene for fire kommunegrupper. I dette kapitlet vil vi presentere definisjonen av bostedsløshet som kartleggingen baserer seg på, samt metoden vi anvender for å kartlegge populasjonen. Vi starter imidlertid med en kort presentasjon og diskusjon av kartleggingens rolle i den sosiale boligpolitikken i Norge, etterfulgt av en diskusjon av hva endringene i årets skjema innebærer for kartleggingens rolle i utvikling og evaluering av boligsosiale tiltak rettet mot bekjempelse og forebygging av bostedsløshet.

1.1 Kartleggingens rolle i den sosiale boligpolitikken

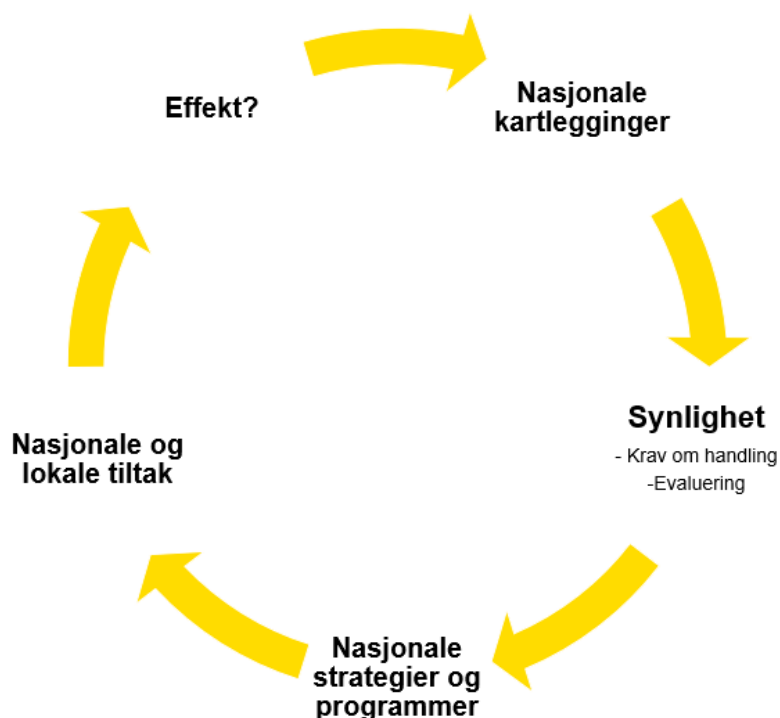
Norge har generelt svært gode offentlige registre som gir grunnlag for offentlig statistikk om blant annet individers geografiske bakgrunn, innvandringsstatus, utdanningsstatus, arbeidsmarkedstilknypning, trygdestatus, inntekt, helsetilstand og bruk av helsetjenester. Bostedsløse personer er registrert på lik linje med andre innbyggere i landet, men registrene gir ikke nødvendigvis informasjon om personen er bostedsløs. Kategorien «uten fast bopel» (ufb) er en statistisk kategori som brukes om bostedsløse personer i offentlige dokumenter. Den omfatter imidlertid en rekke situasjoner som ikke inngår i definisjonen av bostedsløs, som for eksempel personer som velger å ha bolig i en velutstyrt båt med fast havneplass, og personer som er på reise og leier bort boligen – eventuelt sier opp en leiekontrakt – i en avgrenset periode og av den grunn ikke er registrert på fast adresse.

De nasjonale kartleggingene er den viktigste kilden til informasjon om bostedsløshet i Norge, og har gitt en oversikt over omfang, kjennetegn og utvikling i bostedsløshet over tid. Den første kartleggingen av bostedsløshet i Norge ble gjennomført av forskere ved Norges byggforskningsinstitutt etter en metode som utviklet og første gang gjennomført i Sverige i 1993. Kartleggingen var forskerinitiert, og hadde ingen spesifikke politiske eller

styringsformål. Kartleggingen i 1996 viste for første gang at bostedsløshet er et stort og komplekst problem i hele landet, og det høye antallet bostedsløse kom som en overraskelse for både nasjonale og lokale myndigheter (Dyb & Zeiner, 2024; Urstad, 2025).

Gjennom hele perioden har kartleggingen vært det viktigste instrumentet for å vurdere hvorvidt og i hvilken grad målsettingene i den boligsosiale politikken realiseres (Urstad, 2025). De har bidratt til å sette bostedsløshet på agendaen, og har resultert i en rekke satsninger og strategier for å forebygge og redusere omfanget av bostedsløshet. «Prosjekt bostedsløse» varte fra 2001 til 2004. De sju største byene og tre frivillige organisasjoner deltok i prosjektet (Dyb, 2020). Flere nasjonale strategier fulgte i de påfølgende årene: «Nasjonal strategi for å forebygge og bekjempe bostedsløshet 2005-2007. *På vei til egen bolig*», «Bolig for velferd. Nasjonal strategi for boligsosialt arbeid 2014-2020» og «Alle trenger et trygt hjem. Nasjonal strategi for den sosiale boligpolitikken (2021-2024)». Mens den første strategien var spesifikt rettet mot bostedsløshet, har de to siste en bredere, boligsosial tilnærming som også omfatter andre utsatte grupper på boligmarkedet (Dyb, 2020). Selv om innsatsen mot bostedsløshet videreføres i stortingsmeldingen *Bustadmeldinga. Ein heilskapleg og aktiv bustadpolitikk for heile landet* (Kommunal- og distriktsdepartementet, 2024), står Norge i dag uten en boligsosial strategi. Kartleggingens rolle er illustrert i figur 1.1.

Figur 1.1: Kartleggingens rolle i nasjonal politikktutforming

1.2 Et nedskalert kartleggings skjema i 2025

Å måle bostedsløshet er vanskelig og ressurskrevende. Mangel på bolig gir en ustabil livssituasjon i seg selv, og mange i gruppen har også flere tilleggsproblemer blant annet knyttet til rus, psykiatri og lang historie med bostedsløshet. Bostedsløse er altså en særlig

sårbar gruppe, og metoden som er beskrevet i kapittel 1.3 innebærer at vi samler inn en lang rekke særlige kategorier opplysninger uten de registrertes samtykke. For at ansatte i tjenestene skal få lov til å utlevere taushetsbelagte opplysninger om tredjepersoner, må Arbeids- og velferdsdirektoratet, Kriminalomsorgsdirektoratet og den regionale etiske komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk (REK) innvilge dispensasjon fra taushetsplikten for innsamling av opplysninger til forskningsformål. I tillegg må prosjektet vurderes av Sikt og OsloMets personvernombud.

Dette er en prosess som krever utstrakt dialog med de instansene som skal innvilge dispensasjon. Spørsmålet om samfunnsnytt av kartleggingen oppveier ulempen for de registrerte står sentralt i vurderingen. I 2024 fikk vi dispensasjon fra REK og Kriminalomsorgsdirektoratet, fra førstnevnte etter flere runder med dialog. Arbeids- og velferdsdirektoratet avsto søknaden om dispensasjon. Avslaget ble påklaget, og i den etterfølgende klagebehandlingen viste direktoratet til at personvernet ikke var tilstrekkelig ivaretatt og at lovhjemlene var mangelfulle. Vedtaket var overraskende, i og med at kartleggingen skulle gjennomføres under samme lovverk og med samme metode som i 2020, hvor Arbeids- og velferdsdirektoratet ga dispensasjon fra taushetsplikten.

Avslaget var starten på en prosess som hadde som mål å finne en løsning som både ivaretok behovet for styringsdata og de registrertes personvern slik at kartleggingen likevel kunne gjennomføres. Det var også viktig at kartleggingen skulle gjennomføres ved bruk av samme metode som tidligere kartlegginger. Det handler både om at resultatene skal kunne sammenlignes med tidligere kartlegginger og med resultatene fra kartleggingene i Danmark og Sverige som baserer seg på samme definisjon og metode.

For å få til dette, stilte Arbeids- og velferdsdirektoratet som krav at flere spørsmål skulle endres eller tas ut av registreringsskjemaet. Det gjaldt blant annet spørsmål om personens landbakgrunn, hvor spørsmål om «Fødeland» ble endret til «Statsborgerskap». Spørsmålene om fullført utdanning og den bostedsløses omsorg for eller samværsrett med barn under 18 år ble tatt ut. Det samme ble spørsmålet om ulike problemsituasjoner som den bostedsløse opplever. Spørsmålet slik det var formulert i søknadene om dispensasjon fra taushetsplikten omfattet 24 spørsmål eller påstander knyttet til situasjoner som kan være årsak til bostedsløshet, eller som kan bidra til å hjelpe eller holde den enkelte fast i situasjonen. De 24 spørsmålene eller påstandene var:

- Personen er kastet ut av boligen sin siste 6 mnd.
- Kastet ut av bolig på grunn av ubetalt husleie/boliglån siste 6 mnd.
- Kastet ut av bolig pga. at personen har utøvde skade, uro eller konflikter siste 6 mnd.
- Leiekontrakten utløp og personen fikk ikke fornyet kontrakten siste 6 mnd.
- Tap av bolig pga. samlivsbrudd eller konflikt i familien siste 6 mnd.
- Personen har vært utsatt for vold, trakassering siste 6 mnd.
- Personen er utskrevet fra institusjon/har avsluttet behandling siste 6 mnd.
- Personen har vært utsatt for diskriminering siste 6 mnd.
- Personen har gått ut av barnevernets omsorg siste 6 mnd.
- Personen er løslatt fra fengsel/avsluttet soning siste 6 mnd.
- Personen har høy gjeld/er gjeldsoffer
- Personen har en psykisk lidelse
- Personen har en funksjonsnedsettelse
- Personen har en somatisk sykdom og/eller skade, har store somatiske helseproblemer
- Personen er avhengig av rusmidler
- Personen venter på å komme i behandling (rus, psykisk lidelse, annet)
- Personen er i behandling (alle typer behandling, inkl. LAR)

- Personen har ansvarsgruppe
- Personen har individuell plan
- Personen har søkt om kommunal bolig
- Personen har fått tildelt kommunal bolig og venter på å flytte inn
- Personen har begrensede velferdsrettigheter i Norge
- Personen er/har vært utsatt for utnytting i arbeidslivet/arbeidslivskriminalitet

Ved tidligere kartlegginger har disse spørsmålene bidratt til å identifisere ulike undergrupper av bostedsløse og å følge utviklingen i disse undergruppene over tid. De har også gitt grunnlag for å vurdere hvorvidt og i hvilken grad tiltak rettet inn mot spesifikke grupper bostedsløse har hatt effekt. Flere av spørsmålene handler om sårbare overganger, og hvor den politiske oppmerksomheten er stor.

Endringene har fått både tilsktede og utilsiktede konsekvenser. Først og fremst er muligheten for å identifisere og beskrive utviklingen i grupper av bostedsløse svært begrenset som følge av disse endringene. Dette innebærer blant annet at vi ikke kan bruke resultatene til å fastslå om den økningen vi nå ser i antall og andel bostedsløse først og fremst er i gruppen med komplekse problemer og store hjelpebehov, eller om økningen skyldes at flere som har svak økonomi som hovedproblem eller eneste problem nå blir bostedsløse. Det er heller ikke mulig å identifisere eventuelle nye grupper bostedsløse, noe som er særlig problematisk i perioder hvor bostedsløsheten stiger. I forberedelsene til kartleggingen var vi særlig opptatt av hva som er status for personer som er utsatt for arbeidslivskriminalitet eller annen utnytting i arbeidslivet. For personer med bakgrunn fra andre land er i tillegg tidsserien brutt. Norske statsborgere og personer født i Norge er ikke samme gruppe, selv om det kan være stor overlapp mellom individer i de to gruppene. Statsborgerskap er en lovregulert juridisk posisjon (Statsborgerloven, 2005). Det stilles visse krav til innvilgelse av statsborgerskap for personer som ikke er norske statsborgere ved fødsel (og adopsjon), som blant annet antall år med opphold i landet (varierer noe for ulike grupper). Vi ser også at endringen i dette spørsmålet har hatt den uintenderte effekten at kvaliteten er forringet på spørsmålet om oppholdsstatus i Norge.

Samtidig er det viktig at den tjenestebaserte kartleggingsmetoden er opprettholdt. Metoden er bygget på et solid internasjonalt forskningsgrunnlag og vi har per i dag ingen andre kilder som kan gi nasjonale tall med samme kvalitet. Det er også en fordel at kommuner, statlige organisasjoner og virksomheter, samt frivilligheten, kan anvende samme metode. I det følgende vil vi presentere metoden i mer detalj.

1.3 Definisjon og metode for kartlegging

En kartlegging av bostedsløshet gjennomført i Norge i 1996 (Ulfrstad, 1997) endret oppfatning av hva bostedsløshet er, og den la føringer for hvordan bostedsløshet har blitt forstått i de påfølgende årene. Medregnet den siste kartleggingen i 2025 som denne rapporten redegjør for, er det gjennomført i alt åtte landsomfattende kartlegginger av bostedsløse personer. Definisjonen av bostedsløshet og metoden for datainnsamling i disse kartleggingene er i all hovedsak den samme som ble introdusert i 1996. Endringer i omgivelsene i løpet av tre tiår, som for eksempel større velferdsreformer og sammenslåing av kommuner, har stilt krav om mindre tilpasninger av metoden. Omfanget av data som samles inn har også økt. Funn i dataene har påvirket politikken og politiske prioriteringen, som i neste omgang har introdusert et behov for å måle om ulike tiltak mot bostedsløshet og spesifikke grupper har hatt betydning. Et eksempel er tiltak for å redusere bostedsløshet blant unge og å prioritere denne gruppen. Et annet eksempel er utviklingen i antall bostedsløse barnefamilier, en gruppe som har vært inkludert i kartleggingene siden 2008, og

er gitt høy prioritet i statlige planer og kommunenes arbeid. Kartleggingene har gitt mulighet til å følge utviklingen både for enkeltgrupper og hele gruppen av bostedsløse.

Den aller viktigste endringen som kom med kartleggingen i 1996, var en utvidet og ganske bred definisjon av bostedsløshet, som er i overensstemmelse med en velutviklet velferdsstat som den norske og de nordiske velferdsstatene generelt. Her kan nevnes at den første kartleggingen hentet både definisjon av bostedsløshet og metode fra en svensk kartlegging gjennomført i 1993 (Dyb, 2020). Senere, i 2007, innførte Danmark den samme definisjonen og metodikken. Før disse kartleggingene ble bostedsløse (Danmark bruker begrepet hjemløse) personer vanligvis omtalt som uteliggere og med lignende begreper. Uteliggerbegrepet er fremdeles i bruk og har gitt navn til den populære og prisbelønte TV-serien «Petter Uteligger». Programmet har uten tvil gjort mye positivt for hvordan rusavhengige bostedsløse blir oppfattet i opinionen. Samtidig bidrar serien til å opprettholde en oppfatning av bostedsløshet som verken er i tråd med dagens definisjon eller fanger opp situasjonen for de store gruppene av bostedsløse.

1.3.1 Definisjon og operasjonalisering av bostedsløshet

Om lag like lenge som Sverige og Norge har gjennomført landsomfattende kartlegginger av bostedsløse, har det på europeisk nivå vært arbeidet med å etablere en felles forståelse av bostedsløshet innenfor EU. Arbeidet har i hovedsak vært utført av forskergruppen i den europeiske paraplyorganisasjonen FEANTSA (Føderasjonen av europeiske organisasjoner som arbeider med hjemløse)¹. Arbeidet har resultert i utforming av typologien ETHOS (FEANTSA, 2005).² Utviklingen av ETHOS har forløpt i dialog med utvikling av definisjoner og kartleggingen av bostedsløse i de enkelte landene, der forskere fra Norden også har deltatt. De nordiske definisjonene av bostedsløshet regnes som forskningsdrevet. OECD har også satt søkelys på bostedsløshet og legger i stor grad FEANTSAs arbeid til grunn (Urstad, 2025).

ETHOS har en teoretisk forankring i konstruksjon av *boligbegrepet* i vid betydning, nærmere bestemt hvilke elementer som må være på plass for å konstituere en tilfredsstillende boligsituasjon. En tilfredsstillende bosituasjon skal, ifølge grunnlaget for ETHOS, ha en akseptabel fysisk standard målt etter gjeldende normer, og beboeren/husholdningen skal disponere bolig trygt (eie/leiekontrakt). En tilfredsstillende bosituasjon må også omfatte en psykososial dimensjon, som ofte assosieres med muligheten til å skape et hjem (Edgar et al., 2004). ETHOS er bygget opp hierarkisk fra bostedsløshet, der uten tak over hodet er laveste trinn, til løsere former for eksklusjon fra boligmarkedet (housing exclusion), som omfatter ulike former for uakseptable, dårlige og/eller utrygge boforhold. Det er senere utarbeidet en forenkling, ETHOS light, som primært er ment å definere bostedsløshet for anvendelse i kartlegginger og andre studier av bostedsløshet.

ETHOS er i sin forståelse av bostedsløshet forankret i boligbegrepet. Det innebærer at bostedsløshet defineres som fravær av bolig og ikke ut fra en rekke andre kjennetegn ved den bostedsløse personen. Mange bostedsløse personer har andre problemer enn at de ikke har et sted å bo, som rusavhengighet, psykisk lidelse, de er fattige og/eller mangler nettverk som kan trå til i kriser. Men det er ikke disse kjennetegnene som definerer statusen som bostedsløs. Den teoretiske tilnærmingen til bostedsløshet i Norge fra 1996, har også utspring

¹ FEANTSA: Federation of European Organisations Working with Homeless, en europeisk paraplyorganisasjon med over 100 medlemsorganisasjoner fra hele Europa.

² Utarbeidelse av ETHOS er gjennomført av FEANTSAs forskningsgruppe: The European Observatory on Homelessness. [ETHOS | FEANTSA](#) (Mai 2025)

i boligbegrepet og er samsvar med idegrunnlaget for ETHOS. Definisjonen tar utgangspunkt i posisjoner på boligmarkedet. Den generelle definisjonen er formulert slik:

Som bostedsløs regnes personer som ikke disponerer egen eid eller leid bolig, men som er henvist til tilfeldige eller midlertidige botilbud, oppholder seg midlertidig hos nær slektning, venner eller kjente, befinner seg under kriminalomsorgen eller i institusjon og skal løslates eller utskrives innen to måneder og ikke har bolig, og personer uten ordnet oppholdssted kommende natt.

Som konkretisering og en tydelig avgrensning for bruk i en kartlegging, er den generelle definisjonen operasjonalisert i fem situasjoner:

- Situasjon 1. Personen mangler tak over hodet kommende natt. Herunder regnes personer som sover ute, i skur og lignende løsninger, som gir en form for ly.
- Situasjon 2. Personen er henvist til akutt eller midlertidig botilbud, som for eksempel natthjem, varmestue, hospits, hybelhus uten leiekontrakt, pensjonat, hotell, krisesenter, campingvogn/-hytte på campingplass, krise-/overgangsbolig.
- Situasjon 3. Personer i fengsel, som skal løslates innen 2 måneder og verken har egen eid eller leid bolig.
- Situasjon 4. Personer i institusjon, som utskrives innen 2 måneder og verken har egen eid eller leid bolig. Herunder regnes alle typer institusjoner/institusjonelle ordninger, inkludert personer som går av barnevernets omsorg innen 2 måneder.
- Situasjon 5. Personen bor midlertidig hos venner, kjente eller slektninger.

Personer som bor i fremleid bolig eller bor varig hos pårørende eller nær slektning regnes ikke som bostedsløse. Denne siste avgrensingen har vist seg å være vanskelig å skille fra situasjon 5, som dekker *midlertidig* opphold hos venner, kjent og slektninger. Et eksempel på en situasjon i skjæringspunktet mellom bostedsløs/ikke bostedsløshet er personer med en lang historikk som bostedsløse og som har adresse hos nær familie og bor der i kortere perioder. Men kun et lite antall personer befinner seg i situasjoner som kan være vanskelig å definere. De fleste registrerte bostedsløse hører inn under en av de fem operasjonelle definisjonene som er beskrevet over.

1.3.2 Statistikk og metode for kartlegging av bostedsløse

Bostedsløshet er for de fleste som opplever det ingen statisk situasjon. Noen er bostedsløse sammenhengende over lang tid, andre går inn og ut av bostedsløshet over en lengre periode. En gruppe opplever bostedsløshet som en akutt situasjon, som kanskje blir en engangsopplevelse eller det kan være starten på en nedadgående spiral med flere episoder eller langvarig bostedsløshet. Blant annet av denne grunn regnes bostedsløshet som et vanskelig felt å undersøke, og ikke minst er det krevende å innhente god statistikk om gruppen. Det finnes en rekke databaser og registerdata om befolkningen generelt, som også omfatter bostedsløse personer, men disse databasene inneholder i liten grad informasjon om personen er bostedsløs. Begrepet «uten fast bopel» (ufb) er en statistisk kategori som benyttes om bostedsløse personer i offentlige dokumenter. Uten fast bopel omfatter imidlertid en rekke situasjoner som ikke inngår i definisjonen av bostedsløs, som for eksempel personer som velger å ha bolig i en velutstyrt båt med fast havneplass, og personer som er på reise og leier bort boligen – eventuelt sier opp en leiekontrakt – i en avgrenset periode og av den grunn ikke er registrert på fast adresse.

Metoder for å kartlegge bostedsløse kan grovt sett deles i to hovedgrupper. Den ene er den som brukes i de nordiske landene, som blir mer detaljert redegjort for under. En annen

metode, som er benyttet i enkelte store byer, er såkalte en-natt-tellinger (night counts/city counts). Metoden er basert på å gå rundt og registrere alle personer som sover ute i løpet av en natt og er synlige eller blir oppdaget, eventuelt å kombinere resultatet fra denne tellingen med antall personer i natthjem og herberger. Noen slike registreringer er rene tellinger av antall «hoder» (head counts), mens andre er basert på et kort spørreskjema som den bostedsløse personen blir spurt om å besvare. Tellingene er begrenset til én natt, eventuelt en svært kort periode, for å unngå at samme person telles flere ganger. En av svakhetene med denne metoden er at den ikke favner såkalte «usynlige bostedsløse». Usynlige bostedsløse er personer som ikke benytter tjenester spesielt for bostedsløse eller er synlige i det offentlige rom, og for eksempel bor midlertidig hos venner, kjente eller slektninger eller personer som på ulike andre måter dekker over situasjonen. Bostedsløshet er en sosialt stigmatisert posisjon og det antas at noen, særlig kvinner, bestreber seg på å dekke over situasjonen.

De nordiske tellingene (Danmark, Norge og Sverige) regnes blant de mest omfattende og grundige kartleggingene av bostedsløse med en etter hvert godt utprøvd metode. En av styrkene er at den henvender seg til tjenester som ikke primært er innrettet på bostedsløse personer. Kartleggingen går gjennom et bredt spekter av tjenester og er blant annet egnet til å nå ut til grupper av såkalte «usynlige bostedsløse». Det har lenge vært antatt at metoden forutsetter en relativt godt utbygd og velorganisert (velferds)stat og kommunestruktur eller tilsvarende lokalt nivå (Benjaminsen et al., 2020). Det er imidlertid økende interesse for den «nordiske modellen» for å kartlegge bostedsløse (Deleu et al., 2023). Med denne metoden registreres personer i kontakt med tjenester primært innrettet på bostedsløse og i kontakt med det ordinære tjenesteapparatet, og metoden når derfor ut til mange i den antatt usynlige gruppen av bostedsløse.

1.3.3 Kartlegging av bostedsløse i Norge

Kartlegginger av bostedsløse i Norge er gjennomført syv ganger tidligere, i 1996, 2003, 2005, 2008, 2012, 2016 og 2020. Fra 2008 ble det etablert en syklus på fire år mellom hver kartlegging. Denne rapporten presenterer resultatene fra den åttende kartleggingen, som ble gjennomført i uke 48 i 2025. Et enkelt regnestykke viser at det er fem, og ikke fire, år mellom de to siste kartleggingene. Denne siste kartleggingen ble utsatt som følge av en diskusjon med Arbeids- og velferdsdirektoratet (se under om tillatelser) om omfang av kartleggingen. Dette endte med en løsning der NIBR fikk tillatelse til å gjennomføre en avkortet datainnsamling. Saksbehandlingen forsinket kartleggingen så mye at den ikke ble gjennomført i 2024 som planlagt, men måtte utsettes et år.

Kartlegging av bostedsløse inngår i tidsserier, som betyr at resultatene fra alle kartleggingene skal være sammenlignbare. Det forutsetter at undersøkelsen gjennomføres mest mulig likt hver gang. Undersøkelsen skal gi svar på om det har blitt flere eller færre bostedsløse personer, og om gruppen av bostedsløse har endret profil i løpet av de 30 årene kartleggingene har vært gjennomført. Selve registreringen av bostedsløse personer gjennomføres av ansatte i hjelpeapparatet. Undersøkelsen er derfor en kartlegging av *bostedsløse personer i kontakt med eller er som er kjent av hjelpeapparatet*.

Studien gjennomføres i to trinn. Trinn en omfatter en kartlegging av respondentene. Respondentutvalget kan deles i to hovedgrupper: kommunale og statlige respondenter. De viktigste kommunale respondentene er sosialtjenesten i Nav, boligjeneste/boligkontor og kommunal rus- og psykisk helsetjeneste. De store byene har gjerne et bredere tilbud spesifikt innrettet på bostedsløse personer, som midlertidig botilbud, andre overnattingstilbud og dagtilbud. Inntil 2016 var kun et utvalg av de mindre kommunene med i undersøkelsen.

Fra og med 2016 er alle kommunene med i respondentutvalget. De viktigste statlige respondentene er kriminalomsorgen – fengslene og friomsorgen – og utvalgte avdelinger i spesialisthelsetjenesten, de fleste innen rusbehandling. Respondentlisten fra foregående kartlegging legges til grunn for å utarbeide respondentutvalget.

Trinn to er selve registreringen av bostedsløse. Kartleggingen er en tverrsnittstudie. Det vil si at den gir et bilde av bostedsløshet i Norge i et spesifikt tidsvindu. Kartleggingen har blitt gjennomført i om lag samme tidsvindu hver gang, i uke 48. I 2025 ble den gjennomført i perioden 24.–30. november. Respondentene fyller ut ett skjema for hver person de vet er bostedsløs i uke 48 (skjemaet er gjengitt i vedlegg 1). Undersøkelsen står og faller på at kommunale og statlige tjenester og private organisasjoner prioriterer og har mulighet til å sette av tid og ressurser til å delta.

Kartleggingen er basert på at tjenestene kan utlevere data om tredje person (den bostedsløse personen) uten å be om samtykke. Det forutsetter at NIBR søker om og får dispensasjon fra taushetsplikten fra flere instanser. Det ble søkt om og innvilget dispensasjon fra taushetsplikten fra følgende:

- Regionale komiteer for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk (REK)
- Arbeids- og velferdsdirektoratet (Nav)
- Kriminalomsorgsdirektoratet (KDI)
- Prosjektet er videre godkjent av NSD/Personvernombudet for forskning og av OsloMets eget personvernombud. I samarbeid med disse instansene utarbeidet NIBR en konsekvensutredning for personvernet (DPIA).

Alternativet til dispensasjon fra taushetsplikten hadde vært å be hver enkelt bostedsløs person om samtykke til utlevering av dataene. For noen tjenester er dette mulig, og noen ber om samtykke og fyller ut skjemaet sammen med den bostedsløse personen. For flertallet av respondentene ville innhenting av samtykke fra den bostedsløse vært et uoverkommelig arbeid, både på grunn av selve arbeidsbyrden og fordi de ikke nødvendigvis har kontakt med alle bostedsløse brukere, klienter og pasienter i uke 48. Skjemaene fylles i Nettskjema og opplysningene går direkte til databasen Tjenester for sensitive data (TSD) som eies og driftes av Universitetet i Oslo. Dette er per i dag den tryggeste måten å samle inn og oppbevare sensitive data på. Det er imidlertid anledning til å fylle ut skjemaene på papir og sende inn til NIBR, der en i forskerteamet koder dataene.

1.3.4 Dobbelregistrerte bostedsløse personer

Mange bostedsløse beveger seg mellom ulike oppholdssteder, og en god del bruker og er kjent av flere tjenester og andre velferdstilbud. Et stort antall ulike respondenter i undersøkelsen medfører at en viss andel av bostedsløse registreres to eller flere ganger. På grunn av en relativt streng personvernlovgivning, og fordi den bostedsløse ikke blir bedt om å samtykke til å utlevere personopplysninger, registreres kun indirekte identifiserende opplysninger: Den bostedsløse personens initialer, fødselsdag (ikke måned) og fødselsår. Med utgangspunkt i disse kjennetegnene identifiseres dobbelregistreringer. Sammen med andre opplysninger om personen avgjøres om det dreier seg om samme person som er registrert flere ganger og dersom dobbelregistrering verifiseres, beholdes kun én registrering. Særlig i 2025, det vi si denne kartleggingen, der det ble samlet inn svært begrensede opplysninger om personene, er det vanskeligere å avgjøre om det dreier seg en og samme person. Sannsynligheten for å ta ut personer som ikke er registrert to eller flere ganger, det vil si at det dreier seg om to eller flere unike registreringer, er betydelig og bidrar til at tallene for bostedsløshet, som presenteres i denne rapporten, må anses som

minimumstall. Populasjonen ble i denne kartleggingen redusert med 7 prosent etter at dobbeltregistreringer var tatt ut. I 2020 ble populasjonen redusert med 4 prosent og i 2016 med 8,7 prosent etter uttak av dubletter. Tendensen er at det identifiseres færre dobbeltregistreringer, noe som i hovedsak kan forklares med at respondentutvalget er mer spisset og det er mer samordning på kommunalt nivå, slik at færre bostedsløse personer registreres to eller flere ganger.

1.4 Respondentutvalg og svarprosent

Respondentutvalget settes sammen i trinn en av studien og omfatter tjenester, avdelinger og organisasjoner som foretar selve kartleggingen av bostedsløse personer. Antall respondenter har variert mye mellom kartleggingene med en topp på 1.499 respondenter i 2012. Etter 2012 har antall respondenter gått ned. Antall respondenter i 2025 var 733. Antall respondenter i 2012 og 2025 er ikke direkte sammenlignbart. En viktig årsak til reduksjon i antall unike respondenter, er at flere store kommuner, enkelte organisasjoner og helseforetak oftere samordner datainnsamlingen internt og har én respondent der det før var flere. Der tjenestene eller avdelingene tidligere hadde hvert sitt unike respondentnummer, opererer kommunen eller organisasjonen i mange tilfeller som én respondent. En annen grunn til at det er færre respondenter, er kommunereformen som reduserte antall kommuner fra 428 til 356 og følgelig reduserte antall tjenestesteder som deltar i kartleggingen fra kommunene. Videre har den lange serien med kartlegginger opparbeidet erfaring med hvilke respondentgrupper som kjenner flest bostedsløse og som hovedregel gjør en grundig jobb med kartleggingen. Det har medført en mer målrettet oppmerksomhet mot disse respondentgruppene. Respondentgrupper som svært sjelden svarte på undersøkelsen, eller ga tilbakemelding om at de ikke/aldri hadde kontakt med bostedsløse, er etter hvert utelatt fra kartleggingen. Antallet 733 unike respondentnummer i 2025 er summen etter at avdelinger og tjenester, som har gitt tilbakemelding om at de ikke er i målgruppen, ikke kan eller ønsker å delta, er tatt ut av det opprinnelige utvalget.

Svært sjelden vil alle respondentene i en undersøkelse svare. Det er generelt vanskelig å få en tilstrekkelig høy svarprosent på spørreskjemaundersøkelser. Hva som er en tilstrekkelig svarprosent kan variere mellom ulike typer undersøkelser. En respondentgruppe er vanligvis valgt på grunnlag av spesifikke kriterier, og utvelgelsen skal være gjennomført slik at utvalget er representativt for hele gruppen som studeres. Frafall av respondenter, personer som ikke svarer, kan skape skjevheter i utvalget. Noen unnlater å svare fordi de glemmer det eller ikke har tid, og skiller seg ikke vesentlig fra dem som svarer. En frafallsanalyse kan si noen om kjennetegn ved de som har svart og de som ikke har svart og gi informasjon om skjevheter på grunn av frafall av respondenter.

De særegne ved kartleggingene av bostedsløse er at den, i tillegg til å samle inn data om kjennetegn ved gruppen, er en telling av det totale antall personer i populasjonen av bostedsløse. Kartleggingene av bostedsløse skal komme fram til et mest mulig eksakt tall over bostedsløse i Norge i et gitt tidsvindu. Frafall av respondenter vil innebære at tallet på bostedsløse blir for lavt. Erfaringene viser at frafall ikke bare henger sammen med at respondenten ikke kjenner til bostedsløse, som nevnt over. Kartleggingen krever betydelig innsats – respondentene skal fylle ut ett skjema for hver bostedsløs person de kjenner til eller er i kontakt med i uke 48 – og en del respondenter kan ikke eller ønsker ikke å prioritere deltakelse. For å kompensere noe for frafallet av respondenter foretas en vurdering av svarprosent både i ulike kommuner og i ulike respondentgrupper og en *vekting* av datamaterialet. Både *antall* respondenter og hvilke *typer og grupper av respondenter*, som har svart versus ikke svart, er av stor betydning for det endelige resultatet.

1.4.1 Frafallsanalyse

Vurdering av svarprosent og frafall er basert på en inndeling av respondentene etter hvor mye kontakt og kjennskap ulike respondentgrupper har til bostedsløse personer. De klart viktigste respondentene er kommunale tjenester. Kommunene har ansvar for å hjelpe personer og husstander som ikke selv klarer å skaffe seg bolig i markedet, og plikt til å skaffe bostedsløse innbyggere et midlertidig botilbud. Ansvar og forpliktelser er nedfelt i sosialtjenesteloven (2009) og boligsosialloven (2022). Kommunenes plikt til å bistå sine innbyggere, som har et udekket boligbehov, forvaltes i praksis av sosialtjenesten i Nav.

Alle respondenter får tilsendt et unikt respondentnummer som kan identifisere den enkelte respondent. Dette respondentnummeret legges til grunn for å vurdere om respondenten har svart/ikke svart. Erfaring fra en rekke kartlegginger viser at respondenter innad i en kommune eller annen stor enhet kan dele respondentnummer, for eksempel ved at de gjennomfører kartleggingen sammen. Respondentene krysser av i registreringskjemaet for hva slags type tjeneste de er/representerer, og denne selvrapporing av type respondent er lagt til grunn for resultatene som er presentert i tabell 1.1. Tabellen gir en oversikt over ulike typer respondenter og hvor stor andel av den bostedsløse populasjonen som er registrert av de ulike respondentgruppene. Tabellen sammenligner fordelingen i 2025, 2020 og 2016.

Tabell 1.1: Type respondent etter andel bostedsløse personer respondentgruppen har registrert i 2025, 2020 og 2016. Prosent.

Type respondent	Andel bostedsløse 2025	Andel bostedsløse 2020	Andel bostedsløse 2016
Sosialtjenesten i Nav	44,0	48	37
Boligkontor/boligtjeneste	18,8	13	16
Spesialisthelsetjeneste	8,2	5,4	6
Helsetjeneste i kommune	7,7	8	11
Midlertidig botilbud inkl. natthjem	7,6	5	6,3
Dagtilbud, aktivitetssenter, kafe o.l.	3,9	2,6	1,6
Oppsøkende tjeneste, utekontakt	2,4	i.t.	i.t.
Kriminalomsorgen	1,9	3,5	2,1
Krisesenter	1,6	2,5	1,1
Annet, ikke oppgitt	3,9	13	20
Sum	100,0	101	101

Type respondent er rangert fra høyest, gruppen av respondenter som registrerte flest bostedsløse, i 2025 med synkende andel, med unntak av gruppen «annet». Overordnet viser tabell 1.1 det samme mønsteret for de tre siste kartleggingene. Sosialtjenesten i Nav fulgt av boligkontor/boligtjeneste i kommunene foretar langt de fleste registreringene, selv om andelen registrerte av disse tjenestene varierer en del mellom de tre årene. Mønsteret er imidlertid likt og i overensstemmelse med tidligere kartlegginger (også før 2016). De kommunale tjenestene og især sosialtjenesten i Nav (heretter omtalt som Nav/Nav-kontor) har mest kunnskap om omfanget av bostedsløshet.

Ved vurdering av svarprosenten og frafall av respondenter vektlegges type respondent sammen med om respondenten er kommunal eller ikke (statlig, frivillig o.a. privat). Det vesentlige er om kommunene, Nav eller respondent valgt av kommunen som koordinator for hele kommunen, har svart på undersøkelsen. Her og i rapporten ellers er kommunene delt inn i fire grupper etter folketall. De store kommunene rapporter langt flere bostedsløse enn

de mindre og små kommunene. Svar og frafall av store kommuner får betydelig innvirkning på totaltallet av populasjonen.

Tabell 1.2: Andel respondenter i kommunene som har svart/ikke svart etter kommunegruppe og type respondent. Prosent.

Kommunegruppe	Respondent	Svart	Ubesvart	Sum	Antall (N)
Fire storbyer	Nav	96	4	100	27
	Alle andre	41	59	100	42
Kommuner 40.000 innbyggere og over	Nav	77	24	101	17
	Alle andre	61	39	100	44
Kommuner med 10.000–39.999 innbyggere	Nav	83	17	100	36
	Alle andre	57	43	100	49
Kommuner med under 10.000 innbyggere	Nav	78	22	100	41
	Alle andre	51	49	100	204
Alle kommuner	Nav	84	17	101	121
	Alle andre	49	51	100	339

Tabell 1.2 kan leses som fire tabeller som viser svarprosent for hver kommunegruppe og en femte tabell som viser resultatet for alle respondenter i de to nederste radene. Generelt er mønsteret at Nav-kontorene har en langt høyere svarprosent enn andre tjenester. Totalt for alle kommuner har 84 prosent av Nav-kontorene svart, mens svarandelen fra andre tjenester er 49 prosent (nederste radene). I de fire storbyene, Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger er det kun ett Nav-kontor som ikke har svart. Halvparten av «andre» har svart. «Andre» er en sammensatt gruppe av respondenter som inkluderer boligkontor, kommunal helsetjeneste og tjenester med liten eller kun sporadisk kontakt med bostedsløse. I kommuner med mer enn 40.000 innbyggere (minus storbyene) er svarprosenten 77 blant Nav-kontorene og 57 blant andre respondenter, og i neste gruppe med 10.000–39.999 innbyggere er også svarprosenten høy blant Nav-kontorene (83 prosent).

I den minste kommunegruppen (under 10.000 innbyggere) har 78 prosent av Nav-kontorene svart. Her utgjør imidlertid Nav-kontorene en mindre andel av respondentene. Av til sammen 235 respondenter er kun 41 Nav-kontor. En svært stor andel av gruppen «andre» er postmottak. De fleste større kommunene og alle med mer 40.000 innbyggere og over inkludert storbyene har oppgitt kontaktpersoner for de fleste tjenestene eller direkte epostadresse til tjenesten eller til kontakten der kommunen (og organisasjonen) har hatt én koordinator for besvarelsene. Mange mindre og svært mange små kommuner har ikke oppgitt en kontakt og registreringsskjema er sendt til kommunens postmottak. Her må sies at prioriteringen av innsats for å få en kontaktperson er redusert i takt med fallende kommunestørrelse målt etter folketall. Det handler ikke om at små kommuner er generelt uviktige, men om at det store volumet av bostedsløse personer rapporteres fra de store og større kommunene, slik at å sikre høy svarprosent fra disse gir de beste tallgrunnlaget og har derfor høyest prioritet.

1.4.2 Vurdering av svarprosent i kommuner

Her gis en mer detaljert vurdering av svarprosent og frafall for hver av de fire kommunegruppene, samt andre respondentgrupper utenfor kommunene, og redegjørelse for vektning for frafall. Prinsippet for å vekte opp antall bostedsløse for å kompensere for frafall av respondenter, er at kommuner som ikke har svart på undersøkelsen vill ha registrert gjennomsnittlige like mange bostedsløse som de andre kommunene i kommunegruppen.

Gjennomsnittstallet legges til for hver kommune innenfor gruppen, som ikke har deltatt i undersøkelsen

I de fire storbyene, Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger har alle viktige respondenter svart. Alle Nav-kontor, bortsett fra ett mindre kontor, har svart. Videre har 41 prosent i gruppen andre respondenter svart. Med i realiteten full dekning fra Nav-kontorene, samt supplement fra andre respondenter, regnes svarprosenten som fullstendig og det foretas ingen vektning for frafall av respondenter i storbyene.

Kommunegruppen med mer enn 40.000 innbyggere uten storbyene omfatter 23 kommuner. I 22 kommuner har enten Nav eller en utpekt koordinator, samt en del andre tjenester, svart. Den ene kommunen, som ikke har svart, begrunner det med liten kapasitet rundt perioden for kartleggingene. Ifølge kontaktperson for kommunen er det i perioder stor pågang av innbyggere som ikke har bolig eller som har behov for hjelp med et boligproblem. Etter beskrivelsen å dømme er dette en kommune som ligger høyt i antall bostedsløse. Prinsippet for vektning er imidlertid at denne kommunen ville ha registrert et gjennomsnitt av alle kommuner i gruppen, selv om det sannsynligvis er litt for lavt. Antall bostedsløse i denne kommunegruppen vektes med 1,05.

Gruppen med innbyggertall mellom 10.000 og 39.999 omfatter 85 kommuner. 61 kommuner, det vil si 72 prosent av kommunene har svart. De aller fleste respondentene er Nav-kontor (jf. tabell 1.1) supplert med boligkontor/boligtjeneste og kommunal helsetjeneste. Nøkkelen for vektning i denne kommunegruppen er 1,4. Gruppen med de minste kommunene, færre enn 10.000 innbyggere inkluderer 235 kommuner. Halvparten, 123 kommuner har svart på undersøkelsen. Nøkkelen for vektning er 2,0, det vil si at det registrerte antall bostedsløse dobles med vektning.

Svarprosent og frafall av respondenter er også beregnet mot innbyggertallet i kommunene, noe som gir en indikasjon på hvorvidt det er overvekt av små eller store kommuner som har svart/ikke svart på undersøkelsen. Det er som hovedregel flere bostedsløse personer i store kommuner enn i mindre. Variasjonene i folketall mellom kommuner innenfor en gruppe er betydelig, slik at anvendelse av gjennomsnitt for å beregne nøkkel for vektning kan slå skjevt ut. Tabell 1.3 viser at det er rimelig samsvar mellom svarprosent målt i antall og folketall innenfor en kommunegruppe.

Tabell 1.3: Svarprosent i fire kommunegrupper etter antall kommuner som har svart og andel av befolkningen i kommuner som har svart. Prosent.

Kommunegruppe	Svarprosent, antall kommuner	Svarprosent etter befolkning
Fire storbyer	100	100
Kommuner 40.000 innbyggere og over	95,6	96,87
Kommuner med 10.000–39.999 innbyggere	71,8	76,55
Kommuner med under 10.000 innbyggere	50,2	48,56

1.4.3 Vurdering av svarprosent i andre respondentgrupper

Rundt ni av ti bostedsløse personer er registrert av en kommunal tjeneste og en av ti av en statlig eller annen tjeneste. Spesialisthelsetjenesten og kriminalomsorgen er nasjonale institusjoner, men det kan også være enkelte andre respondenter som er utenfor det

kommunale tjenestetilbudet³. På bakgrunn av erfaring med kartleggingene, og som tabell 1.1 viser, rapporterer disse en mindre andel av bostedsløse. Det er imidlertid av interesse å se på deltakelse og svarprosent for disse gruppene av respondenter, men det foretas ingen vektning for frafall av respondenter. At de faktisk registrerer en av ti bostedsløse, illustrerer at de fanger opp personer som ikke er kjent av andre deler av hjelpeapparatet.

Alle helseforetakene er kontaktet med forespørsel om å delta. Det er primært avdelinger med rusbehandling, men også noen andre avdelinger, som har kontakt jevnlig med bostedsløse personer, som er aktuelle for deltakelse i kartleggingen. Av 19 helseforetak som ble kontaktet valgte syv å ikke delta, eller de oppga ingen kontaktperson eller aktuelle respondenter. De 12 helseforetakene som har deltatt valgte å organisere datainnsamlingen på ulike måter. Noen hadde en sentral koordinator, det vil si én respondent, mens andre oppga aktuelle avdelinger som respondenter. Antall respondenter i helseforetakene er 42. Av disse svarte 16, som tilsvarer en svarprosent på 38. I tillegg ble henvendelse sendt til 28 private institusjoner med avtale med et helseforetak. Av disse svarte kun en institusjon.

Tabell 1.1 viser at spesialisthelsetjenesten har blitt en viktigere respondent målt etter registrering av antall bostedsløse. I 2025 registrerte spesialisthelsetjenesten 8,2 prosent av alle bostedsløse, mens andelen var mellom 5 og 6 prosent i 2020 og 2016. Det dreier seg om personer som skal skrives ut innen to måneder og mangler bolig (jf. definisjonen av bostedsløs). Økning i andel bostedsløse som rapporteres fra spesialisthelsetjenesten er ikke svært stor. Det er for øvrig ingen økning i andelen bostedsløse som oppholder seg institusjon (totalt, i og utenfor spesialisthelsetjenesten). Andelen er 12 prosent og det samme som i 2020. Det har vært en jevn nedgang i andel bostedsløse som oppholder seg institusjon og ellers fyller kriteriet om utskrivning innen to måneder siden 2003. Høyere antall rapportert fra spesialisthelsetjenesten kan heller tyde på økt kunnskap eller oppmerksomhet om pasientens bosituasjon.

Henvendelse om deltakelse i kartleggingen ble sendt til alle landets fengsler og omfatter 55 unike respondentnummer. 12 fengsler (22 prosent)⁴ har rapportert inn at de har innsatte som skal løslates innen to måneder og ikke har bolig. 34 friomsorgskontor er inkludert i respondentutvalget. Fire (12 prosent) har svart og registrert bostedsløse. Kriminalomsorgen har registrert til sammen 1,9 prosent av alle bostedsløse, mens 4 prosent av alle bostedsløse er under kriminalomsorgen.

Krisesentrene er en del av det kommunale tilbudet, men de fleste krisesentrene dekker et større område. Krisesentrene er derfor definert som en egen respondentgruppe. Noen svært få krisesentre har sagt at de ikke ønsker å delta i kartleggingen og noen har felles adresse. Til sammen er det sendt ut forespørsel og registreringsskjema med unike respondentnumre til 40 krisesentres e-postadresser. 11 har svart, det vil si at de har registrert bostedsløse personer, som gir en svarprosent på 28. Krisesentrene har registrert 1,6 prosent av populasjonen, mens 2 prosent av alle oppholder seg i krisesenter.

Den siste gruppen som omtales spesifikt er tjenester som drives av frivillige organisasjoner. De store organisasjonene som driver tiltak for bostedsløse og tjenester som mange bostedsløse personer benytter er Blå Kors, Frelsesarmeen og Kirkens Bymisjon. I tillegg kommer enkelte spredte tiltak inn under respondentgruppen frivillige. De frivillige

³ F.eks. noen tjenester drevet av frivillige og andre private aktører er kan være (del)finansiert av staten og er et nasjonalt eller regionalt tilbud. Private institusjoner med avtale regnes som spesialisthelsetjeneste.

⁴ Nettskjema, som NIBR er pålagt å brukes av personvern hensyn, ga ikke mulighet for å svare at respondenten ikke kjenner til bostedsløse i uke 48 og så avslutte deltakelse i undersøkelsen. Rapportering fra respondenter som ikke hadde/kjente til bostedsløse i uke 48 måtte foregå i andre kanaler og ble etter alt å dømme mangelfull. For noen respondenter oppgis andelen som har sendt inn at de har/kjenner bostedsløse som svarprosent, selv om svarprosenten i realiteten er høyere.

organisasjonene har valgt ulike strategier for datainnsamling. En av organisasjonene har koordinert datainnsamlingen internt med én respondent, mens en annen har oppgitt et stort antall respondenter. Totalt ble det sendt ut skjema med forespørsel om deltakelse til 73 steder i gruppen frivillige organisasjoner. 29 har svart, som gir en svarprosent på 40.

1.4.4 Oppsummering

På en vanlig spørreskjemaundersøkelse ligger svarprosenten på rundt 30 og ofte lavere. I denne undersøkelsen er svarprosent og frafall differensiert. Svarprosenten blant respondenter som står for majoriteten av registreringene av bostedsløse er svært høy. Undersøkelsen skiller seg fra vanlige surveyer; den er mer krevende særlig for respondenter som har mye kontakt med bostedsløse, og den skal reflektere et spesifikt og ganske trangt tidsvindu på en uke. Frafall av respondenter er først og fremst i små kommuner, som har mindre betydning for totaltallet. Det er likevel ønskelig med større deltakelse fra de mindre og små kommunene. Tallet for bostedsløse vektes for å kompensere for frafall av kommuner. Basert på en vurdering av andel bostedsløse som registreres av statlige, frivillige og enkelte andre respondentgrupper vektes det ikke for frafall av disse. Vekting for frafall i disse respondentgruppene ville gitt et lite tillegg til populasjonen.

Vektingen for frafall av respondenter må karakteriseres som forsiktig. Den forsiktige vektingen understreker at tallet for bostedsløse er minimumstall. I tillegg er det usikkerhet knyttet til identifisering av dobbeltregistreringer, der ufullstendig personidentitet for de registrerte bostedsløse medfører at antatte dobbeltregistreringer ikke kan verifiseres med sikkerhet. Det medfører at noen unike enheter, uten en dublett, tas ut av populasjonen.

Alt i alt gir kartleggingen minimumstall for bostedsløse i kontakt med hjelpeapparatet i uke 48 i 2025. Beregningen av antall med de relativt små usikkerhetsmomentene som er redegjort for her, er de samme som i de forutgående kartleggingene. Grunnlaget for sammenligning og for å følge utviklingen av antall bostedsløse er rimelig solid.

2 Bostedsløse i hele landet

I dette kapittelet presenterer vi tall for bostedsløse i landet sett under ett. Kapittelet følger strukturen for tidligere kartlegginger, med noen viktige unntak. Kartleggings skjemaet for 2025 er betydelig endret sammenlignet med tidligere kartlegginger (se nærmere redegjørelse i kapittel 1). Flere spørsmål er tatt ut, noe som medfører at 2025-kartleggingen gir mindre informasjon om bostedsløses livssituasjon, så som utkastelse og tap av bolig av andre årsaker, samt helse, behandling og tjenester. Vi har heller ikke informasjon om den bostedsløses utdanningsnivå. Andre spørsmål er endret på måter som gjør at det ikke lenger er mulig å sammenligne resultater fra tidligere kartlegginger. Blant annet er spørsmål om landbakgrunn (fødeland) endret til statsborgerskap. I spørsmålet om personens inntektskilder har vi tatt inn «uformelt arbeid» som et nytt svaralternativ.

2.1 Antall bostedsløse og trender

Antall registrerte bostedsløse i uke 48 i 2025 er 4.197 personer, hvorav 224 er EØS-borgere som ikke er registrert i Norge eller personer uten lovlig opphold. Dette er antallet etter en forsiktig vektning for frafall av respondenter. Uten vektning, men med uttak av (antatt) dobbeltregistrerte, er tallet 3.846. Vektingen for frafall (respondenter som ikke har svart) legger til ca. 8 prosent.

4.197 bostedsløse er likevel et minimumstall. Som beskrevet i metodekapittelet er vektingen som skal kompensere for frafall av respondenter forsiktig. Det vil også være noen bostedsløse som ikke er i kontakt med hjelpeapparatet. Fordi det er hjelpeapparatet som gjennomfører kartleggingen, vil kun bostedsløse er kjent av eller i kontakt med hjelpeapparatet inngå i tallmaterialet.

Tabell 2.1: Antall bostedsløse og andel bostedsløse per 1000 innbyggere, prosentvise endringer fra 1996 for hver kartlegging.

År	Antall bostedsløse	Per 1000 innbyggere	Endringer fra 1996 (antall)
2025	4197	0.75	-32%
2020	3325	0.62	-46%
2016	3909	0.75	-37%
2012	6259	1.26	1%
2008	6091	1.27	-2%
2005	5496	1.19	-11%
2003	5200	1.14	-16%
1996	6200	1.5	100%

Som tabell 2.1 viser, øker bostedsløsheten i Norge for første gang siden 2012. Antall bostedsløse er høyere enn i 2016 og 2020, mens andelen bostedsløse per 1000 innbyggere ligger på samme nivå som i 2016. Både totalt og relativt til innbyggertallet ligger 2025-tallene under de høyeste målingene i perioden 1996-2012. I antall er økningen fra 2020 til 2025 på 26 prosent, mens økningen fra 2016 til 2025 er på 7 prosent.

Tidligere undersøkelser har pekt på betydningen av kommunenes systematiske arbeid som en sentral forklaring på reduksjon i bostedsløshet (Asphjell et al., 2020; Dyb, 2019). I tillegg

bidro både oljekrisen i 2014 og en sterk reduksjon i antall flyktninger i 2016 til at flere leieboliger ble tilgjengelige for vanskeligstilte på boligmarkedet (Dyb, 2019; Dyb & Zeiner, 2021). Det er også grunn til å tro at den boligledede tilnærmingen til bostedsløshet, hvor virkemidler og innsats er forankret i boligsektoren, har bidratt til å redusere og forebygge bostedsløshet (Dyb & Zeiner, 2024).

Når bostedsløsheten igjen øker, kan det ha flere forklaringer: Siden 2021 har det vært en økning i andelen av befolkningen som er økonomisk utrygge, og dermed sårbare for store ekstrautgifter, herunder økte bokostnader (Gyüre & Lylum, 2024). Videre utløste Russlands fullskala invasjon av Ukraina den største enkeltstående tilstrømmingen av flyktninger til Norge (Molstad & Corneliussen, 2025). Fra februar 2024 til årsskiftet 2024/25 ankom 92.000 ukrainske flyktninger til Norge (UDI, 2025). 19.000 flyktninger er bosatt i kommunale boliger i 2022-2025. Som i 2015 måtte kommunene også benytte seg av det private leiemarkedet for å fremskaffe boliger til nyankomne flyktninger, noe som kan ha bidratt til færre tilgjengelige boliger til andre vanskeligstilte grupper på boligmarkedet (Breistrand et al., 2023). Samtidig har viktige statlige boligsosiale virkemidler blitt avvirket. Blant annet har vi ingen nasjonal strategi for den sosiale boligpolitikken etter at den forrige utløp i 2024 (Kommunal- og distriktsdepartementet, 2021), og tilskuddet til utleieboliger ble avvirket i 2023.

2.2 Bostedsløse i fire kommunegrupper

Bostedsløshet regnes ofte som et storbyproblem, men de nasjonale kartleggingene har dokumentert at bostedsløshet er et fenomen også i små kommuner. Mange bostedsløse oppholder seg imidlertid ikke i hjemkommunen, og registreres dermed av respondenter i andre kommuner. En betydelig andel bostedsløse registreres også av statlige respondenter (tabell 1.1). Registreringsskjemaet inneholder derfor et spørsmål om personens hjemkommune. Av de 4197 bostedsløse mangler vi opplysninger om hjemkommune for 173 personer.

I etterfølgende kapitler, presenterer vi analyser for fire kommunegrupper: De fire storbyene – Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger – presenteres i kapittel 3, kommuner med 40.000 innbyggere eller flere i kapittel 4, kommuner mellom 10.000 og 39.999 innbyggere i kapittel 5, og kommuner med færre enn 10.000 innbyggere i kapittel 6. Tall for enkeltkommuner er gjengitt i vedleggene 2-4.

Tabell 2.2: Antall bostedsløse i hver kommunegruppe i 2025, 2020, 2016 og 2012.

Kommunegrupper etter antall innbyggere	2025	2020	2016	2012
4 storbyer	2041	1441	1691	2637
> 40.000	1100	874	878	1415
10.000 - 39.999	666	606	849	1737
< 10.000	216	235	374	470
Ikke oppgitt kommune	173	170	117	-
Hele landet	4197	3325	3909	6259

Tabellene 2.2 og 2.3 gir en oversikt over antall og andel bostedsløse i de fire kommunegruppene. Mens antall og andel bostedsløse går ned kommunegruppen under 10.000 innbyggere, øker både antall og andel bostedsløse i de øvrige kommunegruppene.

Økningen er mest markant i de fire storbyene, og andelen bostedsløse er her høyere enn i 2016.

Tabell 2.3: Andel bostedsløse per 1000 innbyggere i hver kommunegruppe i 2025, 2020, 2016 og 2012.

Kommunegrupper etter antall innbyggere	2025	2020	2016	2012
4 storbyer	1,46	1,09	1,35	2,23
Andre > 40.000	0,68	0,61	0,85	1,43
10.000 - 39.999	0,39	0,35	0,48	1,06
< 10.000	0,24	0,27	0,32	0,4
Hele landet	0,75	0,62	0,75	1,26

Som i tidligere kartlegginger ser vi at bostedsløshet i stor grad er et urbant problem. De store kommunene har flest bostedsløse, både i absolutte tall og som andel av befolkningen. De minste kommunene har en langt lavere svarprosent enn kommunene i de øvrige kommunegruppene. I likhet med tidligere kartlegginger, antar vi også denne gangen at det er en underrapportering av bostedsløse i disse kommunene. Samtidig er det verdt å merke seg at mangelfull rapportering fra de større kommunene vil gi større utslag i kartleggingen. Dette gjelder særlig i tilfeller hvor kommunen eller andre respondenter rapporterer inn noen, men ikke alle bostedsløse, slik at vi ikke kan vekke for frafall. I 2025-kartleggingen gjelder dette for en del av de store kommunene, hvor vi vet eller har grunn til å anta at det reelle tallet er høyere (se kapittel 4 for en nærmere beskrivelse).

2.3 Kjønn

Kvinneandelen har gått noe opp siden de første kartleggingene, men fremdeles er det flest menn som er registrert som bostedsløse i Norge. Tabell 2.4 viser kjønnsfordelingen blant bostedsløse i alle kartleggingene.

Tabell 2.4: Kjønnsfordeling blant bostedsløse i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	2008	2005	2003	1996
Menn	71	71	74	71	73	76	76	76
Kvinner	29	29	26	29	27	24	24	24
Sum	100	100	100	100	100	100	100	100

Kvinner og bostedsløshet ble for alvor satt på dagsorden på 1980-tallet (se blant annet Watson & Austerberry, 1986). Siden den gang har forskere og andre pekt på at bostedsløshet blant kvinner er et «usynlig problem» (Bretherton, 2017; Casey et al., 2008; May et al., 2007). Det handler både om at bostedsløse kvinner ikke passer inn i bildet av bostedsløshet, og om at kvinner og menn har forskjellige strategier for å håndtere bostedsløshet. Blant annet benytter kvinner i mindre grad enn menn tilbud og tjenester rettet mot bostedsløse. Andre strategier kan være å bo hos menn i bytte mot seksuelle tjenester, eller å bli værende hos en voldelig partner fordi de ikke har et annet alternativ.

Kartlegginger som baserer seg på registre over bruk av herberger og andre tilbud til bostedsløse vil dermed være mindre egnet til å fange opp bostedsløshet blant kvinner. Det

samme gjelder såkalte en-natt-tellinger. De nasjonale kartleggingene i Norge registrerer personer som er i kontakt med eller kjent av et bredt spekter av helse- og velferdstjenester, og er dermed egnet til å fange opp ulike grupper bostedsløse, også såkalte usynlig bostedsløse som oppholder seg hos venner, kjente eller slektninger. Det vil likevel alltid være noen personer som enten ikke er kjent av hjelpeapparatet eller hvor personens bosituasjon ikke er kjent av hjelpeapparatet, og som derfor ikke fanges opp av kartleggingen. At kartleggingen aktiverer et bredt spekter av respondenter – fra kommuner, spesialisthelsetjenesten, kriminalomsorgen og krisesenter – øker imidlertid sannsynligheten for også å fange opp personer som ufrivillig og midlertidig bor hos andre, selv om antallet usynlig bostedsløse, som alle tallene i kartleggingen, vil være minimumstall.

2.4 Alder

Den typiske bostedsløse, slik han fremtrer i kartleggingene, har vært en mann i trettiårene. Gruppen har, i likhet med den øvrige befolkningen, blitt eldre. I 2025 var gjennomsnittsalderen 41 år, mot 38 i 2020, og andelen over 54 år var for første gang i kartleggingenes historie høyere enn andelen unge under 25. Tabell 2.5 viser aldersfordelingen i perioden 1996 til 2020.

Tabell 2.5: Aldersfordeling blant bostedsløse i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996. Prosent.

Alder/År	2025	2020	2016	2012	2008	2005	2003	1996
< 25	11	16	17	23	24	21	16	18
25-34	25	28	31	30	30	33	32	36
35-44	29	26	24	23	25	26	31	25
45-54	20	19	19	17	15	14	14	11
>54	15	11	9	6	6	6	8	9
Gj.snitts alder	41	38	37	36	36	35	-	-

Siden 2016 ser vi at andelen unge under 35 år går ned, mens andelen i aldersgruppene fra 35 år og opp øker. Særlig tydelig er nedgangen i bostedsløse under 25 år. Unge har vært en prioritert gruppe i den boligsosiale politikken, blant annet strategien *Bolig for velferd 2014-2020*. Strategien ble evaluert av Oslo Economics og NIBR (2020a, 2020b). Her kom det blant annet frem at flere større kommuner uttrykte bekymring for en gruppe unge mennesker – særlig gutter – som de definerte som i risiko for å falle utenfor, med bostedsløshet som et mulig utfall. I 2025 har respondentene registrert 434 bostedsløse personer under 25 år, som når vi veker for frafall gir et antall på 480 personer.

I 2025 hadde 12 prosent av bostedsløse under 25 år en lang historikk som bostedsløse, og ytterligere 25 prosent hadde vært bostedsløse i mer enn 6 måneder. For flertallet i denne gruppen – 39 prosent – er bostedsløshet registrert som et nytt, akutt problem. Dette tallet må imidlertid leses med forsiktighet. De yngste bostedsløse fanges i mindre grad opp i kartlegginger enn personer i de øvrige aldersgruppene (Clarke, 2016). De antas å bo med sine foreldre eller å være i barnevernets omsorg, og vil dermed heller ikke bli registrert i de nasjonale kartleggingene.

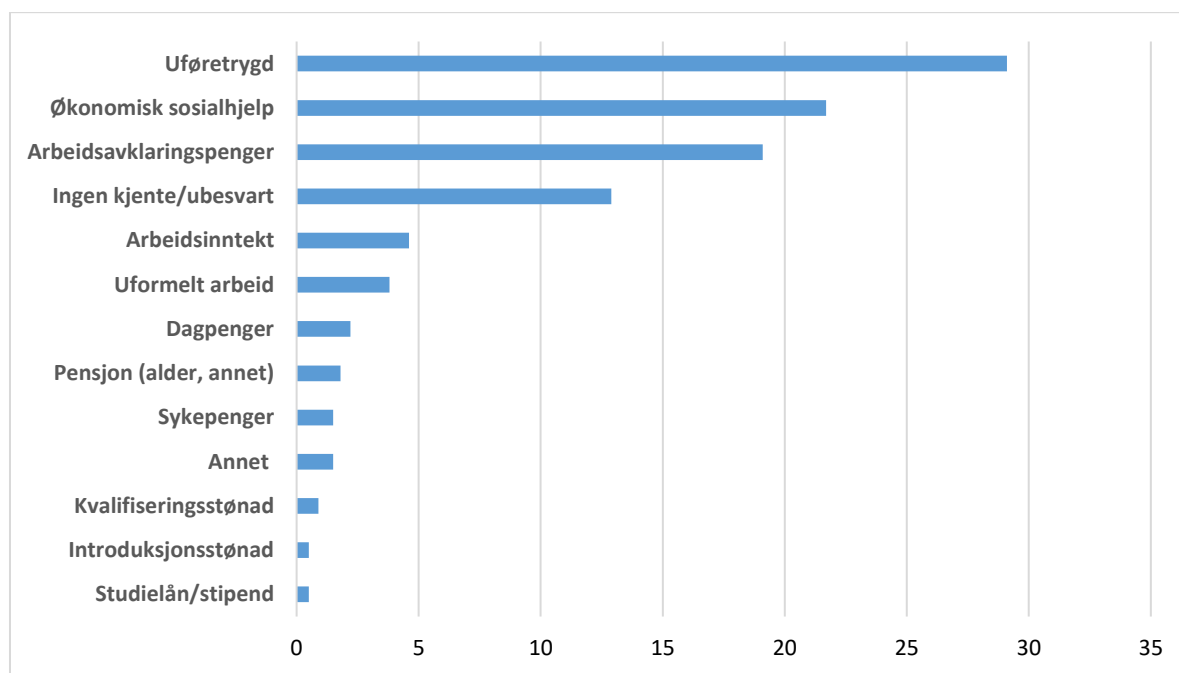
For første gang siden kartleggingene startet er andelen bostedsløse over 54 år større enn andelen under 25. I 2025 tilhører 15 prosent av de registrerte denne gruppen. Et flertall av disse har en lang historikk som bostedsløse, for 57 prosent er bostedsløs enten et

tilbakevendende problem eller et problem som har vart i mer enn 6 måneder. En overraskende høy andel blant de eldste – 28 prosent – opplever imidlertid bostedsløshet som et nytt, akutt problem. I tidligere år har kartleggingskjemaet inneholdt spørsmål som dreier seg om situasjoner som kan være årsak til bostedsløshet, barrierer mot eller hjelp til å komme ut av situasjonen, og problemer som bostedsløse ofte møter. Disse spørsmålene fikk vi ikke lov til å stille i 2025, og vet derfor ikke hva som ligger bak denne økningen i akutt bostedsløshet blant eldre. Bakgrunnen for at disse spørsmålene ble tatt ut av kartleggingskjemaet er nærmere forklart i kapittel 1.

2.5 Inntektskilder

I kartleggingskjemaet blir respondentene bedt om å oppgi den bostedsløse personens viktigste inntektskilde. Noen har flere inntektskilder, og det er ikke alltid enkelt å definere hva som er den viktigste. De fleste respondentene krysser kun av for en inntektskilde, men enkelte har også valgt å legge til en eller flere inntektskilder i et åpent felt i skjemaet. Figur 2.1 gir en oversikt over fordeling av de inntektskildene respondentene har oppgitt.

Figur 2.1: Viktigste inntektskilder blant bostedsløse i 2025. Prosent.

I 2025 var spørsmål om uformelt arbeid – tiggning, panting, magasinsalg, mv. – for første gang inkludert som et svaralternativ. I underkant av fire prosent av populasjonen hadde dette som sin viktigste inntektskilde i 2025, mens rundt fem prosent hadde inntekt fra arbeid. Dagpenger ved arbeidsledighet og sykepenger regnes også som arbeidsrelatert inntekt. Til sammen har åtte prosent en eller annen form for arbeidsrelatert inntekt. Nærmere 13 prosent av respondentene har krysset av på «ingen kjente inntektskilder», «vet ikke» eller har latt spørsmålet stå ubesvart, mens under 2 prosent har krysset av for «annet», det dreier seg blant annet om dagpenger i fengsel, hjelp fra familie eller andre eller mindre offentlige ytelser.

De viktigste inntektskildene i 2025 er sosialhjelp, uføretrygd og arbeidsavklaringspenger. 70 prosent av bostedsløse har en av disse ytelsene som sin viktigste inntektskilde, et bilde som har vært relativt uendret siden 2020. Over tid har imidlertid andelen med pensjon, uføretrygd og arbeidsavklaringspenger økt, mens andelen som mottar sosialhjelp har gått ned. For

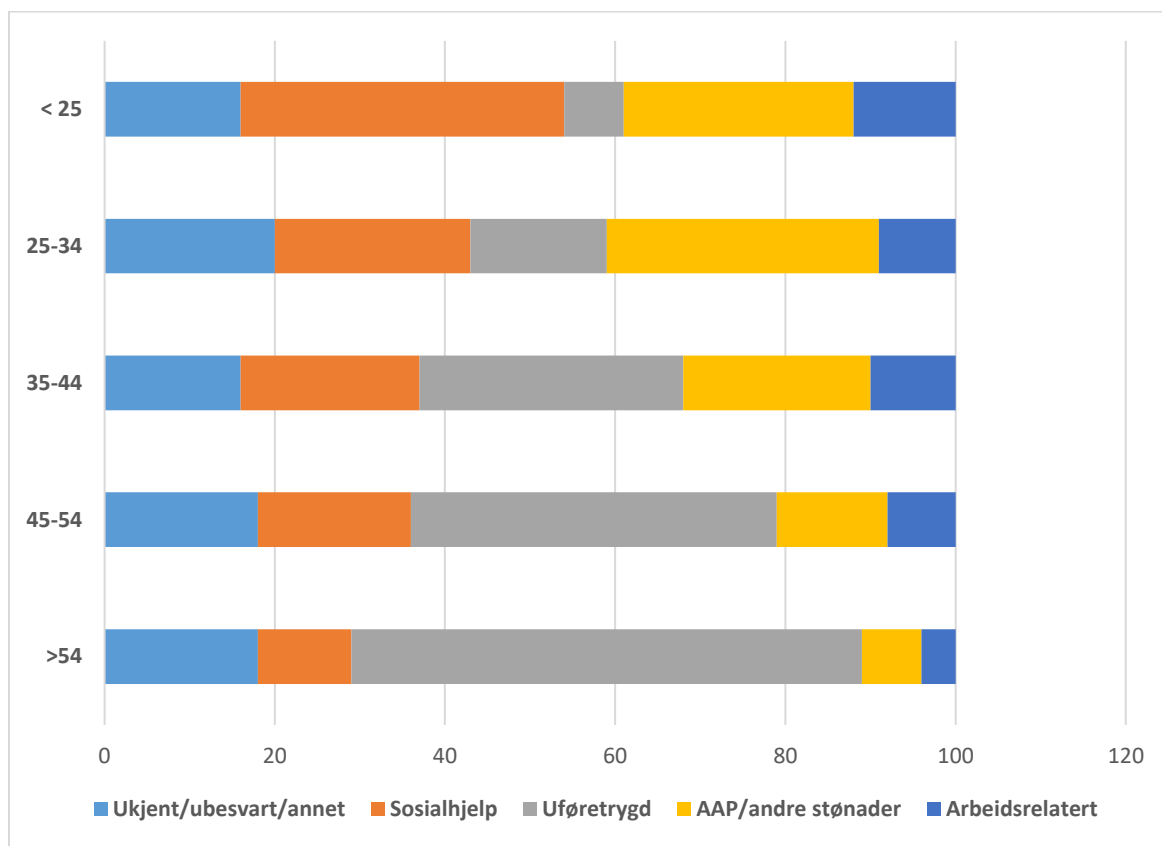
første gang er uføretrygd den viktigste inntektskilden. Tabell 2.6 viser utviklingen i de viktigste inntektskildene etter kartleggingsår. Offentlige ytelser har skiftet navn og betegnelser i perioden. I tabellen er derfor kategoriene fra figur 2.1 slått sammen til bredere inntektsgrupper for å ivareta tidsserien.

Tabell 2.6: Inntektskilder blant bostedsløse i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	2008	2005	2003	1996
Arbeidsrelatert	9	8	7	9	9	8	17	11
Pensjon og uføretrygd	31	27	24	19	23	19	25	19
Andre velferdsytelser	21	16	22	28	14	13	-	-
Økonomisk sosialhjelp	21	30	33	32	40	48	49	54
Ukjent, ubesvart, vet ikke, annet	18	20	15	13	14	11	9	16
Sum	100	101	101	101	100	101	100	100

At andelen bostedsløse som mottar uføretrygd fortsetter å øke, mens andelen som mottar sosialhjelp går ned, tyder på at stadig flere bostedsløse har mer ordnede økonomiske forhold. Det kan være en indikasjon på at kommunene jobber mer systematisk med å følge opp bostedsløse, men det følger nok også av at befolkningen har blitt eldre. Fordelingen av inntektskilder etter alder (figur 2.2) viser da også at sosialhjelp fremdeles er den viktigste inntektskilden blant unge, mens andelen som mottar uføretrygd øker med alder.

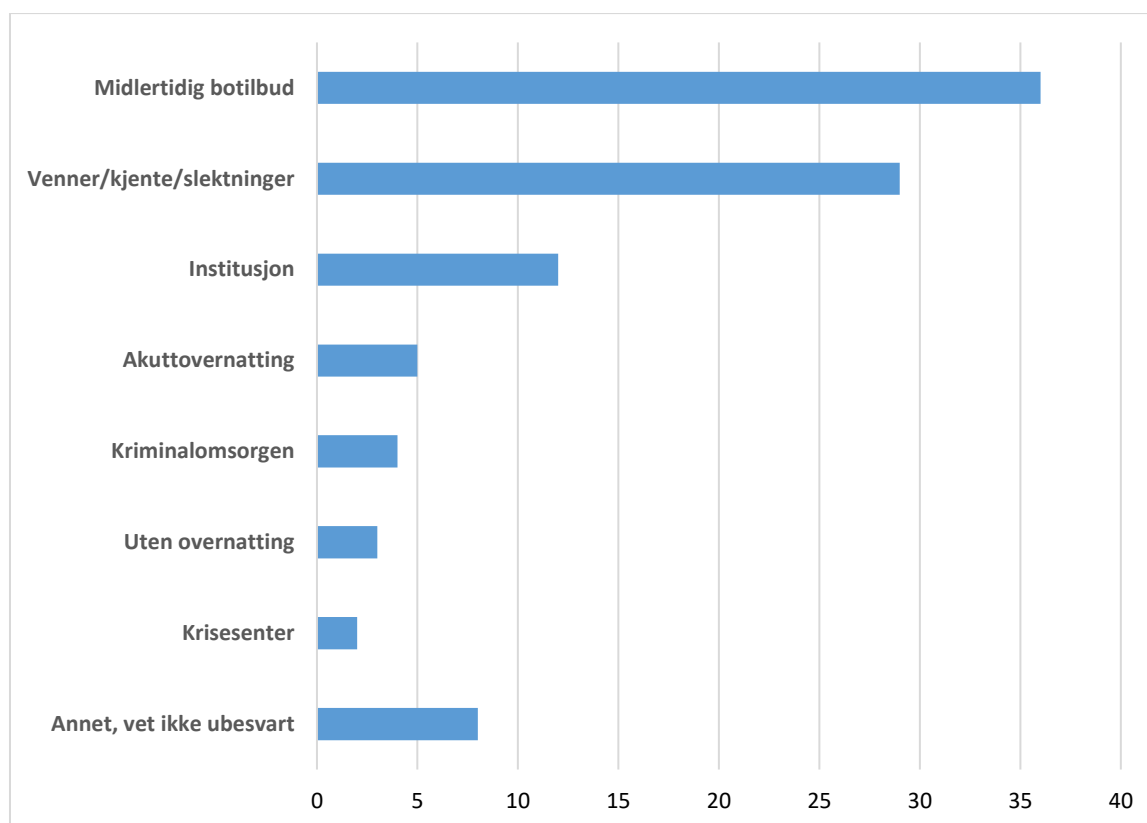
Figur 2.2: Viktigste inntektskilder blant bostedsløse etter alder i fem grupper i 2025. Prosent.

2.6 Oppholdssteder blant bostedsløse

Spørsmål om oppholdssteder blant bostedsløse er en operasjonalisering av definisjonen av bostedsløshet (se kapittel 1). I kartleggingsskjemaet er de fem situasjonene som inngår i definisjonen av bostedsløshet ytterligere operasjonalisert og konkretisert i syv svaralternativ, samt svaralternativene «annet» og «vet ikke». I tillegg åpner kartleggingsskjemaet for at respondentene kan legge til utdypende tilleggsinformasjon (se vedlegg 1). Figur 2.3 viser oppholdssteder blant bostedsløse i 2025.

Figur 2.3: Oppholdssteder blant bostedsløse i 2025. Prosent.

Den største gruppen oppholder seg i midlertidig botilbud. Et midlertidig botilbud er en samlebetegnelse for en lang rekke kortsiktige tilbud til personer som står uten bolig, herunder pensjonater, hospits, campinghytter, hotell, og kommunale nødboliger. Tall fra KOSTRA viser at det har vært en kraftig økning i antall husstander i midlertidige botilbud, fra 4.502 husstander i 2020 til 7.357 i 2025.⁵ Kartleggingen viser en lignende tendens. 1.513 personer oppholdt seg i midlertidig botilbud i uke 48 i 2025, noe som utgjør 36 prosent av populasjonen.

1.231 personer, 29 prosent, oppholdt seg midlertidig hos venner, kjente eller slektninger. Personer som skal skrives ut fra institusjon eller løslates fra kriminalomsorgen innen to måneder og som står uten eid eller leid bolig utgjør henholdsvis 12 og 4 prosent av populasjonen. 2 prosent oppholder seg i krisesenter. Til sammen 8 prosent benytter akuttovernatting, hvor de har liten eller ingen mulighet til opphold på dagtid, eller står uten overnatting. I uke 48, 2025, var det 345 personer som befant seg i denne svært utsatte situasjonen. Mye tyder på at denne situasjonen er episodisk, og det er grunn til å anta at mange flere enn de som blir registrert i uke 48 opplever å sove ute eller på tilfeldige steder i det offentlige rom i løpet av et år.

Samlekategorien «vet ikke/annet/ubesvart» utgjør 8 prosent. I likhet med tidligere år, benytter flere respondenter det åpne svaralternativet til å beskrive situasjoner som ikke helt passer inn i de ulike svaralternativene. En del av disse oppholdsformene hører i realiteten inn under en av de andre svarkategoriene. Noen beveger seg mellom ulike oppholdsformer, slik at det er vanskelig å oppgi en bestemt. Enkelte situasjoner er så spesielle at de ikke kan gjengis av personvern hensyn. Noen alternativer går igjen. Det gjelder bruk av Airbnb, og

⁵ <https://www.s8%sb.no/statbank/table/12015?sq=10116712>

opphold i bil eller båt. Noen bruker også dette svaralternativet for situasjoner hvor den bostedsløse personen har flyttet tilbake til foreldre eller pårørende, men hvor denne situasjonen er uholdbar for en eller begge parter. Selv om personer som har fast bolig hos foreldre eller nær pårørende i utgangspunktet ikke skal regnes som bostedsløse, presiserer respondentene at dette er en kortsiktig og uønsket løsning som i praksis innebærer bostedsløshet.

Tabell 2.7: Oppholdssteder blant bostedsløse i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996. Prosent.

Oppholdssteder	2025	2020	2016	2012	2008	2005	2003	1996
Midlertidig botilbud	36	31	28	23	23	16	27	19
Venner/kjente/slektninger	29	30	37	39	38	42	32	34
Institusjon	12	12	14	15	17	15	21	37
Kriminalomsorgen	4	6	7	7	8	10	7	
Krisesenter	2	4	1	3	3	ikke registrert		
Uten overnatting	3	2	5	2	2	1	2	4
Akuttovernatting	5	1	2	3	3	7	ikke registrert	
Annet/vet ikke/ubesvart	8	13	7	9	7	9	9	6
Sum	99	99	101	101	101	100	98	100

Tidsserien over oppholdssteder blant bostedsløse viser noen tydelige trender. Den tydeligste tendensen er at andelen som bor i midlertidig botilbud øker, mens andelen som bor midlertidig hos venner, kjente eller slektninger går noe ned. Da nasjonale myndigheter og de store kommunene rundt 2005 tok tak i kvaliteten og omfanget i bruk av midlertidig botilbud, var kvaliteten på tilbudet varierende og mange steder dårlig. De store byene innførte kvalitetsavtaler med private tilbydere, rustet opp kommunenes egne tilbud og etablerte nye med høyere standard og tjenester. Sannsynligvis førte dette også til flere plasser i midlertidig botilbud. I en Fafo-undersøkelse fra 2025 oppgir imidlertid 4 av 10 Nav-kontor at de benytter midlertidig botilbud som ikke tilfredsstiller kvalitetskravene i sosialtjenesteloven, mens 3 av 10 oppgir å ha kvalitetsavtale med private eller ideelle tilbydere av midlertidig botilbud (Hansen & Bråthen, 2025).

I 2020 var andelen som bodde midlertidig hos venner, kjente og slektninger for første gang lavere enn andelen i midlertidig botilbud. Rapporten fra kartleggingen trakk fram to hovedforklaringer (Dyb & Zeiner, 2021):

- Nedgangen i antallet bostedsløse medførte at en større andel fikk plass i et midlertidig tilbud, og derfor ikke måtte ty til venne-/omgangskrets og familie.
- Gjennomsnittsalderen øker, og eldre bor i mindre grad enn yngre hos venner, kjente og slektninger.

At andelen i midlertidig botilbud øker også når bostedsløsheten øker, tyder på at alder er en viktig forklaringsfaktor. Personer som har vært bostedsløse permanent eller i perioder over flere år, har oftere «brukt opp» nettverkene sine, og har ikke samme mulighet til å tilbringe noen netter på en sofa. I tillegg har de ofte en omgangskrets som også står uten et sted å bo (Dyb et al., 2013).

Andelen som skrives ut av institusjon eller kriminalomsorgen er relativt stabil fra forrige kartlegging, men med en liten nedgang i andelen som løslates fra fengsel eller andre soningsformer. Rapporteringen fra tidligere kartlegginger har forklart den til dels kraftige

nedgangen i de to første kartleggingsårene med den generelle nedbyggingen av institusjoner, hvor flere blir behandlet poliklinisk eller i kommunene. Samtidig har hjelp med bolig ved utskrivning og løslatelse vært høyt prioritert i nasjonale strategier og satsinger (Urstad, 2025).

Andelen som står uten noe alternativ for overnatting er en liten gruppe, og selv små svingninger i antall bostedsløse som befinner seg i denne situasjonen kan gi store utslag i prosentandelen. Natthjem og tilsvarende tilfredsstillende ikke kommunens plikt til å fremskaffe midlertidig botilbud etter sosialtjenesteloven (Dyb & Zeiner, 2021). Likevel har det ifølge KOSTRA vært en kraftig økning i antall husstander i natthjem fra 154 i 2020 til 690 i 2025.⁶ Også i kartleggingen ser vi at det først og fremst er bruken av natthjem som har økt mellom 2020 og 2025. Mens andelen uten overnatting økte med et prosentpoeng mellom denne og forrige kartlegging, økte andelen i akuttovernatting fra 1 prosent i 2020 til 5 prosent i 2025.

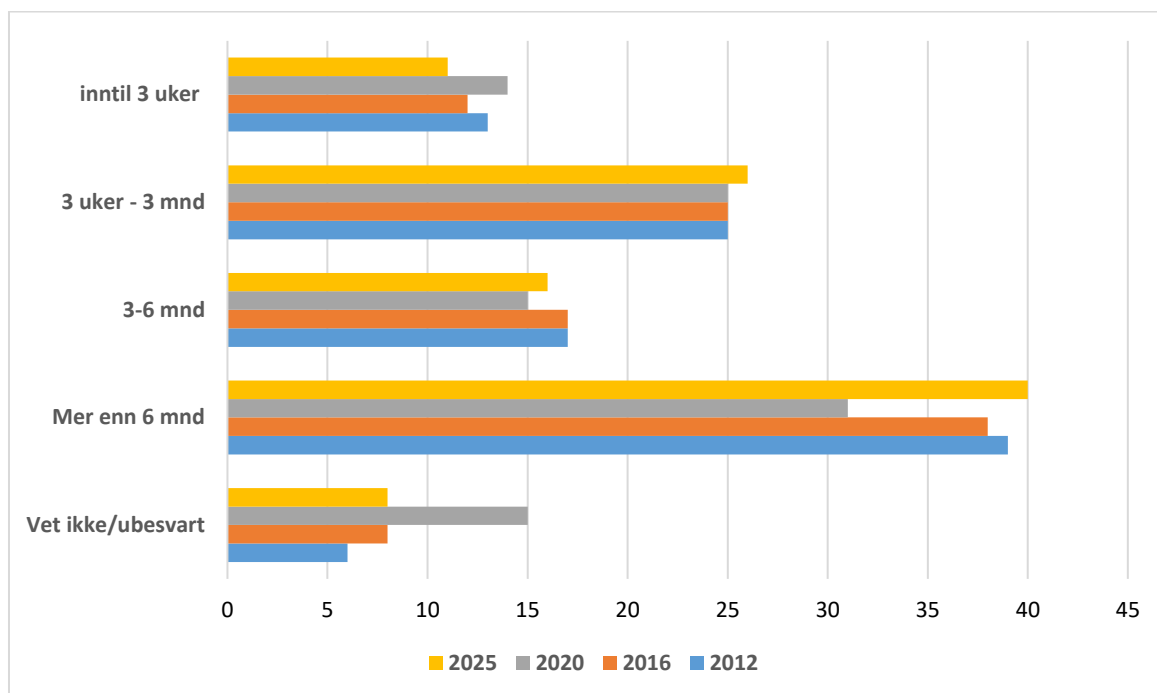
Krisesentre ble en del av respondentgruppen i 2008. Dette er et tilbud som først og fremst retter seg mot voldsutsatte kvinner, men da krisesentrene ble lovfestet i 2010 ble de også offisielt åpnet for menn som er utsatt for vold i nære relasjoner (Grøvdal & Jonassen, 2016). I 2025 rapporterte krisesentrene inn 53 bostedsløse personer, hvorav 3 menn. 32 av disse hadde barn under 18 år, og 28 var bostedsløse sammen med sine mindreårige barn.

2.6.1 Lengde på oppholdet

I den nasjonale strategien for å bekjempe og forebygge bostedsløshet *På vei til egen bolig 2005-2007* satte regjeringen som mål at ingen skal tilbringe mer enn tre måneder i midlertidig botilbud. Etter strategiperiodens utløp ble denne målsettingen beholdt, og etter hvert innarbeidet i som en del av den boligsosiale politikken. I kartleggingen bruker vi en mer fingradert inndeling, og tidsintervallene for lengde på opphold i de fire siste kartleggingene er illustrert i figur 2.4. Figuren er ikke begrenset til opphold i midlertidig botilbud, men viser alle situasjoner bostedsløse er i.

⁶ 12015: Midlertidig botilbud og natthjem (K) 2015-2025

Figur 2.4: Tid tilbrakt på oppholdsstedet ved tidspunktet for registrering i 2025, 2020, 2016 og 2012. Prosent.

Profilen er i stor grad lik i de fire kartleggingene som er gjengitt i figur 2.8, selv om andelen som tilbringer mer enn seks måneder i situasjonen er noe høyere i 2025 enn i de tre forutgående kartleggingene. Samtidig ser vi en betydelig nedgang i andelen som svarer «vet ikke» fra 2020 til 2025, noe som sannsynligvis kan forklares med at tjenestene hadde dårligere oversikt over oppholdssteder under pandemien.

Tabell 2.8: Oppholdssteder etter tid tilbrakt i situasjonen i 2025. Prosent.

Tid	Uten/akutt	Midlertidig botilbud ⁷	Institusjon	Kriminalomsorg	Venner, kjente, slekt	Annet, vet ikke, ubesv.	Alle
< 3 mnd	33	46	38	42	35	39	40
> 3 mnd	67	54	62	58	65	61	60
N	308	1438	413	144	1014	194	3511

Tabell 2.8 gir en oversikt over personer som respondentene har oppgitt lengde i situasjonen for. Vi ser at flertallet har tilbrakt over 3 måneder i situasjonen for alle oppholdssteder vi har informasjon om. Sammenlignet med 2020, er det også en større andel som har tilbrakt mer enn tre måneder i situasjonen. Mens dette gjaldt for 52 prosent av alle bostedsløse hvor vi hadde informasjon om tid tilbrakt i situasjonen, gjelder det for 60 prosent i 2025. Størst er endringen for personer uten overnattingsmuligheter/akuttovernatting og personer som overnatter hos venner, kjente og slektninger. Grensen på tre måneder overskrides for om lag 2 av 3 som befinner seg i disse to situasjonene.

⁷ Krisesenter er her inkludert i midlertidig botilbud.

2.6.2 Historikk som bostedsløs

Det kan være vanskelig å avgrense eller bestemme en persons historikk som bostedsløs. Kartleggingen anvender derfor vide kategorier for å registrere personens historikk: «tilbakevendende situasjon over flere år», «mer enn et halvt år» og «en ny akutt situasjon». De to første kategoriene regnes som langvarig bostedsløshet. Selv med så vide kategorier, vil det være tilfeller som er vanskelige å kategorisere. Dersom en person med en historie som bostedsløs mister boligen etter å ha hatt en stabil bosituasjon over flere år, kan på samme tid forstås som å ha et tilbakevendende problem og å befinne seg i en ny, akutt situasjon.

Tabell 2.9: Historikk som bostedsløs i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005 og 2003. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	2008	2005	2003
Tilbakevendende over flere år	32	30	36	31	32	35	46
Mer enn et halvt år	22	18	22	25	22	24	23
Et nytt, akutt problem	26	25	21	22	23	22	14
Annet	2	4	3	4	4	2	4
Vet ikke/ubesvart	18	23	18	18	19	16	12
Sum	100	100	100	100	100	99	99

Over halvparten av de registrerte har en lengre historikk som bostedsløs, en økning med fire prosentpoeng siden 2020. Andelen som opplever bostedsløshet som et akutt problem ligger på omtrent samme nivå som i 2020, mens andelen «annet» eller «vet ikke/ubesvart» har gått noe ned, fra om lag en av fire i 2020 til en av fem i 2025. I kategorien «annet» er det flere som beskriver og diskuterer årsaker til situasjonen, det dreier seg blant annet om utenlandsopphold, hyppige flyttinger, utkastelse av bolig, vold og overgrep, med videre.

Tabell 2.10: Historikk som bostedsløs etter alder i 2025. Prosent.

Alder/Historikk	Tilbakevendende	>halvt år	Nytt akutt problem	Annet/vet ikke	Sum
< 25	12	25	39	24	100
25-34	32	22	22	23	99
35-44	33	22	25	20	100
45-54	38	24	21	17	100
>54	38	19	28	16	101

Tabell 2.10 gir en oversikt over historikk som bostedsløs etter alder. Ikke overraskende er andelen som opplever bostedsløshet som et nytt akutt problem høyest i den yngste aldersgruppen, mens andelen som har bostedsløshet som et tilbakevendende problem over flere år er høyere i de eldste aldersgruppene. Det er likevel verdt å merke seg at en av fire i den yngste aldersgruppen har vært i situasjonen i over et halvt år, mens 28 prosent i den eldste aldersgruppen opplever bostedsløshet som et nytt akutt problem. Uten spørsmål om problemsituasjoner som ble tatt ut av kartleggingskjemaet i 2025, har vi ikke mulighet til å si noe om hva som kan ligge bak disse tallene.

2.7 Tilhørighet

Bostedsløshet er forbundet med utenforskap, sosial marginalisering og begrenset sosialt nettverk. Bostedsløse er utenfor mange av de viktige arenaene for å utvikle og opprettholde sosiale nettverk, ikke minst de mulighetene for tilhørighet og sosiale relasjoner som en bolig og et hjem gir. Som beskrevet tidligere i kapittelet har de en svakere tilknytning til arbeidslivet. Fra tidligere kartlegginger vet vi også at de har et lavere utdanningsnivå, og dermed i mindre grad har deltatt i sosiale fellesskap knyttet til skole og studier. At et relativt stort mindretall bor midlertidig hos venner, kjente eller slektninger tyder likevel på at de har relasjoner som kan hjelpe i vanskelige situasjoner. Samtidig vet vi at langvarig bostedsløshet gi en sterkere tilknytning til marginaliserte og utsatte subkulturer, og dermed også øke avstanden til storsamfunnets normer og krav (Flåto & Johannessen, 2010).

I kartleggingen måler vi tilhørighet ut fra enkle og få kriterier: personens sivilstatus, statsborgerskap og om personen har barn og eventuelt er bostedsløs med sine barn. I tidligere kartlegginger har vi også spurt om utdanningsnivå og om eventuell kontakt med barn i form av omsorg eller samværsrett. Et vilkår for at Nav-ansatte skulle få dispensasjon fra taushetsplikten var imidlertid at disse spørsmålene måtte tas ut av kartleggings skjemaet.

2.7.1 Sivilstatus

Som tidligere nevnt er den bostedsløse personen statistisk sett en mann mellom 35 og 45. Som tabell 2.11 viser, er han også enslig.

Tabell 2.11: Sivilstatus blant bostedsløse etter kjønn i 2025. Prosent.

	Mann	Kvinne	Annet	Alle
Enslig	88	82	100	86
Gift/samboende	7	15	0	9
Vet ikke	5	4	0	5
Sum	100	101	100	100
N	2688	1111	9	3808

Nesten 9 av 10 bostedsløse menn er registrert med sivilstatus «enslig». Andelen kvinner som er enslige har økt med 10 prosent siden forrige kartlegging. Andelen kvinner med ukjent sivilstatus har gått tilsvarende ned, og det er derfor rimelig å anta at denne endringen skyldes at respondentene hadde bedre oversikt over sivilstatus i 2025 enn i 2020. I 2025-kartleggingen har vi åpnet for at respondentene også kan bruke kategorien «annet» for å beskrive kjønn. Kun 9 personer er registrert i kategorien «annet», samtlige av disse var enslige.

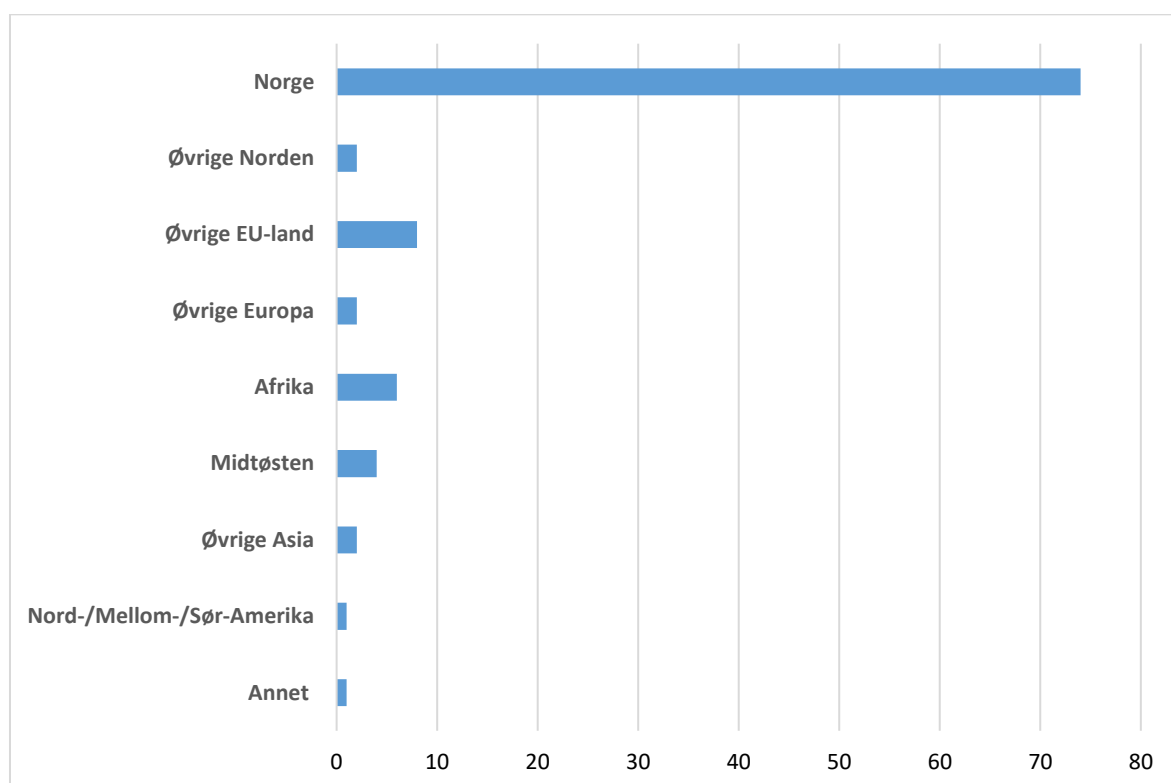
2.7.2 Statsborgerskap

Tidligere kartlegginger har registrert den bostedsløses landbakgrunn; om personen er født utenfor Norge. I 2025 er dette spørsmålet endret fra personens fødeland til personens statsborgerskap. Vi har imidlertid videreført grovinnstillingen i regioner og verdensdeler. Dette har vi gjort av to grunner. For det første har det vist seg enklere for respondentene å plassere en person i en verdensdel eller region. Personvern hensyn er den andre, og viktigste, begrunnelsen. Bostedsløse er en liten og utsatt gruppe. Ved inndeling i undergrupper må behovet for detaljert informasjon vurderes nøye opp mot beskyttelse av de

registrertes anonymitet. En detaljert inndeling basert på statsborgerskap ville gitt noen få, og kanskje bare en, personer i enkeltland. Kategoriene vi benytter er videreført fra tidligere kartlegginger. De er, ved siden av norsk statsborgerskap, øvrige EU-land, øvrige Europa, Afrika, Midtøsten, øvrige Asia og Nord-, Mellom- og Sør-Amerika.

At vi spør om statsborgerskap heller enn landbakgrunn betyr at tidsserien er brutt, slik at vi ikke kan sammenligne resultater fra 2025 med tidligere kartlegginger. Fra tidligere kartlegginger vet vi at andelen født utenfor Norge økte i perioden 1996-2020, og at gruppen utenlandsfødte utgjorde 33 prosent av populasjonen i 2020. Som det fremgår av figur 2.5, hadde 74 prosent av bostedsløse norsk statsborgerskap i 2025, mens 8 prosent var statsborgere i et EU-land utenfor Norden, 6 prosent i et afrikansk land og 4 prosent i Midtøsten.

Figur 2.5: Statsborgerskap blant bostedsløse i 2025. Prosent.

2.8 Bostedsløse barnefamilier

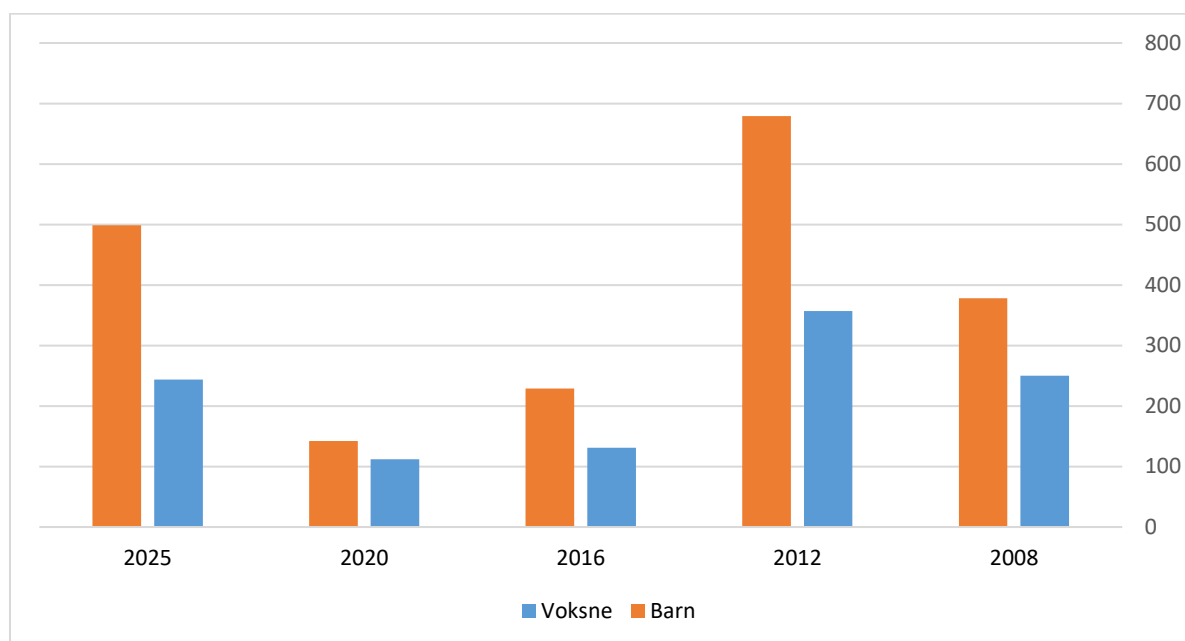
Siden 2008 har vi spurt om personene er bostedsløse sammen med sine mindreårige barn. Denne gruppen omtales som bostedsløse barnefamilier. Kartleggingen har vært avgjørende i å synliggjøre bostedsløshet blant barnefamilier, og de høye antallene bostedsløse barn som ble registrert i 2008 og 2012, bidro til å gjøre bostedsløse barnefamilier til en høyt prioritert gruppe i boligsosial politikk, blant annet i den nasjonale strategien *Bolig for velferd 2014-2020*. Siden toppen i 2012 har det vært en nedgang i antall bostedsløse barn, og i 2020 registrerte vi 112 foreldre med til sammen 142 barn.

I 2025-kartleggingen ser vi igjen at bostedsløsheten blant barnefamilier øker. Nesten en fjerdedel av bostedsløse personer (om lag 1.000 personer) har mindreårige barn, det vil si barn under 18 år. I tidligere kartlegginger har vi spurt om disse personene har samvær, og daglig eller delt omsorg for barnet eller barna. Dette spørsmålet ble imidlertid tatt ut i årets kartlegging. I 2025 er spørsmålet om den registrerte er bostedsløs sammen med sine

mindreårige barn, og eventuelt hvor mange barn som bor sammen med personen, de eneste spørsmålene som handler om den bostedsløses tilknytning til sine mindreårige barn.

244 voksne med nesten 500 barn ble registrert bostedsløse i uke 48.⁸ Det betyr at nesten en av fire bostedsløse som har barn er bostedsløse med sine mindreårige barn, noe som tilsvarer 6 prosent av populasjonen som helhet. Figur 2.6 viser antall foreldre og samlet antall barn i de fem kartleggingene fra 2008 til 2025. Denne gruppen omtales som bostedsløse barnefamilier.

Figur 2.7: Bostedsløse barnefamilier i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Antall.

I 2020 manglet vi opplysninger om antall barn for hele 32 prosent av personene som var registrert som bostedsløse sammen med barna sine. Dette er en viktig forklaring på hvorfor reduksjonen i antall barn fra 2016 til 2020 var større enn nedgangen i antall voksne.

I 2025 har vi opplysninger om antall barn for 95 prosent av personene som er registrert som bostedsløse sammen med barna sine. En forklaring kan være at det er flere enslige forsørgere blant barnefamiliene i 2025. En annen forklaring kan være at kartleggingens respondenter har bedre oversikt over barnefamiliene i 2025 enn de hadde i 2020. Dermed vil noe av økningen i antall bostedsløse barn kunne forklares med at vi i 2025 har mer fullstendige opplysninger enn i 2020. At det er over dobbelt så mange bostedsløse barnefamilier i 2025 som i 2020 er en tydelig indikasjon på at det har vært en reell oppgang i bostedsløse barnefamilier i de fem årene siden siste kartlegging.

Personskjemaet for registrering av bostedsløse fylles bare ut for den voksne personen, mens barn oppgis kun som antall. Vi vet derfor lite om alders- og kjønnsfordeling blant bostedsløse barn. Fra tidligere kartlegginger vet vi at barnefamilier er forskjellige fra hele populasjonen av bostedsløse. I 2025-kartleggingen har vi ikke spurt om problemsituasjoner, og har derfor mindre kunnskap om gruppen enn ved tidligere kartlegginger. Det gjelder informasjon om

⁸ Antall barn er vektet for frafall. Uten vektning er tallet 456.

utdanning, fødeland og ikke minst om ulike problemsituasjoner. Tabell 2.12 viser utvalgte kjennetegn ved personer som er bostedsløse med sine barn for de fire siste kartleggingene.

Tabell 2.12: Samletabell for bostedsløse barnefamilier i 2025, 2020, 2016 og 2012. Prosent.

Kjønn, alder, inntektskilder, statsborgerskap, oppholdssteder, historikk	2025	2020	2016	2012
Kjønn				
Menn	26	20	26	23
Kvinner	74	80	74	77
Alder				
<25 år	4	5	6	9
25-34	36	30	35	44
35-44	42	47	40	32
>45	22	17	19	19
Inntektskilder				
Arbeidsrelatert	32	23	18	9
Pensjon: alder/ufør/annet	9	10	8	16
Andre offentlige overføringer	19	8	18	36
Økonomisk sosialhjelp	27	40	38	32
Uformelt arbeid	6	19	18	8
Ingen kjente/annet/ubesvart	8			
Statsborgerskap				
Norge	48			
Øvrige Europa	12			
Afrika	17			
Asia	19			
Annet/vet ikke	4			
Oppholdssteder				
Venner/kjente/slekt	31	21	36	28
Midlertidig botilbud	44	26	35	21
Krisesenter	17	42	13	27
Institusjon/fengsel	2		6	5
Annet/vet ikke	6	10	9	8
Tid som bostedsløs				
Langvarig bostedsløs	27	11	15	29
Nytt akutt problem	60	71	59	50
Annet/vet ikke	13	18	26	21

Kjønnsfordelingen blant personer som er bostedsløse med sine mindreårige barn er diametralt motsatt fra populasjonen som helhet. 3 av 4 som er bostedsløse med sine barn er kvinner, mens kjønnsfordelingen blant populasjonen som helhet er 70 prosent menn og 30 prosent kvinner. Kvinneandelen har gått noe ned siden 2020, og kjønnsfordelingen er nå ganske lik som i 2016 og 2012. 47 prosent (ikke vist i tabellen) er gift eller samboende, mot 9 prosent i hele populasjonen av bostedsløse. Nærmere 50 prosent er enslige, og for noen få

er sivilstatus ukjent eller ikke registrert. 78 prosent er mellom 25 og 45 år, og kun fire prosent er yngre enn 25 år.

32 prosent hadde arbeidsrelatert inntekt, en betydelig økning fra 2020 og langt høyere enn i 2016 og 2012. Hele 26 prosent hadde arbeidsinntekt. De andre inntektene i denne samlekategorien er dagpenger ved arbeidsledighet, sykepenger og studielån/stipend. For første gang er andelen med arbeidsrelatert inntekt høyere enn andelen som mottar økonomisk sosialhjelp. I 2025 mottok 27 prosent økonomisk sosialhjelp, mot hele 40 prosent i 2020.

Norske statsborgere er i flertall i gruppen, men utgjør i underkant av halvparten av alle bostedsløse med mindreårige barn. 36 prosent er statsborgere i land i Asia eller Afrika, mens 12 prosent er statsborgere i Europeiske land (i og utenfor EU).

44 prosent av bostedsløse barnefamilier oppholder seg i midlertidig botilbud, en betydelig økning fra 2020. Andelen som bor hos venner, kjente eller slektninger har gått opp med 10 prosentpoeng siden 2020, men ligger fremdeles lavere enn i 2016 og 2020. Kun 17 prosent oppholder seg i krisesenter for personer utsatt for vold og overgrep. Nedgangen kan til dels forklares med at svarprosenten blant krisesentrene er lavere i 2025 enn i 2020; henholdsvis 28 og 41 prosent i denne respondentgruppe deltok i de to kartleggingene. En annen forklaring kan være at antall faste sengeplasser har gått ned siden 2022, og at sentrene oftere opplever kapasitetsutfordringer.⁹ Det kan bety at personer som tidligere ville fått et tilbud gjennom krisesentrene, nå må søke andre løsninger.

60 prosent opplevde bostedsløshet som et nytt akutt problem. Det er en lavere andel enn i 2020, hvor dette gjaldt 71 prosent av gruppen, men omtrent på nivå med 2016. En av fire opplever en form for langvarig bostedsløshet, enten tilbakevendende over flere år eller sammenhengende i mer enn et halvt år. Vi må tilbake til 2012 for å finne en like høy andel langvarig bostedsløse barnefamilier.

Bostedsløse barnefamilier er, som for bostedsløshet generelt, hovedsakelig et urbant problem. 86 prosent av alle bostedsløse barnefamilier befinner seg i kommuner med 40.000 innbyggere eller flere, og nærmere halvparten befinner seg i de fire storbyene. Likevel er det viktig å understreke at bostedsløse barnefamilier finnes i alle typer kommuner. I kommuner under 40.000 innbyggere opplever det store flertallet (70 prosent) bostedsløshet som et nytt, akutt problem, og 80 prosent har vært i situasjonen i mindre enn tre måneder. De har også oftere en arbeidsrelatert inntekt (43 prosent), og 43 prosent oppholder seg i krisesenter. Det er også nesten utelukkende kvinner som er bostedsløse med sine barn i kommunegruppene 3 og 4. Profilen til bostedsløse barnefamilier i de fire storbyene presenteres nærmere i kapittel 3. Tabell 2.11 viser utvalgte kjennetegn ved personer som er bostedsløse med sine barn i de ulike kommunegruppene. Fordi svært få barnefamilier oppholder seg i de to minste kommunegruppene, er disse slått sammen i tabellen.

⁹ [Tilgjengelighet | Bufdir](#)

Tabell 2.13: Samletabell for bostedsløse barnefamilier i tre kommunegrupper og i hele landet i 2025. Prosent.

Kjønn, alder inntektskilder, statsborgerskap, oppholdssteder, historikk	Hele landet	Fire storbyer	>40.000	<40.000
Kjønn				
Menn	26	29	32	97
Kvinner	74	71	68	3
Alder				
<25 år	4	5	4	3
25-34	36	33	29	33
35-44	42	37	46	50
>45	22	26	21	13
Inntektskilder				
Arbeidsrelatert	32	26	35	43
Pensjon: alder/ufør/annet	9	11	7	7
Andre off. Ytelser	19	21	18	13
Økonomisk sosialhjelp	27	30	27	17
Uformelt arbeid/annet	6	7	5	3
Ingen kjente/ubesvart	8	6	7	17
Statsborgerskap				
Norge	48	55	37	63
Øvrige Europa	12	6	17	13
Afrika	17	16	26	3
Asia	19	22	19	10
Annet/vet ikke	4	2	1	10
Oppholdssteder				
Venner/kjente/slekt	31	43	11	40
Midlertidig botilbud	44	42	63	10
Krisesenter	17	6	21	43
Institusjon/fengsel	2	0	4	7
Annet/vet ikke	6	10	1	0
Lengde på oppholdet				
< 3 mnd	48	38	46	80
> 3 mnd	48	54	54	13
Vet ikke	5	9	0	7
Tid som bostedsløs				
Langvarig bostedsløs	27	34	25	13
Nytt akutt problem	60	52	64	70
Annet/vet ikke	13	14	11	17

2.9 Oppsummering

I dette kapitlet har vi presentert resultatene fra den åttende nasjonale kartleggingen av bostedsløshet, og holdt dem opp mot resultatene fra tidligere kartlegginger. Populasjonen av bostedsløse i Norge i uke 48 2025 er 4.197 personer, noe som tilsvarer 0,75 bostedsløse per 1000 innbyggere. Antallet bostedsløse er dermed høyere enn i 2020 og 2016, mens andelen ligger på samme nivå som i 2016.

Som følge av de endringene i kartleggings skjemaet som er beskrevet i kapittel 1, har vi begrenset informasjon om profilen på bostedsløse i 2025. Bostedsløse blir stadig eldre, og gjennomsnittsalderen i 2025 var 41 år. For første gang er det flere bostedsløse over 55 år enn under 25. Det er en sterk overvekt av menn, og kvinneandelen er uendret fra forrige kartlegging. Et stort flertall er norske statsborgere. En svært liten andel har en arbeidsrelatert inntekt som sin viktigste inntektskilde. Over halvparten hadde pensjon, uføretrygd eller andre velferdsytelser som sin viktigste inntektskilde, blant disse er uføretrygd og arbeidsavklaringspenger de viktigste. Andelen som har økonomisk sosialhjelp som viktigste inntektskilde går ned for gruppen som helhet, men er fremdeles den viktigste inntektskilden blant unge.

Antall personer som er bostedsløse med sine mindreårige barn har økt siden forrige kartlegging. I 2020 ble 112 personer registrert som bostedsløse med sine barn. Til sammen hadde disse 142 barn. Tilsvarende tall fra 2025 er 244 voksne og nesten 499 barn. Bostedsløse barnefamilier skiller seg fra populasjonen sett under ett. Tre av fire er kvinner, og nesten halvparten er gifte eller samboende. Nærmere én av tre har en arbeidsrelatert inntekt som sin viktigste inntektskilde. Andelen med annet statsborgerskap enn norsk er også langt høyere i denne gruppen. Over 40 prosent oppholder seg i et midlertidig botilbud, og for 60 prosent er bostedsløshet et nytt akutt problem.

3 Bostedsløshet i fire storbyer

Gjennom alle årene det er gjennomført nasjonale kartlegginger, har storbykommunene Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger hatt den høyeste andelen bostedsløse i landet.

Tradisjonelt har storbyene hatt en høy svarprosent blant kommunale instanser, og særlig fra Nav-kontorene. Oslo og Bergen gjennomfører regelmessige kartlegginger utenom de nasjonale kartleggingene. Disse kartleggingene baserer seg også på registrering gjennom tjenestene, og følger dermed samme metode, om enn noe forenklet, som de nasjonale kartleggingene. Samlet sett er deltakelsen fra de fire bykommunene god, og vi regner tallene som solide.

I 2025 har de fire byene 1,46 bostedsløse per 1000 innbyggere, mot 0,75 i landet som helhet. Dette kapittelet beskriver omfang og trekk ved bostedsløsheten i disse fire byene. I den første delen behandler vi byene som en kommunegruppe, og viser tallene for 2025 og utviklingen fra 2008. Den siste delen av kapittelet gir noen nøkkeltall for hver av byene.

3.1 Antall bostedsløse

Som tabellene 3.1 og 3.2 viser, har storbyene en økning i antall og andel bostedsløse i 2025. Unntaket er Trondheim, som i antall ligger mer eller mindre likt i 2025 og 2020.

Befolkningsøkningen i perioden gjør likevel at Trondheim opplever en nedgang i andelen bostedsløse fra 2020. I de tre andre byene er økningen stor. Størst er økningen i Bergen og Stavanger. Bergen ligger langt høyere enn de tre andre byene, med 2,17 bostedsløse per 1000 innbyggere.

Tabell 3.1 Antall bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996.

	2025	2020	2016	2012	2008	2005	2003	1996
Oslo	1099	821	948	1376	1526	1244	1283	2153
Bergen	640	402	486	616	669	770	713	754
Trondheim	114	113	146	350	223	165	371	327
Stavanger	185	104	111	295	215	184	228	254
Sum	2038	1440	1691	2637	2633	2419	2604	3843

Hva som ligger bak økningen vet vi ikke, men økt press i boligmarkedet er sannsynligvis en del av forklaringen. Fra tidligere kartlegginger vet vi at flertallet som er bostedsløse i Norge har sammensatte behov, med behov for oppfølging av flere tjenester som ikke nødvendigvis er godt koordinerte (se blant annet Riksrevisjonen, 2025). Spørsmål knyttet til ulike problemsituasjoner, herunder rus- og psykiske lidelser, ble som forklart i kapittel 1 tatt ut i 2025-kartleggingen. Vi vet derfor ikke om økningen skyldes at flere med rus- og psykiske lidelser er blitt bostedsløse i perioden eller om nye grupper har kommet til.

Tabell 3.2: Bostedsløse per 1000 innbyggere i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005, 2003 og 1996. Andel.

	2025	2020	2016	2012	2008	2005	2003	1996
Oslo	1.51	1.18	1.44	2.24	2.68	2.35	2.45	5.14
Bergen	2.17	1.42	1.75	2.34	2.66	3.22	3.03	3.38
Trondheim	0.52	0.55	0.78	2.00	1.32	1.62	2.45	2.27
Stavanger	1.22	0.72	0.84	2.31	1.77	1.65	2.04	2.43
Sum	1.46	1.09	1.35	2.23	2.36	2.42	2.56	4.01

3.1.1 Familieforhold

Kartleggingens registrering av familieforhold er begrenset til tre indikatorer: sivilstatus, om personen har barn under 18 år og om personen er bostedsløs med sine mindreårige barn. I tidligere kartlegginger har vi også spurt om personen har samvær eller omsorg for sine mindreårige barn, men denne indikatoren er tatt ut i 2025-kartleggingen (se kapittel 1 for nærmere beskrivelse).

Tabell 3.3: Sivilstatus blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	2008
Enslig	87	88	88	86	72
Gift/samboende	9	6	7	7	7
Vet ikke, annet	4	6	5	7	21
Sum	100	100	100	100	100

Flertallet av bostedsløse i de fire storbyene er enslige, og har vært det i de fem siste kartleggingene. I 2008 var andelen enslige noe lavere enn de fire etterfølgende kartleggingene. Andelen gifte/samboende har imidlertid gått noe opp. Blant bostedsløse barnefamilier er nesten halvparten samboende eller gifte.

Tabell 3.4: Bostedsløse personer med og uten barn under 18 år i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent

	2025	2020	2016	2012	2008
Har barn	22	18	25	26	24
Har ikke barn	68	70	64	66	64
Vet ikke, ubesvart	9	12	12	9	12
Sum	99	100	101	101	100

Andelen bostedsløse med barn under 18 år har gått opp med fire prosentpoeng siden 2020, men ligger fremdeles lavere enn i 2016. Blant de som har mindreårige barn, er 104 personer bostedsløse med sine barn. Dette utgjør nesten 23 prosent av de bostedsløse med mindreårige barn, omtrent samme andel som i landet som helhet. Bostedsløse barnefamilier er i all hovedsak rapportert inn av kommunenes boligjeneste eller Nav-kontor. Kun et lite mindretall er rapportert inn av krisesenter, midlertidige botilbud og barneverntjenesten.

Minst 210 barn er bostedsløse med en eller begge foreldre i de fire storbyene. Det utgjør 42 prosent av alle bostedsløse barn i uke 48. For kun 2 av de 104 personene som er bostedsløse med sine barn, mangler vi informasjon om antall barn. Gjennomsnittlig er det 2 barn i hver familie, men 28 prosent av familiene har tre barn eller flere.

3.2 Demografisk profil

De neste tabellene viser demografisk profil på bostedsløse for alle byene samlet. Demografisk profil omfatter kjønnsfordeling, aldersfordeling og statsborgerskap. I tidligere kartlegginger har vi også inkludert spørsmål om høyeste fullførte utdanning. Som forklart i kapittel 1, er dette spørsmålet tatt ut i 2025-kartleggingen.

For første gang har vi tatt med kategorien «annet» som svaralternativ i spørsmålet om den bostedsløses kjønn. Svært få i storbyene identifiserer seg som noe annet enn mann eller kvinne, og av personvern hensyn er denne kategorien derfor tatt ut. Andelen menn og kvinner er om lag som for hele landet, selv om andelen menn er noe høyere. Kvinner utgjør en minoritet, og menn er sterkt overrepresentert.

Tabell 3.5: Kjønnfordeling blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.

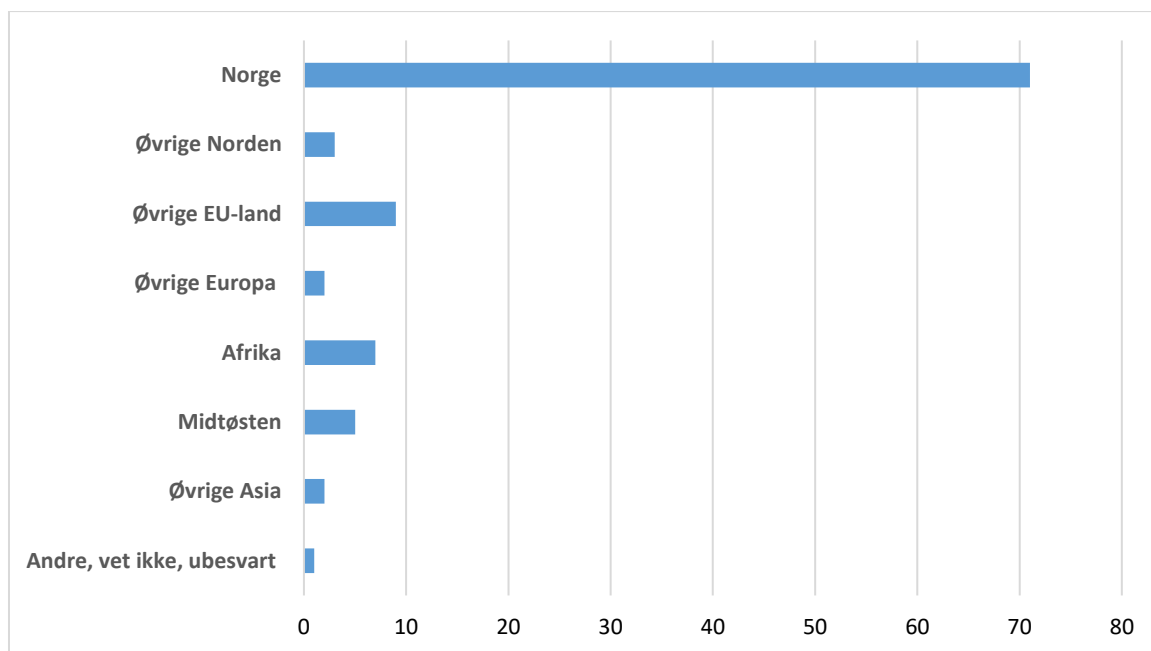
Kjønn	2025	2020	2016	2012	2008
Menn	73	72	73	70	71
Kvinner	27	28	26	30	29
Sum	100	100	99	100	100

Utviklingen i aldersprofilen er også ganske lik som i landet for øvrig. Andelen unge under 25 år går ned, og andelen over 54 år går opp. For første gang er det flere i den eldste aldersgruppen enn i den yngste. Gjennomsnittsalderen er 41 år, samme som i landet sett under ett. Tyngdepunktet ligger likevel mellom 25 og 45 år. For personer som er bostedsløse med sine mindreårige barn, er kjønnsfordelingen snudd på hodet. Her er andelen kvinner 71 prosent og menn 29 prosent.

Tabell 3.6: Alder blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.

Alder	2025	2020	2016	2012	2008
< 25	10	15	12	18	17
25-34	26	27	30	31	28
35-44	29	25	27	25	29
45-54	20	21	22	19	18
>54	15	13	10	7	7
Sum	100	101	101	100	99

Figur 3.1: Statsborgerskap blant bostedsløse i fire storbyer i 2025. Prosent.

Også i de fire storbyene har det store flertallet norsk statsborgerskap, etterfulgt av borgere fra øvrige EU-land, Afrika og Midtøsten. 72 prosent av bostedsløse i de fire byene er norske statsborgere, mens henholdsvis 9, 7 og 5 prosent er fra øvrige EU-land, Afrika og Midtøsten. Blant bostedsløse barnefamilier er bildet et annet. Her er 56 prosent norske statsborgere, mens henholdsvis 16, 15 og 7 prosent har statsborgerskap fra Afrika, Midtøsten og øvrige Asia. At vi i 2025 har spurt om statsborgerskap heller enn landbakgrunn betyr at tidsserien er brutt, slik at vi ikke kan sammenligne resultater fra 2025 med tidligere kartlegginger.

3.2.1 Inntektskilder

Tidligere kartlegginger har vist at, i Norge, som i de øvrige nordiske velferdsstatene, er bostedsløshet et relativt begrenset, men komplekst problem. Ruslidelser og psykiske lidelser er utbredt blant bostedsløse, og bostedsløse har generelt lav økonomisk og sosial kapital. Mange har falt ut av skole- og utdanningsløp, og har ulike velferdsytelser som sin viktigste inntektskilde. I 2025 har vi ikke fått nødvendige tillatelser til å spørre om de registrertes helsetilstand, herunder rus- og psykiske lidelser, ei heller om personenes utdanningsnivå. Vi har imidlertid spurt om personenes viktigste inntektskilder. Tabell 3.7 viser resultatene; her er et bredt spekter av svaralternativer slått sammen. Arbeidsrelaterte inntekter inkluderer, i tillegg til arbeidsinntekt, også dagpenger ved arbeidsledighet, sykepenger og studielån/stipend. Kategorien «andre velferdsytelser» omfattet i starten av tidsserien i 2008 rehabiliteringspenger og attføring, som senere er erstattet med arbeidsavklaringspenger (AAP). AAP er de store gruppene under andre velferdsytelser, men kategorien inkluderer også blant annet introduksjons- og kvalifiseringsstønad. «Annet» inkluderer blant annet arbeidspenger i fengsel. Inntil 2025 var også uformelt arbeid, som tiggings og magasinsalg inkludert i denne kategorien, men uformelt arbeid er fra 2025 skilt ut som en egen kategori.

Tabell 3.7: Inntektskilder blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	2008
Arbeidsrelatert	8	7	6	8	8
Økonomisk sosialhjelp	25	34	38	39	49
Uføretrygd og pensjon	32	31	25	19	22
Andre velferdsytelser	19	15	20	23	12
Uformelt arbeid, annet	5	14	11	12	10
Ukjent, ubesvart, vet ikke	11				
Sum	100	101	100	101	101

De viktigste inntektskildene er uføretrygd og pensjon, AAP og økonomisk sosialhjelp. Flere har fått en stabil inntekt i årene fra 2008. Andelen som mottar økonomisk sosialhjelp er nesten halvert i perioden, fra 49 prosent i 2008 til 25 prosent i 2025. Fra 2020 til 2025 har andelen sosialhjelpsmottakere sunket med 9 prosentpoeng, mens andelen som mottar andre velferdsytelser, hvor AAP er den viktigste inntektskilden, har økt med 4 prosentpoeng. Over halvparten av de bostedsløse i storbyene mottar uføretrygd, alderspensjon eller AAP. Populasjonen har også blitt eldre i årene fra 2008, og det er naturlig at flere kommer over på varige ytelser med økt alder og mange år som brukere av velferdstjenester.

Blant bostedsløse barnefamilier er andelen med arbeidsrelatert inntekt høyere, hele 26 prosent. 32 prosent mottar uføretrygd eller andre velferdsytelser, og 30 prosent har økonomisk sosialhjelp som sin viktigste inntekt.

Andelen med arbeidsrelaterte inntekter er stabilt lav i hele perioden. Det er en liten økning i andelen som har uformelt arbeid, annen inntekt eller hvor inntekten er ukjent eller ikke oppgitt. Vi vet ikke hvor stor andel i denne kategorien som livnærer seg gjennom uformelt arbeid, men i 2025 utgjorde denne gruppen 5 prosent av populasjonen.

3.2.2 Oppholdssteder og tid som bostedsløs

Oppholdssted, det vil si der den enkelte oppholder seg i uke 48, er bestemmende for om personen skal registreres som bostedsløs. Kategoriene for oppholdssteder bygger på, og konkretiserer ytterligere, definisjonen av bostedsløs (se kapittel 1).

Tabell 3.8: Oppholdssteder blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	2008
Akutt/uten overnatting	10	4	5	7	5
Midlertidig botilbud	36	36	34	27	30
Krisesenter	1	2	2	2	2
Institusjon	13	16	16	16	20
Kriminalomsorgen	4	6	7	6	7
Venner, kjente, slektninger	28	29	32	35	31
Annet, vet ikke, ubesvart	8	8	5	8	5
Sum	100	101	101	101	100

Den største gruppen oppholder seg i midlertidig botilbud. Over tid har denne gruppen økt, både i storbyene og i landet som helhet. I 2025 ligger gruppen 8 prosentpoeng over andelen som oppholder seg midlertidig hos venner, kjente eller slektninger. At andelen som oppholder seg i midlertidig botilbud holder seg stabil, selv når antall bostedsløse går opp, kan tyde på at tilbudet er bygget opp i tråd med økende behov. Imidlertid viser blant annet Riksrevisjonens rapport om helse- og velferdstjenester til personer med ROP-lidelser at mange kommuner ikke klarer å skaffe midlertidig botilbud til denne gruppen, og flere rapporterer at de, som en nødløsning, tilbyr penger til å overnatte på hotell (Riksrevisjonen, 2025). Målgruppen for de midlertidige botilbudene i byene er vanligvis personer med rusavhengighet, slik at tilbudene heller ikke anses som et reelt tilbud for alle som blir bostedsløse.

Den tydeligste endringen fra 2020 til 2025 er at andelen uten overnattingsmuligheter eller som benytter akuttovernatting har økt med 6 prosentpoeng. Her er det imidlertid stor variasjon byene imellom. I Trondheim og Stavanger utgjør denne gruppen henholdsvis 4 og 2 prosent av populasjonen. Tilsvarende tall for Oslo og Bergen er henholdsvis 13 og 9 prosent.

Ingen bostedsløse barnefamilier står uten overnattingsmuligheter eller benytter akuttovernatting. Andelen som bor midlertidig hos venner, kjente eller slektninger er på 43 prosent. En like stor andel oppholder seg i midlertidig botilbud. 6 prosent er på krisesenter.

Tabell 3.9: Tid tilbragt på oppholdsstedet blant bostedsløse i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	2008
inntil 3 uker	9	13	12	12	11
3 uker - 3 mnd	23	22	23	25	36
3-6 mnd	15	17	15	15	
Mer enn 6 mnd	46	39	46	43	48
Vet ikke/ubesvart	8	9	4	5	5
Sum	101	100	100	100	100

Tabell 3.9 viser hvor lenge personen har oppholdt seg i tilbudet eller situasjonen som er beskrevet i tabell 3.8. Det er et mål at ingen skal tilbringe mer enn tre måneder i midlertidig

botilbud. I 2025 er det om lag en tredjedel av de registrerte i de fire byene som har oppholdt seg i situasjonen i mindre enn tre måneder, mens over 60 prosent har vært i situasjonen i 3 måneder eller mer. 46 prosent har vært i situasjonen i mer enn 6 måneder, en økning med 7 prosentpoeng siden 2020.

38 prosent av barnefamiliene har tilbragt mindre enn tre måneder på oppholdsstedet, 22 prosent mellom 3 og 6 måneder, og 32 prosent har vært i situasjonen i mer enn 6 måneder. For 9 prosent av barnefamiliene har respondentene enten latt spørsmålet stå ubesvart eller svart at de ikke vet hvor lenge situasjonen har vart.

Tabell 3.10: Historikk som bostedsløs i fire storbyer i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	2008
Tilbakevendende over flere år	33	37	45	36	38
Mer enn et halvt år	26	22	21	26	24
Et nytt, akutt problem	22	20	18	19	17
Annet, vet ikke, ubesvart	18	21	17	19	21
Sum	99	100	101	100	100

Det er vanskelig å operasjonalisere og kategorisere individers historikk som bostedsløse. For en høy andel av bostedsløse, er spørsmålet enten ikke besvart eller kategorisert som «annet» eller «vet ikke». Beskrivelsene i den åpne svarkategorien «annet» viser til situasjoner hvor personen veksler mellom ordnede og uordnede boforhold. Kategorien «tilbakevendende over flere år» er ment å dekke slike situasjoner, men den er ikke alltid dekkende. I situasjoner hvor personen mister boligen etter flere år med egen eid eller leid bolig, kan det virke urimelig å ta med i beregningen kortere perioder med bostedsløshet som ligger flere år bak i tid. Kategorien «tilbakevendende over flere år» har gått ned med 5 prosentpoeng siden 2020, men er fremdeles den største kategorien. Andelen som har vært bostedsløse i mer enn et halvt år går noe opp. Til sammen utgjør gruppen som har opplevd bostedsløshet i mer enn et halvt år eller som et tilbakevendende problem 59 prosent av populasjonen. Gruppen som opplever bostedsløshet som et nytt akutt problem går også noe opp, men utgjør fremdeles om lag en av fem i 2025.

For 52 prosent av barnefamiliene er bostedsløshet et nytt akutt problem, mens 34 prosent faller inn under kategorien langvarig bostedsløs, for 9 prosent utgjør bostedsløshet et tilbakevendende problem over flere år.

3.3 Nærmere om de fire byene

I denne delen presenterer vi utvalgte nøkkeltall for hver av de fire storbyene, Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger. Opplysninger om problemsituasjoner og fødeland/-region er i år tatt ut av modellen. I kapittel 1 beskriver vi bakgrunnen for denne endringen.

Siden den andre kartleggingen i 2003, har hver av de fire storbyene blitt særskilt omtalt i rapportene. Begrunnelsen for dette var todelt: For det første handlet det om at disse byene var store nok i folketall til at det er mulig å dele populasjonen av bostedsløse inn i undergrupper og samtidig ivareta den registrertes personvern. Ved utgangen av 2025 hadde 8 norske kommuner flere enn 100.000 innbyggere.

Det andre argumentet er at disse fire byene tradisjonelt har hatt høyere andel bostedsløse per 1000 innbyggere enn landet som helhet. Som tabell 3.2 viser, hadde de fire byene samlet sett 1,46 bostedsløse per 1000 innbyggere mot 0,75 i landet som helhet. Dette er også høyere enn de 0,69 per 1000 innbyggere som er bostedsløse i neste kommunegruppe, 40.000 innbyggere eller mer. Av de fire byene, skiller Trondheim seg ut ved at de ved de siste tellingene har hatt en langt lavere andel bostedsløse. I 2025 var 0,52 personer bostedsløse per 1000 innbyggere.

3.3.1 Bostedsløse i Oslo

Ved utgangen av året hadde Oslo 729.799 innbyggere. 1.099 personer var registrert som bostedsløse i Oslo i uke 48. Ikke alle disse er innbyggere i kommunen. For 1.089 bostedsløse personer i Oslo i 2025 har respondentene fylt ut opplysninger om personens oppholdsstatus. 114 personer (om lag 10 prosent) registrert med Oslo som hjemkommune var enten EØS-borgere som ikke var registrert i Norge eller personer uten lovlig opphold i landet. I alt er om lag 20 prosent registrert av respondenter utenfor kommunen.

Bostedsløsheten i Oslo har økt siden forrige kartlegging, både i absolutte og relative tall (tabell 3.1 og 3.2).

Tabell 3.11: Samletabell for bostedsløse i Oslo i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.

Kjennetegn ved de bostedsløse	2025	2020	2016	2012	2008
Kjønn					
Menn	74	72	72	70	70
Kvinner	26	28	28	30	30
Sivilstatus					
Enslig	86	85	86	89	88
Gift/samboende	10	7	8	7	8
Vet ikke	4	7	6	4	5
Alder					
>25 år	13	16	10	18	14
25-34 år	26	28	26	29	27
35-45 år	28	23	29	26	33
45 år og over	33	34	36	28	26
Inntektskilder					
Arbeidsrelatert	10	8	6	6	6
Pensjon: alder, ufør, annet	23	25	22	16	21
Andre offentlige overføringer	18	18	20	22	10
Økonomisk sosialhjelp	30	32	40	42	50
Uformelt arbeid, annet	7	16	12	14	12
Ukjent, ubesvart, vet ikke	13				
Oppholdssteder					
Uten/akutt overnatting	13	4	6	9	7
Midlertidig botilbud	32	32	38	24	27
Institusjon	16	18	17	19	24
Kriminalomsorg	4	6	6	5	7
Venner, kjente slektninger	28	27	27	33	28

Annet, ukjent, ubesvart	8	13	7	10	8
Historikk som bostedsløs					
Langvarig (> halvt år/tilbakevendende)	57	58	66	59	64
Nytt akutt problem	25	20	18	19	16
Annet, ubesvart	19	22	16	22	20

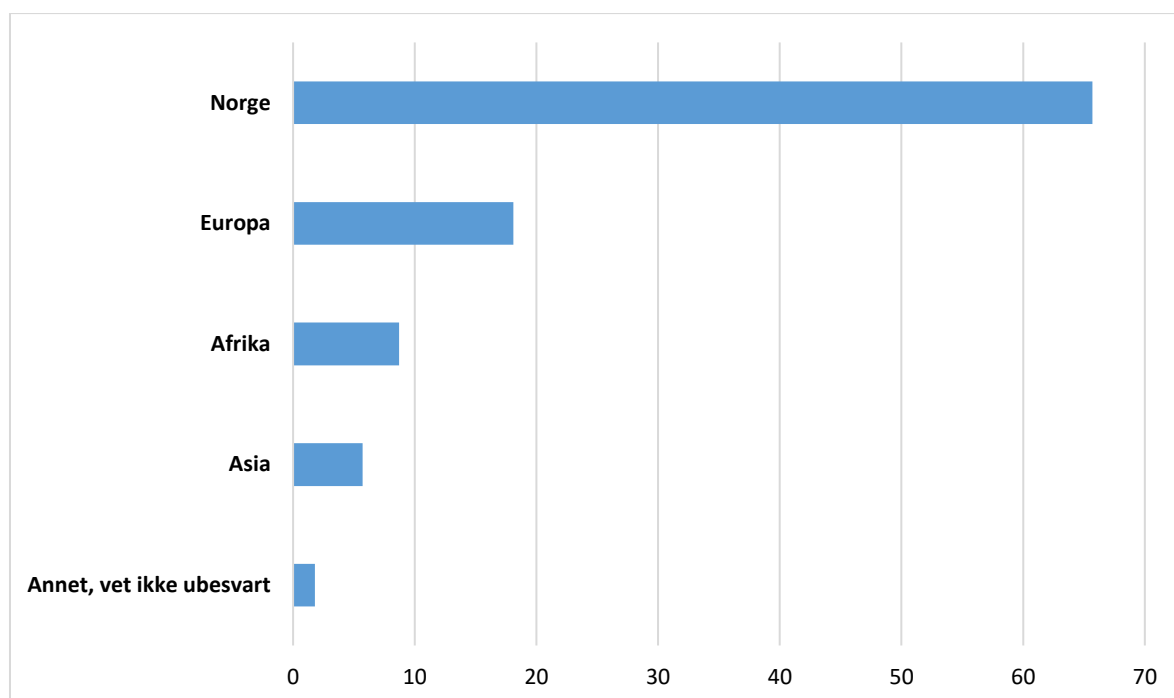
En av fire bostedsløse i Norge er registrert som hjemmehørende i Oslo, og de 1099 personene som er registrert som bostedsløse i Oslo utgjør over halvparten av alle bostedsløse i de fire største byene. Det betyr at tallene for Oslo slår sterkt inn og preger profilen samlet for de fire byene, og for landet som helhet. Utviklingen over tid er på samme tid preget av stabilitet og variasjon. Andelen menn har gått noe opp, og andelen kvinner tilsvarende ned. Det er en liten økning i andelen gifte/samboende, men denne skyldes sannsynligvis at færre respondenter svarer at de ikke kjenner personens sivilstatus. Bostedsløse i Oslo er, i likhet med landet for øvrig, blitt eldre i perioden, og i 2025 var 61 prosent 35 år eller eldre.

Fordelingen av inntektskilder følger mønsteret blant bostedsløse generelt, med ett viktig unntak. I Oslo mottar en langt høyere andel økonomisk sosialhjelp, 30 prosent mot 21 prosent i landet som helhet. Andelen er likevel lavere enn de fire forutgående kartleggingene. En svært liten andel har arbeidsrelaterte inntektskilder. Det er få endringer i andelen som mottar uføretrygd eller andre offentlige ytelser fra 2020 til 2025.

Den tydeligste endringen er at det har vært en sterk økning i andelen som står uten eller oppholder seg i akuttovernatting. Endringen fra 2020 til 2025 er på hele 9 prosentpoeng. 84 prosent av bostedsløse som er registrert uten overnatting eller med akuttovernatting er rapportert inn av frivillige organisasjoner som har akuttovernattingstilbud og/eller tilbud til migranter. Noe av økningen kan dermed forklares med at det i 2020 sannsynligvis var færre EØS-borgere som kom til Norge. Andelen er likevel høyere enn de fire forutgående kartleggingene.

I 2025 hadde 85 prosent av Oslos befolkning norsk statsborgerskap. Blant bostedsløse i Oslo er andelen med norsk statsborgerskap 65 prosent. Europeiske statsborgere utgjør 18 prosent av de bostedsløse i Oslo, og Afrikanske statsborgere nærmere 9 prosent. Personer med asiatisk statsborgerskap er på 6 prosent, her er flertallet registrert med statsborgerskap fra et land i Midtøsten. På grunn av endret spørsmålsstilling – fra fødeland til statsborgerskap – er tallene ikke sammenlignbare med tidligere kartlegginger. Vi har derfor ikke tatt disse opplysningene med i samletabellen over. Figur 3.2 gir en oversikt over bostedsløses statsborgerskap i Oslo i 2025.

Figur 3.2: Statsborgerskap blant bostedsløse i Oslo i 2025. Prosent.

245 bostedsløse i Oslo (23 prosent) har barn under 18 år, og 18 prosent av disse er bostedsløse sammen med sine mindreårige barn. Minst 77 barn er bostedsløse sammen med sine foreldre. 58 prosent av disse bor hos venner, kjente eller slektninger, 24 prosent i midlertidig botilbud og 9 prosent i kriesesenter.

3.3.2 Bostedsløse i Bergen

Ved utgangen av 2025 hadde Bergen 294.860 innbyggere. 640 personer var bostedsløse i uke 48, 2025. Dette tilsvarer 2,17 personer per 1000 innbyggere. Bergen har ligget høyest av de fire storbyene i andel bostedsløse per 1000 innbyggere i de fire siste kartleggingene, og i 2025 betydelig høyere enn de tre andre byene. Vi må tilbake til 2012 for å finne en høyere andel og tilbake til 2008 for å finne et høyere antall bostedsløse i Bergen (tabell 3.1 og 3.2). 12 prosent av bostedsløse i Bergen er rapportert inn av respondenter utenfor kommunen.

Tabell 3.12: Samletabell for bostedsløse i Bergen i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.

Kjennetegn ved de bostedsløse	2025	2020	2016	2012	2008
Kjønn					
Menn	73	77	79	74	72
Kvinner	27	23	21	26	28
Sivilstatus					
Enslig	91	93	93	91	93
Gift/samboende	6	5	3	6	6
Vet ikke	2	3	3	4	2
Alder					
>25 år	5	10	12	17	20
25-34 år	23	24	36	31	29
35-45 år	33	30	26	25	25

45 år og over	40	36	26	27	27
Inntektskilder					
Arbeidsrelatert	5	2	5	4	6
Pensjon: alder, ufør, annet	45	42	26	22	24
Andre offentlige overføringer	20	9	22	23	13
Økonomisk sosialhjelp	22	38	37	39	49
Uformelt arbeid, annet	2	8	10	11	8
Ukjent, ubesvart, vet ikke	7				
Oppholdssteder					
Uten/akutt overnatting	9	3	4	4	1
Midlertidig botilbud	46	40	30	29	41
Institusjon	12	14	15	18	7
Kriminalomsorg	3	5	9	8	6
Venner, kjente, slektninger	25	30	40	32	39
Annet, ukjent, ubesvart	5	7	3	10	6
Historikk som bostedsløs					
Langvarig (> halvt år/tilbakevendende)	67	66	72	67	65
Nytt akutt problem	16	13	16	13	17
Annet, ubesvart	18	21	13	19	17

Med noen viktige unntak, er profilen ganske lik som i de foregående kartleggingene, og har flere fellestrekk med den statistiske skikkelsen bostedsløs: En enslig mann med en lang historikk som bostedsløs. Han har blitt eldre siden forrige kartlegging, og gjennomsnittsalderen er 42 år. Andelen menn har gått noe ned siden 2020, men fremdeles er nærmere 3 av 4 bostedsløse i Bergen menn, og 9 av 10 er enslige. I tidligere kartlegginger har han gjerne vært avhengig av rusmidler, og sannsynligheten for at han har en psykisk lidelse har vært høy. I 2025 fikk vi ikke tillatelse til å samle inn opplysninger om rus- og psykiske lidelser, og kan derfor ikke fastslå at profilen er den samme som tidligere år.

Kun 5 prosent av bostedsløse i Bergen er under 25 år, mens 40 prosent er 45 år og eldre. Nærmere 3 av 4 er 35 år eller eldre. Resultatene tyder på at rekrutteringen av unge personer inn i bostedsløshet er begrenset.

Den viktigste inntektskilden er pensjon og trygd. Andelen som har økonomisk sosialhjelp som sin viktigste inntektskilde har gått betydelig ned, fra 38 prosent i 2020 til 22 prosent i 2025. I samme tidsrom har andelen som mottar andre offentlige overføringer, primært arbeidsavklaringspenger, økt med 11 prosentpoeng.

Andelen som bor midlertidig hos venner, kjente og slektninger har gått ned siden 2020, og andelen som bor i midlertidig botilbud har gått tilsvarende opp. Det er også en økning i andelen som står uten overnatting eller benytter et akutttilbud, fra 3 prosent i 2020 til 9 prosent i 2025.

2 av 3 bostedsløse i Bergen har en lang historikk som bostedsløs, og i alle aldersgrupper er det et flertall som har vært bostedsløse i mer enn et halvt år eller hvor bostedsløshet er et tilbakevendende problem over flere år. For 10 prosent av bostedsløse under 25 år er bostedsløsheten et nytt akutt problem. I hver av de øvrige aldersgruppene er det om lag 16 prosent som opplever bostedsløshet som et nytt akutt problem. Dette kan tyde på at unge bostedsløse i Bergen allerede er etablert i et rusmiljø, og har vært bostedsløse lenge før de fyller 25 år.

Nærmere 80 prosent av bostedsløse i Bergen er norske statsborgere, 9 prosent er statsborgere i et Europeisk land, og henholdsvis 4 og 5 prosent fra Afrika og Asia.

125 personer, som utgjør 20 prosent av populasjonen, har barn under 18 år. Av disse er 23 personer bostedsløse sammen med sine barn. Minst 52 barn er bostedsløse sammen med sine foreldre. 70 prosent av barnefamiliene oppholder seg i midlertidig botilbud, og 22 prosent bor midlertidig hos venner, kjente og slektninger. De øvrige 8 prosentene fordeler seg likt på crisesenter og «annet».

3.3.3 Bostedsløse i Trondheim

Innbyggertallet i Trondheim var 218.460 ved utgangen av 2025. Trondheim skiller seg fra de tre andre storbyene, ved at det er den eneste storbyen hvor bostedsløsheten fortsetter å gå ned fra 2020. Selv om antall bostedsløse er mer eller mindre uendret siden sist kartlegging, innebærer befolkningsøkningen at andelen bostedsløse per 1 000 innbyggere går ned. I 2025 hadde Trondheim 0,52 bostedsløse per 1000 innbyggere (tabell 3.2). Når 114 bostedsløse skal deles inn i undergrupper vil selv små endringer i antall kunne gi relativt store utslag når disse gjøres om til prosentandeler.

Tabell 3.13: Samletabell for bostedsløse i Trondheim i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.

Kjennetegn ved de bostedsløse	2025	2020	2016	2012	2008
Kjønn					
Menn	71	63	63	63	74
Kvinner	28	37	37	37	27
Sivilstatus					
Enslig	89	90	86	88	85
Gift/samboende	2		9	9	12
Vet ikke	10	7	5	3	2
Alder					
>25 år	13	22	15	21	23
25-34 år	33	28	36	33	25
35-45 år	22	22	26	23	34
45 år og over	33	37	24	22	18
Inntektskilder					
Arbeidsrelatert	5	9	8	11	9
Pensjon: alder, ufør, annet	37	31	34	22	34
Andre offentlige overføringer	16	15	19	34	13
Økonomisk sosialhjelp	17	23	32	21	33
Uformelt arbeid, annet	2	22	7	13	11
Ukjent, ubesvart, vet ikke	23				
Oppholdssteder					
Uten/akutt overnatting	5	7	10	8	12
Midlertidig botilbud	50	20	23	20	7
Institusjon	4	11	15	11	30
Kriminalomsorg	4	4	2	4	14
Venner, kjente slektninger	20	51	34	47	27

Annet, ukjent, ubesvart	17	7	16	10	10
Historikk som bostedsløs					
Langvarig (> halvt år/tilbakevendende)	49	48	62	58	47
Nytt akutt problem	23	26	21	20	22
Annet, ubesvart	29	27	17	21	31

Kvinneandelen har i tidligere kartlegginger vært større enn i de andre storbyene og generelt blant bostedsløse. Nærmere 9 av 10 er enslige. Populasjonen er forholdsvis ung, selv om andelen under 25 år går ned fra 22 prosent i 2020 til 13 i 2025. 55 prosent er mellom 25 og 45 år. Andelen bostedsløse over 45 år går ned med 5 prosentpoeng, til 22 prosent, fra forrige kartlegging, men er likevel høyere enn i 2016-2008.

Uføretrygd og pensjoner utgjør den viktigste inntektskilden. Svært få har en form for arbeidsrelatert inntekt som sin viktigste inntektskilde. For 17 prosent er økonomisk sosialhjelp den viktigste inntektskilden, og 16 prosent har arbeidsavklaringspenger eller andre offentlige overføringer som den primære inntektskilden. 1 av 4 er registrert med annet, ukjent eller ikke oppgitt inntektskilde, 2 prosent av disse har uformelt arbeid som sin viktigste inntektskilde.

Halvparten av populasjonen oppholder seg i et midlertidig botilbud, mens 20 prosent bor midlertidig hos venner, kjente eller slektninger. For nesten 17 prosent av populasjonen er oppholdsstedet ukjent, ubesvart eller «annet». Dette er en langt høyere andel enn i de øvrige storbyene, og kan være en indikasjon på at Trondheim har noe dårligere oversikt over sine bostedsløse innbyggere. At 34 prosent av de bostedsløse i kommunen er rapportert inn av respondenter utenfor kommunen peker i samme retning.

15 prosent av bostedsløse i Trondheim har barn under 18 år. Av disse utgjør bostedsløse barnefamilier en så liten andel at de ikke kan oppgis av personvern hensyn. Det betyr at vi heller ikke kan oppgi hvor mange barn det dreier seg om.

84 prosent er norske statsborgere. Blant utenlandske statsborgere utgjør Asia den største gruppen, etterfulgt av Europa og Afrika. Disse utgjør om lag 14 prosent av populasjonen. Av personvern hensyn bryter vi ikke tallene ned på regionnivå.

3.3.4 Bostedsløse i Stavanger

Stavanger hadde 151.669 innbyggere ved utgangen av 2025, 185 av disse er registrert som bostedsløse i uke 48. Dette utgjør 1,22 personer per 1.000 innbyggere, og representerer en betydelig økning fra 2020 hvor andelen var 0,72 personer (tabell 3.1 og 3.2). Om lag 10 prosent av de bostedsløse i Stavanger er registrert av respondenter utenfor kommunen. Det er likevel et lite antall personer det er snakk om, og når disse brytes ned i undergrupper vil selv små endringer gi store prosentvise utslag.

Tabell 3.14: Samletabell for bostedsløse i Stavanger i 2025, 2020, 2016, 2012 og 2008. Prosent.

Kjennetegn ved de bostedsløse	2025	2020	2016	2012	2008
Kjønn					
Menn	62	66	77	73	68
Kvinner	37	34	23	27	32
Sivilstatus					
Enslig	84	91	94	88	87
Gift/samboende	13	8		10	5
Vet ikke	4			2	9
Alder					
>25 år	8	16	23	21	31
25-34 år	31	31	28	32	37
35-45 år	28	20	21	25	18
45 år og over	34	32	28	22	15
Inntektskilder					
Arbeidsrelatert	15	8	7	10	9
Pensjon: alder, ufør, annet	34	36	31	19	19
Andre offentlige overføringer	29	12	16	19	16
Økonomisk sosialhjelp	17	37	29	46	40
Uformelt arbeid, annet	1	7	17	6	17
Ukjent, ubesvart, vet ikke	4				
Oppholdssteder					
Uten/akutt overnatting	2	0			4
Midlertidig botilbud	34	67	31	42	23
Institusjon	7	8	21	10	27
Kriminalomsorg	4	8	11	8	7
Venner, kjente slektninger	45	13	33	34	33
Annet, ukjent, ubesvart	8	5	4	6	6
Historikk som bostedsløs					
Langvarig (> halvt år/tilbakevendende)	54	54	57	61	51
Nytt akutt problem	32	39	22	21	21
Annet, ubesvart	14	7	21	18	28

Andelen bostedsløse kvinner er høyere i Stavanger enn i de andre storbyene, og i landet sett under ett. Kvinneandelen øker noe i 2025, og nærmer seg 40 prosent av populasjonen. Andelen enslige går ned fra 2020, men er fremdeles på over 80 prosent. De fleste – 59 prosent – er i alderen 25-45 år, og andelen unge under 25 år er halvert siden 2020.

Med 15 prosent har Stavanger den høyeste andelen bostedsløse som har arbeidsrelatert inntekt som sin viktigste inntektskilde. Andelen som har sosialhjelp som viktigste inntektskilde er kun marginalt høyere, 17 prosent befinner seg i denne gruppen. 34 prosent mottar uføretrygd eller andre pensjoner, mens 29 prosent mottar arbeidsavklaringer eller andre offentlige overføringer. Andelen hvis viktigste inntektskilde er «uformelt arbeid, ukjent, ubesvart eller vet ikke» er liten; dette gjelder kun 5 prosent av populasjonen i Stavanger.

Det har vært en nedgang i andelen som oppholder seg i midlertidig botilbud, fra 67 prosent i 2020 til 34 i 2025. I samme periode har andelen som bor midlertidig hos venner, kjente eller slektninger økt fra 13 til 45 prosent. Dette kan tyde på at kapasiteten i de midlertidige botilbudene er sprengt, og at personer tyr til venner og bekjente når de ikke får plass i midlertidig tilbud.

For over halvparten av befolkningen i Stavanger er bostedsløshet et langvarig problem. Samtidig er det relativt mange som opplever bostedsløshet som et nytt akutt problem.

71 prosent er norske statsborgere. 11 prosent har statsborgerskap i Midtøsten, 8 prosent i Afrika og 7 prosent i Europa.

Stavanger har en relativt stor andel bostedsløse barnefamilier. 38 prosent av befolkningen har barn, av disse er 48 prosent bostedsløse sammen med sine mindreårige barn. Minst 75 barn er bostedsløse med sine foreldre, nesten like mange som i Oslo og langt flere enn i Bergen og Trondheim. Det betyr at 15 prosent av barn som er bostedsløse med sine foreldre befinner seg i Stavanger.

3.4 Oppsummering

I dette kapitlet har vi sett nærmere på bostedsløshet i de fire storbyene, Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger. Samlet sett har disse fire byene en høyere andel bostedsløse enn landet som helhet. I 2025-kartleggingen øker andelen til 1,46 bostedsløse per 1.000 innbyggere. Størst er økningen i Bergen og Stavanger. Trondheim skiller seg ut ved at andelen bostedsløse ikke bare er lavere enn i de tre andre byene, men også enn landet som helhet. I alt er 104 personer bostedsløse med sine mindreårige barn, og minst 210 barn er bostedsløse i de fire byene.

Kjønnsfordelingen er omtrent som i landet som helhet, men med en noe sterkere overrepresentasjon av menn. For personer som er bostedsløse med sine barn er kjønnsfordelingen motsatt, her er kvinneandelen på 71 prosent. Andelen unge bostedsløse går ned, mens andelen i de eldste aldersgruppene går opp. Gjennomsnittsalderen er 41 år. 72 prosent er norske statsborgere, men for bostedsløse med barn er andelen betydelig lavere. I denne gruppen har 56 prosent norsk statsborgerskap.

En noe høyere andel i de fire byene har økonomisk sosialhjelp som viktigste inntektskilde, men også her er uføretrygd og arbeidsavklaringspenger de viktigste inntektskildene. Det er også verdt å merke seg at, mens andelen som har arbeidsrelatert inntekt som viktigste inntektskilde samlet sett ligger på 8 prosent i de fire byene, har hele 26 prosent av bostedsløse barnefamilier en arbeidsrelatert inntekt som viktigste inntektskilde.

Den største gruppen oppholder seg i midlertidig botilbud, noe som kan tyde på at tilbudet er bygget opp i tråd med økende behov. Samtidig har andelen uten overnattingsmuligheter eller som benytter akutttilbud økt med 6 prosentpoeng siden 2020. Det er først og fremst i Oslo og Bergen at bostedsløse sover ute eller i et akutttilbud. Ingen bostedsløse barnefamilier befinner seg i denne situasjonen.

Når vi studerer de fire byene hver for seg, ser vi interessante forskjeller mellom dem. Trondheim har den laveste andelen bostedsløse, men er også den av de fire byene som har den høyeste andelen som er rapportert inn av respondenter utenfor kommunen. I Oslo er det relativt mange EØS-borgere som ikke er registrert i Norge eller som er uten lovlig opphold, registrert i kartleggingen. Bergen har en betydelig høyere andel bostedsløse enn de øvrige byene. Her er også befolkningen eldre, med en gjennomsnittsalder på 42 år, og det kan

synes som om rekrutteringen av unge personer inn i bostedsløshet er begrenset. Stavanger har den høyeste andelen bostedsløse barnefamilier, og 15 prosent av bostedsløse barn befinner seg her.

4 Bostedsløse i større bykommuner

Større bykommuner er kommuner med 40.000 innbyggere og over, med unntak av de fire største byene, Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger. Disse fire byene er omtalt i foregående kapittel om bostedsløshet i storbyene. I dette kapitlet presenteres analyser av omfang og profil på bostedsløshet i de større bykommunene, også omtalt som kommunegruppe to i denne rapporten.

Kommunegruppe to omfatter 23 kommuner, som er en liten andel av det samlede antall kommuner i landet. Kommuner med 40.000 innbyggere og over, utenom storbyene, utgjør 6,4 prosent av antall kommuner. Målt etter folketall veier disse 23 kommunene mye tyngre. 28,6 prosent av befolkningen bor i en av disse kommunene. Det er imidlertid stor spredning i antall innbyggere innad i gruppen, fra Bærum på toppene med 132.358 innbyggere til den minste kommunen, Øygarden som så vidt bikket over 40.000 ved utgangen av 2025.

I neste del av kapitlet presenteres og drøftes antall og andel bostedsløse for hele gruppen og hver kommune. Videre presenteres profilen på bostedsløsheten i denne kommunegruppen samt korte gjennomganger av noen enkeltkommuner med tilstrekkelig antall registreringer, som kan gi grunnlag for analyser av enkeltkommuner.

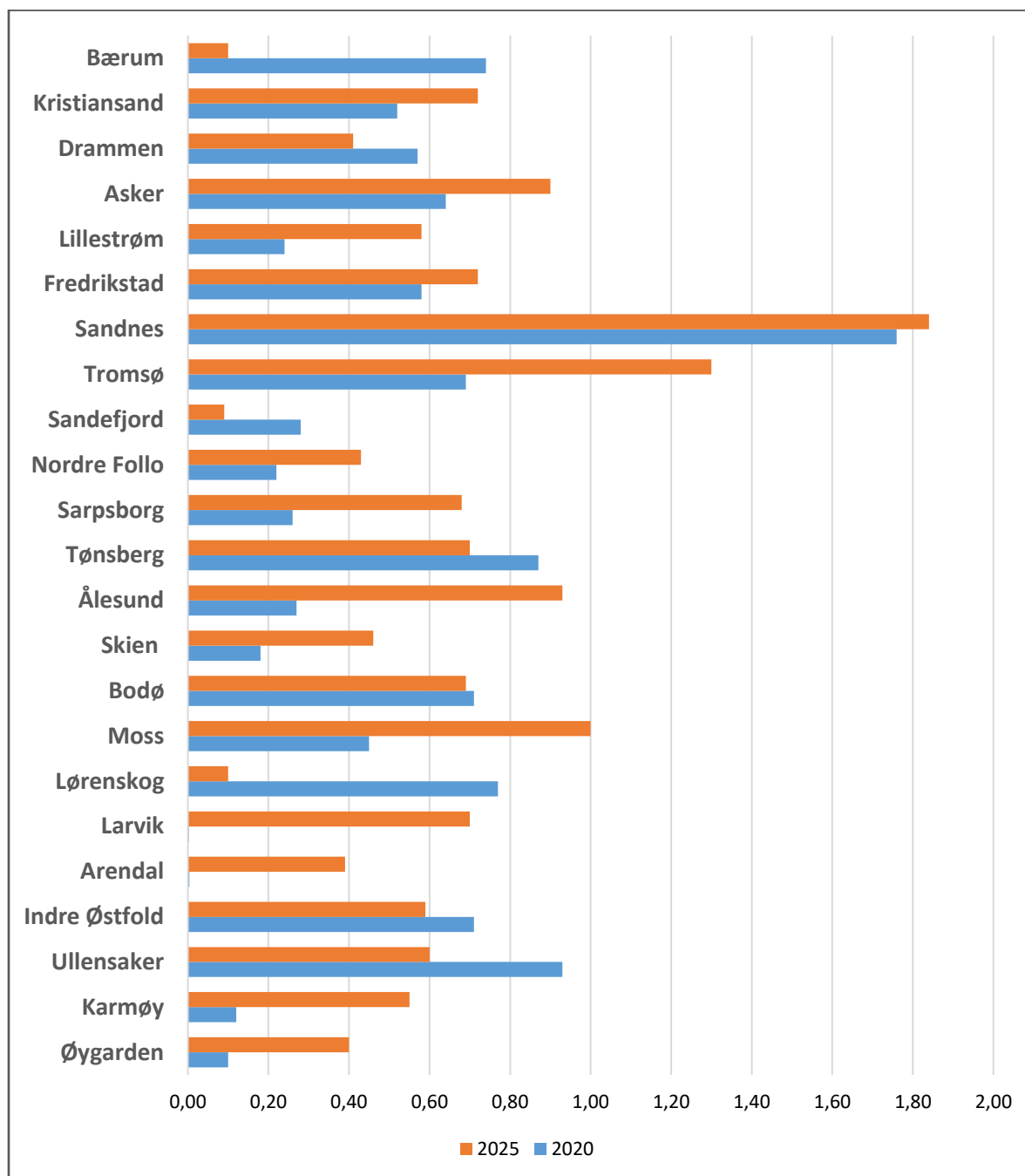
4.1 Antall bostedsløse

Kommuner med 40.000 innbyggere, kommunegruppe to, er utvidet i flere omganger siden kartleggingene av bostedsløse startet. Flere kommuner har økt tallet på innbyggere og vokst seg inn i gruppen underveis. Etter kommunereformen med virkning fra 1.1.2020 kom det til to nye kommunenavn, Nordre Follo og Indre Østfold, basert på sammenslåing av flere kommuner i henholdsvis Akershus og Østfold. Mange kommunene i gruppen ble slått sammen med mindre kommuner, men med unntak av de to nevnte, har de beholdt navnet til den største kommunen. Kommunesammenslåingene fra 2020 og hvordan dette er håndtert for å gi sammenlignbare data i kartleggingene, er nærmere drøftet i rapporten om bostedsløse i Norge i 2020 (Dyb & Zeiner, 2021, s. 68-69). To kommuner, Ullensaker og Øygarden har økt folketallet og passert 40.000 innbyggere siden 2020. Det er imidlertid minimale endringer i kommunestrukturen fra 2020 til 2025, og det er heller ingen store velferdsreformer som kan innvirke på grunnlaget for å sammenligne resultatene fra kartleggingene i 2020 og 2025 i disse kommunene.

Antall bostedsløse registrert som hjemmehørende i disse kommunene i uke 48 i 2025 er 1100 personer (vektet antall, se metodekapitlet). Det utgjør 0,69 bostedsløse per 1000 innbyggere. Antall bostedsløse personer i denne kommunegruppen i samme uke i 2020 var 874 og 0,63 per 1000 innbyggere. Som i populasjonen av bostedsløse som helhet, er det en øking i antall og andel bostedsløse målt etter folketallet fra 2020 til 2025 også i denne kommunegruppen.

Figur 4.1 gir et bilde av omfanget av bostedsløshet i den enkelte kommune i gruppen for 2025 og 2020. Kommunene er rangert fra størst til minst etter folketall. Bostedsløshet er oppgitt per 1000 innbyggere og viser altså det relative antall bostedsløse. Tabellen i vedlegg 2 viser antall og andel bostedsløse for hver av kommunene og utviklingen fra 1996, eller fra tidspunktet kommunen ble inkludert i undersøkelsen.

Figur 4.1: Bostedsløse personer i kommuner >40.000 innbyggere i 2025 og 2020. Andel per 1000 innbyggere.

Mønsteret som avtegner seg i figuren er noe usystematisk. Hovedbildet er likevel at 15 kommuner, det vil si to av tre kommuner, har hatt en økning i antall bostedsløse. Et par kommuner har hatt en minimal nedgang. En av disse er Bodø, som hadde 37 bostedsløse både i 2020 og 2025, men har en liten relativ nedgang. Indre Østfold har en mindre nedgang på fire personer, 32 bostedsløse i 2020 og 28 i 2025, og er et eksempel på at mindre endringer kan gi betydelige relative utslag i kommuner av denne størrelsen. Figur 4.1 viser at noen kommuner har relativt store endringer, både oppgang og nedgang, fra 2020 til 2025. Det er flere forklaringer på dette, noe uryddige mønsteret.

Noen kommuner har opplever økt press på boligmarkedet de siste årene, som må antas å gi utslag på omfanget av bostedsløshet. Et par av kommunene skiller seg ut med et høyt antall

bostedsløse i 2025. Den ene er Sandnes med 1,84 bostedsløse per 1000 innbyggere. Sandnes har stort sett ligget høyt i andel bostedsløse, og har en økning på 11 prosent fra 2020 til 2025. Kommuner på Vestlandet, det gjelder Sandnes, men også kommuner som Karmøy og Øygarden⁵ ligger i områder med konjunkturutsatte næringer. Nedgang i oljerelatert virksomhet viste seg fra 2016 å åpne muligheter i boligmarkedet for personer og husstander som vanligvis stiller bakerst i køen (Dyb, 2017). Effekten av dette ser ut til å ha fortsatt inn i nedstengingen under covid, mens den nå har snudd. Med økt aktivitet, som i oljerelaterte næringer også innebærer flere midlertidige, ofte tilreisende, ansatte øker etterspørselen etter leieboliger. Det er kan være én forklaring på at Sandnes har hatt en økning i antall bostedsløse fra 2020 til 2025.

Den andre kommunen med en utstikker er Tromsø. Tromsø har hatt en tilnærmet doubling i antall og andel bostedsløse fra 2020 til 2025. Boligmarkedet i Tromsø har vært omtalt flere ganger i mediene de siste årene. Byen opplever et sterkt press fra blant annet Airb&b og turisme generelt på et allerede stramt boligmarked. Andre kommuner med en relativt høy andel bostedsløse er Moss med én bostedsløs person per 1000 innbyggere, og samt Ålesund og Asker med henholdsvis 0,93 og 0,9 bostedsløse per 1000 innbyggere. Dataene for denne kartleggingen gir dessverre lite informasjon som kan forklare eller kaste lys over økningen, eventuelt nedgang som i Drammen, ved for eksempel å kunne si noe om økningen har kommet i spesifikke grupper eller om profilen på befolkningen i kommunen har endret seg.

Et forhold som påvirker antallet er selve registreringen av bostedsløse, som utføres i kommunene og av andre respondenter. Erfaringen fra en rekke kartlegginger av bostedsløse, er at oppslutning om deltakelse i kartleggingen varierer mellom kommunene og mellom den samme kommunen fra en kartlegging til neste. Dette er kjent for forskerne gjennom kontakt med kommunene i løpet av kartleggingene. Selv om deltakelsen i kartleggingen, som er mer krevende enn deltakelse i en vanlig survey, er svært god, er det alltid noen kommuner som melder at de av ulike grunner ikke klarer å gjennomføre registreringen av bostedsløse. Enkelte kommuner deltok ikke i 2020, men har kommet sterkere tilbake i 2025. Det kan for eksempel se ut til at antallet bostedsløse har gått fra tilnærmet null til rundt 0,5 bostedsløse per 1000 innbyggere i 2025 i enkelte kommuner. Det gjelder spesifikt Arendal og Larvik. For noen av de andre kommunene som har hatt sterkt økning, er det også mulig å avlese forskjeller i responsen i 2020 og 2025. Enkelte av kommunene som har en betydelig økning i antall bostedsløse i 2025, har en bedre svarprosent (f.eks. flere respondenter i kommunen har deltatt) enn for fem år siden.

Også nedgang i tallet på bostedsløse kan i enkelte kommuner primært forklares med varierende deltakelse i kartleggingen. I 2025 har én kommune i kommunegruppe to meldt tilbake til NIBR at den ikke har hatt mulighet til å gjennomføre kartleggingen. Kommunen er Lørenskog, der sosialtjenesten i NAV har gitt tilbakemelding om at de har mye kontakt med bostedsløse personer, men har ikke kapasitet til å delta i kartleggingen. Sosialtjenesten i NAV forteller om generelt stor pågang fra personer som enten mangler et sted å bo eller har andre boligproblemer, selv om antallet kan variere. Fem bostedsløse personer hjemmehørende i Lørenskog er registrert av nabokommuner eller spesialisthelsetjenesten. Det er åpenbart, både ut fra kommunens størrelse, beliggenhet i et pressområde og ikke minst, tilbakemeldinger fra NAV-kontoret i kommunen, at dette tallet er altfor lavt.

En av kommunene som, slik figur 4.1 viser, har hatt en utrolig nedgang i bostedsløshet siden 2020 er Bærum. Av de 13 bostedsløse registrert om hjemmehørende i Bærum i 2025, er knapt halvparten meldt inn av kommunen selv. De andre er registrert av sosialtjenesten/NAV i nabokommuner eller av andre respondenter. Sandefjord en annen kommune med et svært lavt antall bostedsløse i henhold til figur 4.1, og langt lavere enn nabokommunene Larvik og Tønsberg (som begge har færre innbyggere enn Sandefjord). Av seks bostedsløse

hjemmehørende i Sandefjord, har kommunen selv registrert tre, mens de andre er registrert fra nabokommuner og andre respondenter. Disse kommunene nevnes spesifikt fordi antall registrerte bostedsløse i disse kommunene etter alt å dømme er altfor lavt. Konklusjonen baseres seg på at det dreier seg om store kommuner målt i folketall, og antall bostedsløse er generelt høyere i store enn i små/mindre kommuner. Men det viktigste grunnlaget for konklusjonen er at de to kommunene har bostedsløse som er kjent av andre respondenter, men åpenbart ikke kjent (eller i alle fall ikke registrert) av kommunens egne tjenester. Det tyder på store såkalt mørketall i disse kommunene, det vil si at bostedsløse personene ikke blir synliggjort i statistikken.

Lav og mangelfull rapportering påvirker selvsagt det samlede antall bostedsløse. Kun en av de tre kommunene omtalt i avsnittene har meldt at den ikke kunne delta i kartleggingen. For denne kommunen er antallet vektet opp for å kompensere for frafallet (se metodekapittel). De to andre kommunene har svart, men som redegjort for tyder alt på at registreringen er mangelfull og tilnærmet ikke-svart. Men så lenge en eller flere viktigste respondenter (NAV og/eller boligkontor) har registret bostedsløse, må det aksepteres som svar. For kommunene Bærum og Sandefjord er det ikke vektet for frafall. Resonnementet understreker at antallet 1100 bostedsløse i kommunegruppe to er absolutt minimum og må regnes som for lavt.

4.2 Demografisk profil

Demografisk profil inkluderer kjønn, alder, statsborgerskap og inntektskilder eller kilder til livsopphold. Tidligere har utdanningsprofil vært en del av de demografiske kjennetegnene. Som redegjort for andre steder i rapporten, ble det ikke gitt godkjenning for å innhente data om utdanning i 2025. De fleste tabellene viser utviklingen fra 2005, der det finnes data så langt tilbake, og resultatet for hele landet i 2025. 29 prosent av alle bostedsløse hører hjemme i en av disse kommunene, som er en betydelig andel av hele populasjonen, og resultatet for kommunegruppen vil ligge i nærheten av mot for hele landet.

4.2.1 Kjønnsfordeling blant bostedsløse personer

Fordelingen mellom kvinner og menn er et av de mest stabile kjennetegnene ved populasjonen av bostedsløse. Kjønnsfordelingen har ligger rundt 70 prosent menn og 30 prosent kvinner, med noen få unntak, i hele perioden med kartlegginger av bostedsløse. For kommunegruppen med 40.000 innbyggere og over er dette fordelingen i 2025. Den følger i all hovedsak fordelingen i landet som helhet, og varierer forholdsvis lite fra 2008 (unntak 2005) til 2025. Under en prosent har krysset av på svaralternativet «annet» på kjønn.

Tabell 4.1: Kjønnsfordeling blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.

Kjønn	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Mann	70	72	73	70	71	76	71
Kvinne	30	27	27	30	29	24	29
Sum	100	99	100	100	100	100	100

4.2.2 Alder

Tabell 4.2 viser aldersfordelingen blant bostedsløse delt inn i fem aldersgrupper og gjennomsnittet for hele populasjonen. Tendensen til aldring blant bostedsløse gir seg også utslag i personene i kommunegruppe to. Andel personer under 25 år utgjør 14 prosent er lavere enn noen gang siden 2005. Det er imidlertid noen høyere andel av de yngste i denne kommunegruppen enn i hele landet. Tabellen viser også en liten nedgang for aldersgruppen 25 til 34 år og samlet sett en økning i andelen fra 35 år og over en 20-årsperiode. Gjennomsnittsalderen har gått litt opp, men den er lavere i kommunegruppe to enn for hele landet.

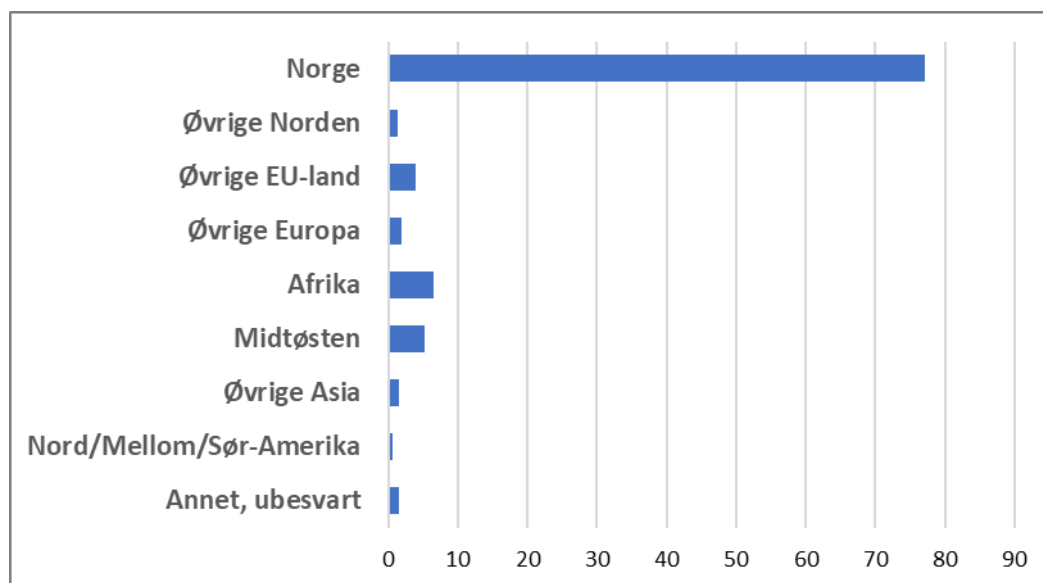
Tabell 4.2: Aldersfordeling blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.

Alder	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
<25	14	18	22	22	25	20	11
25-34	26	28	29	29	31	35	25
35-44	30	27	24	24	24	25	29
45-54	17	17	17	17	15	14	20
>55	13	10	8	8	5	5	15
Sum	100	100	100	100	100	99	100
Gjennomsnittsalder	39 år	37 år	36 år	36 år	34 år	34 år	41 år

4.2.3 Statsborgerskap

Informasjon om tilhørighet i Norge er endret i kartleggingen for 2025. Tidligere er det spurt om personens fødested/-region. I 2025 ble det spurt om statsborgerskap. Statsborgerskap er imidlertid ikke det samme som fødested/-land/-region, og data fra 2025 inngår ikke i tidsserien fra tidligere kartlegginger. 77 prosent av bostedsløse i kommunegruppe to har norsk statsborgerskap. Til sammenligning var andel personer født utenfor Norge 68 prosent i 2020. Den nest største gruppen i 2025 er personer med afrikansk statsborgerskap (nærmere 7 prosent) fulgt av personer med statsborgerskap i land i fra Midtøsten og Øvrige EU-land (utenfor EU-sonen inkludert Russland). Den store majoriteten er knyttet til Norge gjennomstatsborgerskap, men det er ikke kartlagt hvor mange av disse som har bakgrunn fra et annet land.

Figur 4.2: Statsborgerskap blant bostedsløse personer i kommuner >40.000 innbyggere i 2025. Prosent.

4.2.4 Inntektskilder

Kilde til livsopphold, i tidligere rapporter fra kartleggingene benevnt inntektskilder, omfatter inntekt fra arbeid, ulike trygder og andre offentlige ordninger samt uformelt arbeid og ukjente inntektskilder. Registreringsskjemaet har en relativt fin delt kategorisering av kilder til livsopphold. I undersøkelsen spørres det om hovedkilde til livsopphold. I tabell 4.3. er flere av svaralternativene fra skjemaet slått sammen til større grupper. Siden kartleggingen startet i 1996 er flere offentlige velferdsordninger avskaffet, erstattet med andre og nye typer ordninger er innført. Sekkeposten «andre velferdsytelser» kan omfatte litt ulike ordninger opp gjennom årene som er gjengitt i tabellen.

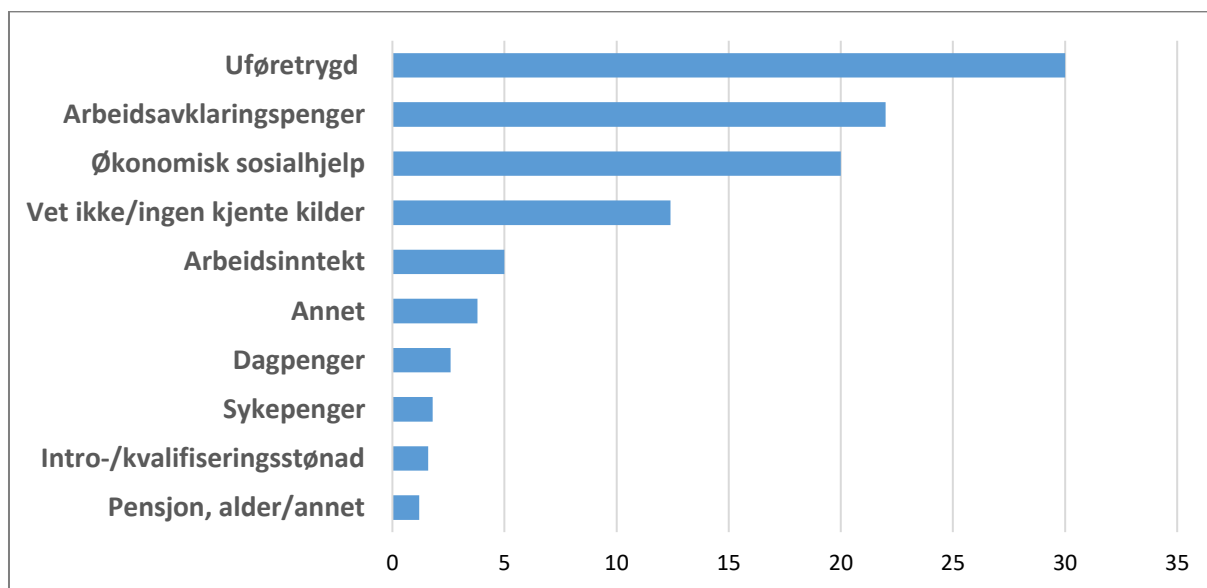
Bildet er overordnet sett likt fra 2005 til 2025. En av ti har arbeidsrelaterte kilder til livsopphold. Arbeidsrelaterte inntektskilder er enten arbeidsinntekt eller stønader knyttet til et arbeidsforhold og omfatter dagpenger ved arbeidsløshet eller sykepenger fra sykemelding. Tabellen viser at det er klar økning i andelen med pensjon og uføretrygd. En av tre har pensjon/uføretrygd, og en av fire har en annen velferdsytelse. Andelen med økonomisk sosialhjelp som viktigste kilde til livsopphold har gått ned fra 2020 til 2025. Den forholdsvis store gruppen «ukjent, ubesvart, vet ikke, annet» omfatter blant annet fengsels- og institusjonsopphold. Noen få har uformelt arbeid, for eksempel panting av tomflasker, mens inntektskilder for de fleste i denne gruppen er ukjent for den som fyller ut skjemaet.

Tabell 4.3: Kilde til livsopphold blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.

Kilder til livsopphold	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Arbeidsrelatert	10	8	6	8	9	5	9
Pensjon og uføretrygd	32	24	23	22	22	22	31
Andre velferdsytelser	24	20	25	33	16	15	21
Økonomisk sosialhjelp	20	32	29	27	35	47	21
Ukjent, ubesvart, vet ikke, annet	15	15	17	11	18	11	18
Sum	101	99	100	101	100	100	100

Figur 4.3 viser en mer findelt oversikt over kilder til livsopphold. Her framgår det at sekkeposten pensjon/trygd i all hovedsak består av uføretrygd. Andel med pensjon utgjør noen få prosent. Selv om populasjonen av bostedsløse blir eldre, er kun en liten andel i vanlig pensjonsalder (3 prosent 65 år og eldre). Her er introduksjonsstønad og kvalifiseringsstønad skilt ut fra «andre velferdsytelser». Figur 4.3 viser at det dreier seg om en svært liten gruppe.

Figur 4.3: Kilder til livsopphold blant bostedsløse personer i kommuner >40.000 i 2025. Prosent.

4.3 Familieforhold

Analyse av bostedsløses familieforhold er basert på sivilstatus, foreldreskap og samvær/ikke samvær med egne barn. Data om samvær med egne barn ble ikke tillatt samlet inn i 2025 og utgår derfor fra analysen. Sivilstatus er en omdiskutert kategori i kartleggingene av bostedsløse. Den er først og fremst egnet til å registrere formelle relasjoner, som giftemål og registrert partnerskap. Sivilstatus med de to kategoriene «enslig» og «gift/samboende» med alternativet «vet ikke» har gitt rimelig stabile resultater gjennom alle kartleggingene. Det tyder på at kategoriene fanger en hovedtendens. Tabell 4.4 viser at med litt variasjon i

andeler enslige og gift/samboende mellom kartlegginger, er de aller fleste bostedsløse enslige.

Tabell 4.4: Sivilstatus for bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.

Sivilstatus	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Enslig	85	87	87	91	84	91	86
Gift/samboende	9	8	6	8	6	5	9
Vet ikke	6	5	7	2	10	4	5
Sum	100	100	100	101	100	100	100

4.3.1 Bostedsløse personer med barn

En av fire bostedsløse personer har mindreårige barn, det vil si barn under 18 år. I 2025 er det registrert at 67 prosent, det vil si to av tre ikke har mindreårige barn. For resten av gruppen er det krysset av for «vet ikke». Det er om lag likt i gruppen av kommuner med over 40.000 innbyggere og hele landet i 2025.

Tabell 4.5: Med og uten mindreårige barn i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.

Med/uten barn <18 år	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Har barn <18 år	26	27	26	28	26	32	24
Har ikke barn <18 år	67	62	62	67	58	62	68
Vet ikke	7	10	12	5	16	6	8
Sum	101	99	100	100	100	100	100

Hvor mange som har en form for samvær med sine barn er ukjent for 2025. Det ble innhentet informasjon om personer med barn var bostedsløse sammen med barna sine. Resultatet for siste kartlegging og årene 2020, 2016 og 2012 for kommunegruppe to samt for alle bostedsløse i 2025 er gjengitt i tabell 4.6.

Tabell 4.6: Bostedsløse sammen med mindreårige barn i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016 og 2012, samt for hele landet i 2025. Prosent.

Bostedsløs sammen med mindreårige barn.	2025	2020	2016	2012	Alle 2025
Bostedsløs med barn <18 år	30	21	16	32	24
Ikke bostedsløs med barn <18 år	69	77	81	68	75
Vet ikke/ubesvart	<1	3	3	0	<1
Sum	99	101	100	100	100
N	271	214			999

Tabell 4.6 viser at for 2025 er 30 prosent av alle som har barn under 18 år i kommunegruppe to bostedsløse sammen med barna sine. Det er en noe høyere andel enn i landet som helhet, der andelen er 24 prosent. De bostedsløse foreldrene i kommunegruppe to har til sammen 173 barn. Ikke alle har oppgitt antall barn for foreldre som er bostedsløse sammen med barna sine. Differansen mellom antall foreldre som er bostedsløse sammen med barna sine og antall foreldre det er oppgitt antall barn for, kan reflektere at det dreier seg om foreldrepar. I så fall skal barna kun registreres på en av foreldrene. Det kan også dreie seg om manglende registrering av barna. Antall barn er ikke vektet for frafall av respondenter.

Registrerte antall barn, som er bostedsløse sammen med foreldrene sine, er derfor et absolutt minimum. De bostedsløse barnefamiliene er fordelt på i alt 14 kommuner og oppholder seg både i de største og de mindre kommunene i kommunegruppe to. Det er ganske få barn i hver kommune. Av personvern hensyn omtales ikke kommunetilhørighet nærmere.

4.4 Oppholdssteder og lengde i situasjonen

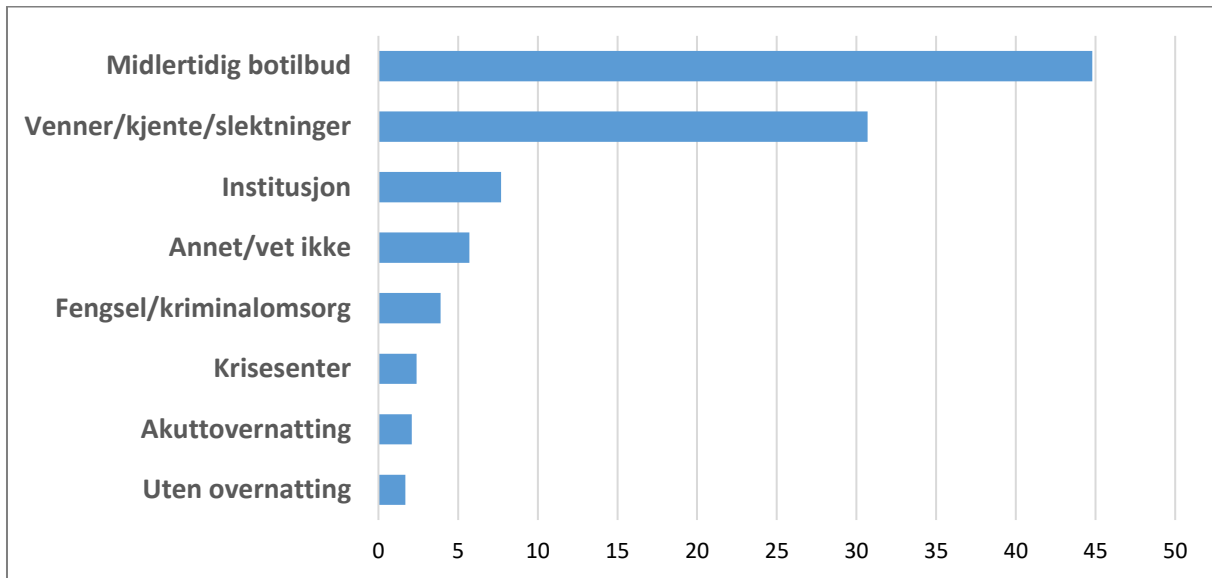
Oppholdsstedet, hvor den bostedsløse personen oppholder seg i tidsvinduet for kartleggingen, inngår i selve definisjonen av bostedsløshet. Noen av svarkategoriene i registreringsskjemaet er slått sammen i tabell 4.7. Færre kategorier kan gi et tydeligere mønster i en tabell, som også omfatter en lengre tidsserier og derfor inneholder mange ruter og tall. Ukuttovernatting definert ved at hele eller deler av dagen må tilbringes utenfor tilbud er slått sammen med svaralternativet uten overnattingsmulighet. Midlertidig botilbud kan omfatte ulike tilbud avhengig av hvilke alternativer som finnes i kommunen. Her er også krisesenter tatt med, fordi det er nettopp er et midlertidig tilbud.

Tabell 4.7: Oppholdssteder blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.

Oppholdssteder	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Uten/akuttovernatting	4	3	4	5	6	14	9
Midlertidig botilbud inkl. krisesenter	47	39	28	29	22	13	38
I institusjon	8	9	14	13	13	14	12
Fengsel/under kriminalomsorgen	4	6	8	4	8	10	4
Midlertidig hos venner, kjente, slektninger	31	32	38	41	40	40	29
Annet/vet ikke	7	11	8	8	10	10	8
Sum	101	100	100	100	99	101	100

Sett over en lengre periode er det en økning i opphold i midlertidige botilbud i denne kommunegruppen. Siden 2016 har andelen i midlertidig botilbud økt med om lag 10 prosentpoeng hvert år. Kommunegruppen ligger nesten 10 prosentpoeng over landet som helhet. Figur 4.4 viser en mer findelt fordeling på oppholdssteder for 2025. Her er krisesenter tatt ut av midlertidig botilbud. Andelen i krisesenter utgjør mindre enn 3 prosent. Midlertidig opphold hos venner, kjente og slektninger er den neste største gruppen og omfatter vel 30 prosent av alle i denne kommunegruppen.

Figur 4.4: Oppholdssteder blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025. Prosent.

4.4.1 Lengde på oppholdet

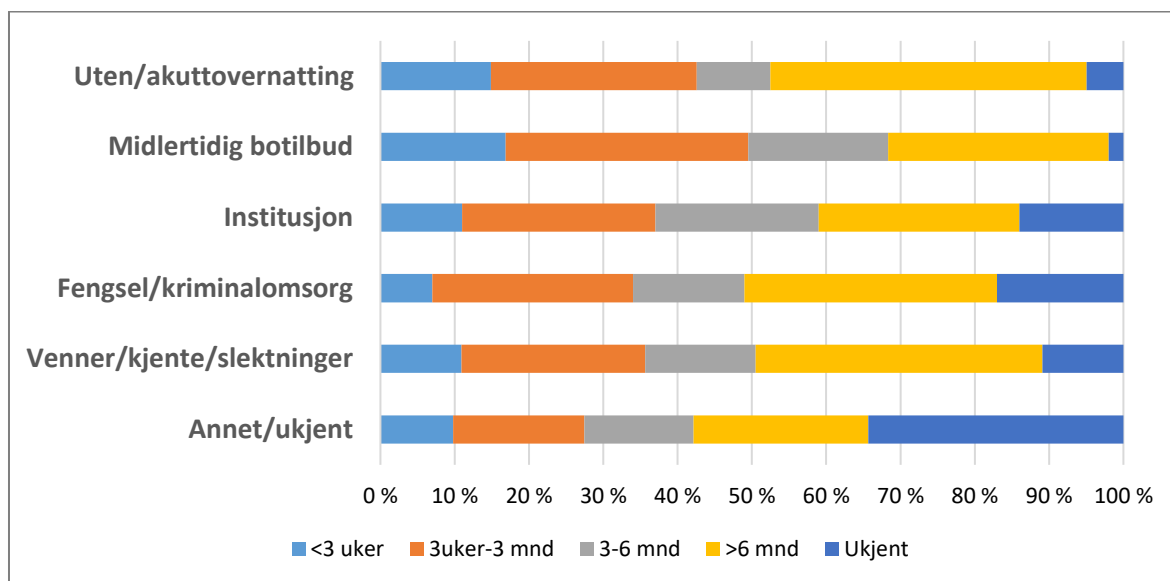
Lengde på oppholdet viser til hvor lenge personen har vært i den situasjonen eller på det oppholdsstedet som registrerer i tidsvinduet for kartleggingen (uke 48). En relativt findelt oppdeling av tidsintervaller, sammenlignet med tidligere kartlegginger, ble innført i 2012. Tidsserien begynner derfor i 2012.

Tabell 4.8: Tid tilbragt i oppholdssteder på registreringstidspunktet i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, og 2012, samt for hele landet i 2025. Prosent.

Oppholdets lengde	2025	2020	2016	2012	Alle 2025
<1 uke	5	4	3	4	4
1 – 3 uker	8	10	10	8	8
3 uker – 3 måneder	29	28	28	26	25
3 – 6 måneder	17	14	19	20	15
>6 måneder	32	29	32	37	39
Vet ikke, ubesvart	9	14	6	6	9
Sum	100	99	100	100	100

Mønsteret som vises i tabell 4.8. er i hovedsak stabilt. Svært få har vært i samme situasjon i mindre enn en uke. Noen flere har vært opptil tre uker i samme situasjon. Tyngdepunktet ligger på de lengre oppholdene. 29 prosent i 2025 har vært i situasjonen mellom tre uker og tre måneder og 17 prosent fra tre til seks måneder. En av tre har oppholdt seg i situasjonen i mer enn seks måneder.

Figur 4.5: Lengde på oppholdet etter oppholdssted blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere. Prosent.

Figur 4.5 gir et bilde av lengde på oppholdet i de ulike situasjonen og oppholdsstedene i 2025. Det er verdt å notere seg at nesten halvparten av personer i akuttovernatting eller uten overnattingsmulighet har vært i denne situasjonen i mer enn seks måneder. Personer som oppholder seg midlertidig hos venner, kjente og slektninger scorer også høyt på langvarig opphold.

4.5 Bostedsløshetens varighet

I tillegg til å samle data om oppholdstiden i den aktuelle situasjonen på tidspunktet for kartleggingen, registreres historikken som bostedsløs. Her benyttes de forholdsvis vide kategoriene «tilbakevendende situasjon over flere år», «mer enn et halvt år» og «et nytt akutt problem».

Tabell 4.9: Historikk med bostedsløshet blant bostedsløse personer i kommuner med >40.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005, samt for hele landet i 2025. Prosent.

Varighet	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Tilbakevendende over flere år	29	24	32	29	28	35	32
Mer enn et halvt år	20	18	22	24	20	22	22
Et nytt, akutt problem	31	28	26	27	21	22	25
Annet	3	5	2	4	4	2	2
Vet ikke, ubesvart	17	25	18	16	27	18	19
Sum	100	100	100	100	100	99	100

Etter en nedgang i 2020 har andelen som er bostedsløse til og fra over flere år gått opp igjen. Andelen som har vært bostedsløse sammenhengene i mer enn halvt år er ganske stabilt. Det har videre vært en mindre økning i andelen som opplever bostedsløshet som et nytt akutt problem. For en større gruppe, 17 prosent i 2025, er historikken ukjent for den som har fylt ut skjemaet.

Tabell 4.10: Historikk som bostedsløs etter alder i kommuner >40.000 innbyggere i 2025. Prosent.

Historikk	<25	25-34	35-44	45-54	>54	Total
Tilbakevendende over flere år	13	31	31	34	31	29
Varighet mer enn et halvt år	27	18	20	23	16	20
Et nytt, akutt problem	41	25	31	27	40	31
Annet, vet ikke	19	26	18	16	13	19
Sum	100	100	100	100	100	99

Tabell 4.10 gjengir resultatene for historikk som bostedsløs i ulike aldersgrupper. Få av de yngste har rukket å opparbeide seg en lengre historie med tilbakevendende bostedsløshet, men gruppen scorer relativt høyt på varighet mer enn et halvt år. Ellers forekommer bostedsløshet som et nytt akutt problem oftest blant de yngste under 25 år og de eldste fra 55 år og oppover.

4.6 Oppsummering

Antall bostedsløse i kommunegruppen med 40.000 innbyggere og over (uten de fire storbyene) var 11.000 (vektet antall) i uke 48 i 2025. Det tilsvarer 0,69 bostedsløse per 1000 innbyggere. Som i populasjonen av bostedsløse som helhet har både antall og andel bostedsløse økt fra 2020 til 2025. To av tre kommuner har hatt en økning i antall bostedsløse. Nivået, det vil si det relative antallet, på bostedsløsheten varierer mellom kommunene og innenfor samme kommune fra en kartlegging til en annen. Dette reflekter i stor grad reelle endringer, men i noen tilfeller kan variasjonen forklares med varierende innsats i registreringen.

Fordelingen mellom kvinner og menn er henholdsvis 30 og 70 prosent. Andelen eldre bostedsløse har økt noe, men andelen er lavere enn i hele populasjonen. Andelen yngre under 25 år er litt høyere enn i hele populasjonen, men andelen yngre har gått litt ned sammenlignet med 2020 også i disse kommunene. 68 prosent av bostedsløse i kommunegruppen er norske statsborgere, fulgt av personer med statsborgerskap fra land i Afrika og Midtøsten. Dominerende inntektskilde er uføretrygd og deretter arbeidsavklaringspenger (AAP) og økonomisk sosialhjelp. En av ti har en form for arbeidsrelatert inntektskilde.

Majoriteten av bostedsløse er enslige også i denne kommunegruppen. En av fire har barn under 18 år. Av de som har barn, er 30 prosent bostedsløse sammen med barna sine. De har til sammen 173 barn. Noen kommuner utmerker seg med relativt mange bostedsløse barnefamilier, men bostedsløshet blant barnefamilier forekommer i alle typer kommuner i denne kommunegruppen.

Den vanligste oppholdsformen blant alle bostedsløse i denne kommunegruppen er midlertidig botilbud inkludert kriesenter. 47 prosent (versus 38 prosent av alle bostedsløse) er i midlertidig botilbud og 31 prosent bor midlertidig hos venner, kjente og slektninger. De fleste har oppholdt seg i denne situasjonen i mer enn tre uker. To av tre har oppholdt seg i situasjonen i mer enn 6 måneder. Halvparten har en lengre historikk som bostedsløs, mens en knapp tredel opplever bostedsløshet som et nytt akutt problem.

5 Bostedsløse i kommuner med 10.000 – 39.999 innbyggere

I 2025 var det totalt 85 kommuner med mellom 10.000 og 39.999 innbyggere. Kommunereformen i 2020 tilførte 25 nye kommuner til denne gruppen, sammenlignet med rapportering før 2020. Etter 2020 har innbyggertallet økt i Ullensaker og Øygarden, som nå tilhører kommunegruppen med mer enn 40.000 innbyggere. Innbyggertallet i Sør-Varanger har smått sunket under 10.000, og kommunen er derfor flyttet ut av dette intervallet. Den største kommunen i denne gruppen er Haugesund med 38.441 innbyggere, og den minste er Indre Fosen med rett over 10.000 innbyggere.

I vår kartlegging for 2025 rapporterte 72 kommuner i denne gruppen at de hadde bostedsløse i løpet av uke 48. Det er totalt 666 bostedsløse i denne gruppen, som tilsvarer 0,39 per 1.000 innbyggere. Dette tallet er vektet for frafall av svar i datamaterialet (se kapittel 1 for detaljer).

Kapittelet er bygd opp på følgende vis: Først gjennomgår vi antall bostedsløse i kommunene i kommunegruppen. Deretter analyseres den demografiske profilen for bostedsløse personer i kommuner med mellom 10.000-39.999 innbyggere. Etter en analyse av den demografiske profilen blant bostedsløse i kommunegruppen har vi en del om familieforhold blant bostedsløse personer. Dernest følger en analyse av oppholdssteder for bostedsløse personer i 2025 samt en analyse av bostedsløshetens varighet. Der det er mulig sammenligner vi med tall fra samme kommunegruppe fra de tidligere kartleggingene. For hver tabell oppgis også tall for hele landet.

5.1 Antall bostedsløse

Tallet på bostedsløse personer i kommunene som deltar i kartleggingen kan være til god hjelp i forbindelse med det boligsosiale arbeidet i kommunene. Tall for den enkelte kommune er presentert i vedlegg 1. For kommuner som tidligere har deltatt i kartleggingen er tallene oppgitt for disse årene.

Som nevnt ovenfor var det i uke 48 i 2025 registrert 666 bostedsløse i denne kommunegruppen. Til sammenligning var tallet 611 i 2020 og 849 i 2016. Det har med andre ord vært en økning siden forrige kartlegging, men nivået er fortsatt lavere enn i 2016. Andelen per 1.000 innbyggere har først gått ned, fra 0,48 i 2016 til 0,35 i 2020, før den igjen økte til 0,39 i 2025.

Det er stor variasjon mellom kommunene, fra 1,23 bostedsløse per 1.000 innbyggere i Porsgrunn til 0,03 i Eidsvoll. Det foreligger en viss sammenheng mellom kommunestørrelse og antall bostedsløse, men uten et fullt ut entydig mønster. Porsgrunn, med 37.435 innbyggere, er kommunen som har meldt inn flest bostedsløse, med 46 personer. Deretter følger Haugesund, med 38 663 innbyggere, som har meldt inn 38. Enkelte mellomstore byer, som Gjøvik med 31.350 innbyggere og Lillehammer med 29.669, har meldt inn færre enn fem. Ingen kommuner med færre enn 15.000 innbyggere har meldt inn mer enn ti bostedsløse. Blant de mindre kommunene i denne gruppen er Enebakk, med 11.697 innbyggere, kommunen som har rapportert det høyeste antallet, nemlig 8.

Omfanget av bostedsløshet, særlig i mindre kommuner, kan variere stort i løpet av ett og samme år. I tillegg tyder ofte høyere rapporterte tall i noen kommuner på at disse har rettet særskilt oppmerksomhet mot problemstillingen og dermed har gode rutiner for kartlegging og

rapportering. Dette er viktige faktorer å merke seg ved sammenligning av antall bostedsløse per kommune.

5.2 Demografisk profil

I dette kapitlet ser vi nærmere på enkelte kjennetegn ved bostedsløse personer i kommuner med 10.000–39.999 innbyggere. På grunn av endringer i kartleggingen sammenlignet med tidligere år er kjennetegnet knyttet til fødeland erstattet med statsborgerskap, mens utdanningsnivå er utelatt fra årets rapportering.

5.2.1 Kjønnfordeling blant bostedsløse personer

Kjønnfordelingen i dette utvalget viser en overvekt av menn. Tabellen under viser kjønnfordelingen blant bostedsløse i denne kommunegruppen i 2025, samt for de foregående årene, og kjønnfordelingen på landsbasis.

Tabell 5.1: Kjønnfordeling blant bostedsløse personer i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og i hele landet i 2025. Prosent.

Kjønn	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Mann	70	71	74	73	75	77	71
Kvinne	30	29	26	27	26	23	29
Sum	100	100	100	100	100	100	100

Her ser vi at andelen kvinner i denne kommunegruppen har økt svakt ved hver kartlegging siden 2005, med unntak av 2016. I 2025 ligger kjønnfordelingen i denne kommunegruppen nær landsfordelingen, med andelen kvinner på kun ett prosentpoeng høyere.

5.2.2 Alder

Tabell 5.2: Alder blant bostedsløse personer i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og hele landet 2025.

Alder	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
<25	14	20	22	26	28	20	11
25-34	22	31	32	31	34	35	25
35-44	31	22	23	22	21	25	29
45-54	21	18	15	16	13	14	20
>55	12	9	8	5	4	5	15
Sum	100	100	100	100	100	99	100
Gj.snittsalder	40	36	35	34	33	33	41

I denne kommunegruppen ser vi en tydelig endring i aldersprofilen sammenlignet med tidligere kartlegginger. Antall personer under 25 år har gått ned fra 20 til 14 prosent, en nedgang på 6 prosentpoeng, og utgjør dermed den laveste andelen unge bostedsløse i alle kartleggingene tilbake til 2005.

Videre har også aldersgruppen 25–34 år blitt redusert med 9 prosentpoeng, fra 31 prosent i 2020 til 22 prosent i 2025. Samtidig har det vært en tilsvarende økning i aldersgruppen 35–44 år, som utgjorde 22 prosent i 2020 og nå ligger på 31 prosent. De fleste bostedsløse i

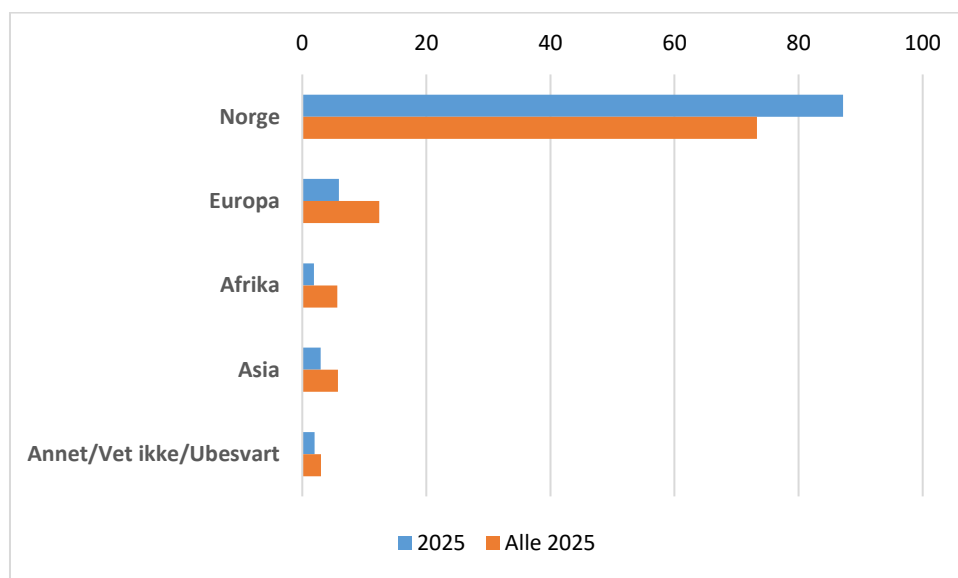
denne kommunegruppen er nå mellom 35 og 44 år, noe som representerer en forskyvning fra den tidligere største aldersgruppen 25–34 år. En økning sees også i den eldste aldersgruppen, som har økt fra 9 prosent i 2020 til 12 prosent i 2025.

Samlet sett innebærer disse endringene at gjennomsnittsalderen blant de bostedsløse i denne kommunegruppen er historisk høy, på 40 år. Dette er litt lavere enn gjennomsnittet for hele landet i 2025, på 41 år.

5.2.3 Statsborgerskap

Tidligere kartlegginger har inkludert spørsmål om fødeland i skjemaet. I kartleggingen for 2025 er dette erstattet med spørsmål om statsborgerskap, oppholdstillatelse og oppholdstid i landet. Disse variablene kan dermed ikke sammenlignes direkte over tid, men gir likevel verdifulle og selvstendige innsikter. Ettersom datagrunnlaget for personer med annet statsborgerskap enn norsk er begrenset, presenteres ikke tall for oppholdstillatelse og oppholdstid for denne kommunegruppen.

Figur 5.1: Statsborgerskap blant bostedsløse i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025 og hele landet i 2025. Prosent.

Som tabellen viser, er det en overvekt av bostedsløse med norsk statsborgerskap i denne kommunegruppen. Blant de øvrige kategoriene er Europa størst, med 6 prosent. Videre har 3 prosent statsborgerskap fra land i Asia og 2 prosent fra land i Afrika. I tillegg har 2 prosent ukjent eller et annet statsborgerskap. Sammenlignet med landet som helhet har denne kommunegruppen en lavere andel bostedsløse med statsborgerskapstilknytning utenfor Norge.

5.2.4 Inntektskilder

I registrerings skjemaet etterspørres informasjon om den bostedsløse personens viktigste inntektskilde. Tabell 5.3 viser hvordan fordelingen av type inntekt blant bostedsløse i kommunegruppen med 10.000–39.999 innbyggere fordeler seg innenfor de gitte grupperingene, samt hvordan dette har utviklet seg over tid. Sekundære inntektskilder hos den registrerte personen fremkommer ikke i datagrunnlaget.

Tabell 5.3: Viktigste inntektskilder blant bostedsløse personer i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 samt for hele landet i 2025. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Arbeidsrelatert	8	12	8	10	10	9	9
Pensjon/uføretrygd	35	28	25	18	23	22	31
Andre stønader	25	18	21	28	17	12	21
Øk. Sosialhjelp	18	29	33	33	36	45	22
Uformelt arbeid/annet	1	13	13	12	14	12	5
Ukjent/ubesvart/vet ikke	13						13
Sum	100	100	100	101	100	100	100

Gjennom denne og tidligere kartlegginger ser man at arbeidsrelatert inntekt, herunder lønnsinntekt, dagpenger ved arbeidsledighet og sykepenger, er jevnt lav blant bostedsløse personer. I mange tilfeller gjør manglende stabilitet og tilgang til bolig det vanskelig å opprettholde et ordinært arbeidsforhold. Samlet mottok 8 prosent av de bostedsløse en arbeidsrelatert inntekt i denne kommunegruppen. Dette representerer en nedgang fra forrige kartlegging, da tallet var 12 prosent. Det er små forskjeller mellom denne kommunegruppen og landet som helhet, med kun ett prosentpoeng høyere andel arbeidsrelatert inntekt på landsbasis. I denne gruppen mottar 35 prosent pensjon eller uføretrygd, 18 prosent sosialhjelp og 25 prosent andre typer stønader. Andelen med ukjente, ubesvarte, uformelle eller andre inntektskilder utgjør samlet 14 prosent.

5.3 Familieforhold

I de neste avsnittene gis en nærmere gjennomgang av familiesituasjonen blant bostedsløse, med vekt på både sivilstatus og mindreårige barn i denne gruppen. Videre belyses hvor stor andel som faktisk lever uten fast bolig sammen med barna, sammenlignet med dem som er bostedsløse uten barn til stede. Disse forholdene er sentrale for å forstå livssituasjonen til personer som befinner seg i kommuner med 10.000–39.999 innbyggere, og gir et viktig bakteppe for å undersøke behov, risiko og mulige tiltak.

Vi ser at i årets kartlegging, slik som ved tidligere kartlegginger, er enslige overrepresentert blant bostedsløse. Det er en nedgang i andelen gifte eller samboende, fra 10 prosentpoeng i 2020 til 7 prosentpoeng i 2025. Over tid ligger dette tallet jevnt mellom 10 – 6 prosent. Det er ingen markante skiller mellom tallene for denne kommunegruppen og for hele landet.

Tabell 5.4: Sivilstatus blant bostedsløse personer i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og hele landet i 2025. Prosent.

Sivilstatus	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Hele 2025
Enslig	86	85	89	88	93	88	85
Gift/samboende	7	10	6	9	6	6	9
Vet ikke/ubesvart	7	6	6	3	1	6	6
Sum	100	100	100	100	100	100	100

I denne kommunegruppen har 25 prosent av de bostedsløse mindreårige barn, mens 68 prosent ikke har det. For 7 prosent er dette ukjent eller ubesvart. Det er altså en nedgang på to prosentpoeng siden 2020, og en ytterligere nedgang på fem prosentpoeng sammenlignet med 2016 og 2012. Likevel er det ikke ubetydelig at en fjerdedel av de bostedsløse i dette utvalget er foreldre. Tallene for denne kommunegruppen ligger nært tallene for hele landet.

Tabell 5.5: Med og uten mindreårige barn i kommunegruppen 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005 og alle i 2025. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Har barn <18 år	25	27	28	30	30	27	24
Har ikke barn <18 år	68	63	61	64	62	61	68
Vet ikke/ubesvart	7	9	11	6	8	12	8
Sum	100	99	100	100	100	100	100

Blant dem som er foreldre, ser vi at 18 prosent også er bostedsløse sammen med barna sine. Dette er en økning fra 17 prosent i 2020. Samtidig er andelen som er bostedsløse sammen med barn lavere i kommunegruppen med 10.000–39.999 innbyggere enn i landet som helhet, der andelen er 24 prosent.

Tabell 5.6: Personer som er bostedsløs med mindreårige barn i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016 og 2012 og for hele landet i 2025. N: 119. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	Alle 2025
Bostedsløs med barn <18 år	18	17	11	20	24
Ikke bostedsløs med barn <18 år	82	81	87	79	75
Vet ikke/ubesvart	1	2	2	1	1
Sum	100	100	100	100	100

Ved spørsmål om hvor mange barn hver bostedsløs forelder bor sammen med, er utvalget (N) 21. Totalt er 46 barn i denne kommunegruppen bostedsløse sammen med sine foreldre. Den største andelen av foreldrene har et eller to barn de er bostedsløse sammen med. Av hensyn til personvern spesifiserer vi ikke hvilke kommuner dette gjelder, men vi ser at de bostedsløse familiene er geografisk spredt i denne kommunegruppen.

5.4 Oppholdssteder og lengde i situasjonen

I det følgende avsnittet ser vi på oppholdssteder blant bostedsløse personer i kommunegruppen 10.000–39.999 innbyggere. Dette er viktig for å forstå livssituasjonen til denne gruppen. I denne kartleggingen defineres bostedsløshet ut fra vedkommende sin posisjon på boligmarkedet og deres oppholdssted. Felles for alle kategoriene av oppholdssteder er at de nettopp ikke regnes som bolig i en varig og stabil forstand.

Tabell 5.7: Oppholdssteder blant bostedsløse personer i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og i hele landet i 2025. Prosent.

Oppholdssteder	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Uten/ akutt overnatting	4	3	4	3	3	5	9
Midlertidig botilbud/krisesenter	34	29	25	23	19	10	39
I institusjon	15	12	11	13	17	17	12
I fengsel/under kriminalomsorgen	6	7	7	8	10	13	4
Midlertidig hos venner, kjente, slektninger	33	38	45	45	45	47	29
Annet/Vet ikke	8	10	9	9	5	8	8
Sum	100	99	100	101	99	100	100

Tabellen viser at majoriteten av de bostedsløse i denne kommunegruppen enten bor i midlertidig botilbud/på krisesenter eller midlertidig hos venner, kjente eller slektninger. 34 prosent tilhører førstnevnte, mens 33 prosent tilhører sistnevnte kategori. Sammenlignet med tidligere kartlegginger ser man en jevn økning i bruken av midlertidige botilbud i dette utvalget, med hele 5 prosentpoeng fra 2020 til 2025. Andelen som bor hos venner, kjente eller slektninger har derimot sunket jevnt, med 5 prosentpoeng i samme periode.

Det er en liten økning i andelen som oppholder seg på institusjon, som nå ligger på 15 prosent, men dette er ikke et historisk høyt nivå sammenlignet med kartleggingene i 2005 og 2008, hvor tallet lå på 17 prosent. 4 prosent befinner seg uten overnattingssted eller i akuttovernatting. I denne kommunegruppen er andelen som befinner seg uten overnattingssted eller i akuttovernatting noe lavere enn på landsbasis. Videre vil vi undersøke lengden på oppholdet for å belyse situasjonens varighet.

Tabell 5.8: Tiden tilbrakt i oppholdsformen for registreringstidspunktet i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016 og i 2012, og i hele landet for 2025. Prosent.

Oppholdets lengde	2025	2020	2016	2012	Alle 2025
Under en uke	5	6	4	3	4
1 til 3 uker	12	13	8	7	8
3 uker til 3 måneder	29	35	26	26	25
3 måneder til 6 måneder	16	15	20	19	15
Mer enn 6 måneder	29	22	34	38	39
Vet ikke/ubesvart	10	10	8	6	9
Sum	100	101	100	99	100

Tabellen over viser at kun et fåtall har befunnet seg på sitt nåværende oppholdssted i under en uke, nærmere bestemt 5 prosent. Videre er det 12 prosent som har oppholdt seg der i 1 til 3 uker. 29 prosent har hatt en varighet på oppholdet på 3 uker til 3 måneder, noe som er en nedgang på 6 prosentpoeng fra 2020. 16 prosent har hatt en varighet på 3 til 6 måneder. Like mange, 29 prosent, har hatt en varighet på mer enn 6 måneder. Dette er en økning fra 22 prosent i 2020, men fortsatt lavere enn i de foregående kartleggingene og enn nivået på landsbasis.

Samlet sett har 46 prosent hatt et opphold på inntil 3 måneder, mens 45 prosent har hatt et opphold på over 3 måneder. På landsbasis har 37 prosent hatt et opphold på inntil 3 måneder, mens 54 prosent har hatt et opphold på over 3 måneder. Dette kan ha sammenheng med at, som vi også vil komme tilbake til i neste kapittel, bostedsløse personer i denne gruppen i noe høyere grad opplever bostedsløshet i form av et nytt akutt problem.

Tabell 5.9: Lengde i situasjonen etter oppholdsform i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025. Prosent. N: 470.

	Uten/ akutt	Midlertidig tilbud	Institusjon	Kriminal- omsorg	Venner/ kjente/ slekt	Annet/ ukjent/ vet ikke
Under 3 måneder	56	59	36	40	42	29
Over 3 måneder	39	40	47	50	49	50
Vet ikke	6	1	17	10	10	21
Sum	101	100	100	100	101	100

Tabellen over viser lengden på situasjonen etter oppholdsform for denne gruppen. Blant dem som befinner seg uten overnattingssted eller i akuttovernatting, samt dem som oppholder seg i midlertidig botilbud, er det en overvekt med varighet under 3 måneder (henholdsvis 56 og 59 prosent, mot 39 og 40 prosent).

For bostedsløse som oppholder seg på institusjon, i fengsel eller under kriminalomsorgen, samt hos venner, kjente eller slektninger, har flertallet en varighet på over 3 måneder (henholdsvis 47, 50 og 49 prosent, mot 36, 40 og 42 prosent). Den største usikkerheten er knyttet til opphold på institusjon, der 17 prosent har ukjent varighet. For opphold i fengsel eller under kriminalomsorgen, samt hos venner, kjente eller slektninger, er andelen som har

svart «vet ikke» henholdsvis 10 prosent. Tilsvarende andel er 6 prosent for dem som befinner seg uten overnattingssted eller i akuttovernatting. Kun 1 prosent av bostedsløse i midlertidig botilbud er rapportert med uviss varighet i denne kommunegruppen.

5.5 Bostedsløshetens varighet

I dette kapittelet ser vi på varigheten av bostedsløshet blant personer i kommuner med 10.000–39.999 innbyggere. Dette skiller seg fra de tidligere omtalte tallene for oppholdslengde, ettersom bostedsløshetens varighet gjelder uavhengig av hvor den bostedsløse har oppholdt seg, og om vedkommens oppholdssted har endret seg.

Registreringsskjemaet inkluderer tre kategorier: tilbakevendende situasjon over flere år, varighet på mer enn et halvt år og nytt, akutt problem. En tilbakevendende situasjon over flere år indikerer at personen jevnlig har opplevd ustabilitet i sin tilknytning til bolig, og kan ha vært bostedsløs på ulike tidspunkter i løpet av livet.

Med utgangspunkt i disse kategoriene kan vi undersøke historikken, eller eventuelt fraværet av historikk, blant bostedsløse i dette utvalget. Dette analyseres videre opp mot aldersgrupper for å belyse sammenhengen mellom alder og erfaring med bostedsløshet.

Tabell 5.10: Bostedsløshetens varighet i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og for hele landet i 2025. Prosent.

Varighet	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Tilbakevendende situasjon over flere år	30	29	29	30	28	35	32
Varighet mer enn et halvt år	15	15	24	27	19	22	22
Nytt akutt problem	30	33	23	23	30	25	25
Annet	2	4	4	4	5	3	2
Vet ikke/ubesvart	23	19	20	17	18	15	18
Sum	100	100	99	101	100	100	100

Tabellen over viser at andelen bostedsløse i denne kommunegruppen som opplever situasjonen som tilbakevendende over flere år, er lik andelen som opplever den som et nytt, akutt problem, begge på 30 prosent. Andelen med en varighet på mer enn et halvt år er 15 prosent. For dette spørsmålet er andelen som har svart «vet ikke», ikke besvart eller annet, 25 prosent.

I denne kommunegruppen er det en noe høyere andel som opplever bostedsløshet som et nytt, akutt problem enn på landsbasis, med en forskjell på 5 prosentpoeng. Andelen som opplever situasjonen som varig i mer enn et halvt år, er 7 prosentpoeng lavere. Andelen med en tilbakevendende situasjon over flere år er relativt lik, med 30 prosent mot 32 prosent på landsbasis. Sammenlignet med tidligere kartlegginger er fordelingen relativt stabil.

Tabell 5.11: Bostedsløshetens varighet etter alder i kommuner med 10.000-39.999 innbyggere i 2025. Prosent. N: 473.

Historikk	<25	25-34	35-44	45-54	>55 år	Total
Tilbakevendende over flere år	12	32	32	37	30	30
Varighet mer enn et halvt år	9	15	13	21	16	15
Nytt akutt problem	45	23	32	18	44	30
Annet	0	2	1	5	2	2
Vet ikke	33	28	22	19	9	23
Total	100	100	100	100	100	100

Når man ser på fordelingen av bostedsløshetens varighet etter alder i denne kommunegruppen, fremgår det at de yngste, under 25 år, naturlig nok oftere opplever situasjonen som et nytt og akutt problem. For denne gruppen er også andelen med ukjent historikk høyest, på 33 prosent. Relativt få unge opplever bostedsløshet som en tilbakevendende situasjon over flere år eller som en situasjon med varighet på mer enn et halvt år, med henholdsvis 12 og 9 prosent.

Fordelingen i aldersgruppene 25–34 år og 35–44 år er forholdsvis lik, med 32 prosent som opplever en tilbakevendende situasjon over flere år, og 15 og 13 prosent med varighet på mer enn et halvt år. En større andel i aldersgruppen 35–44 år opplever situasjonen som et nytt, akutt problem (32 prosent), sammenlignet med 23 prosent i aldersgruppen 25–34 år.

I aldersgruppen 45–54 år finner man den høyeste andelen som opplever bostedsløshet som en tilbakevendende situasjon over flere år. Blant dem som er 55 år og eldre, er det derimot igjen vanligere at situasjonen oppleves som ny. Generelt kan man si at sannsynligheten for at bostedsløshet er en langvarig situasjon øker med alder, frem til de eldste gruppene, der det igjen er mer sannsynlig at situasjonen er akutt.

5.6 Oppsummering

I 2025 besto kommunegruppen med 10.000–39.999 innbyggere av 85 kommuner, hvorav 72 rapporterte om bostedsløse i kartleggingen. Totalt ble 666 personer registrert i løpet av uke 48, noe som tilsvarer 0,39 per 1 000 innbyggere i denne gruppen. Dette innebærer en økning siden 2020, da tallet var 611, men nivået er fortsatt lavere enn i 2016, da det ble registrert 849 bostedsløse.

De demografiske trekkene viser en klar overvekt av menn (70 prosent), men kvinneandelen har økt svakt over tid og utgjør nå 30 prosent. Til sammenligning var fordelingen i 2005 77 prosent menn og 23 prosent kvinner.

Aldersprofilen i denne kommunegruppen er nå historisk høy. Andelen unge under 25 år har gått ned, mens aldersgruppen 35–44 år har blitt størst. Det er også en moderat økning i andelen over 55 år, fra 9 prosent i 2020 til 12 prosent i 2025. Gjennomsnittsalderen på de bostedsløse i denne kommunegruppen er 40 år.

Økonomisk sett er mange bostedsløse avhengige av trygd, pensjon, økonomisk sosialhjelp eller andre stønader, og få har arbeidsrelatert inntekt. Sammenlignet med 2020 er andelen med arbeidsrelatert inntekt redusert fra 12 til 8 prosent.

Flertallet av de bostedsløse har norsk statsborgerskap, og andelen med utenlandsk statsborgerskap er lavere enn på landsbasis. De fleste er enslige (86 prosent), men en

fjerdedel er foreldre til mindreårige barn. I denne kommunegruppen er 46 barn bostedsløse sammen med foreldrene sine.

Når det gjelder oppholdssteder, bor de fleste enten i midlertidige botilbud eller hos venner, familie og kjente. Bruken av midlertidige botilbud har økt over tid, mens færre bor midlertidig hos nettverk enn ved tidligere kartlegginger. Varigheten av oppholdstiden i den angitte boformen er sammensatt: om lag halvparten har kortere opphold, mens den andre halvparten har lengre varighet. Når vi undersøker varigheten på situasjonen for de bostedsløse i denne gruppen, ser vi at like mange opplever situasjonen som et tilbakevendende problem og som et nytt, akutt problem. Dette tyder på at bostedsløshet i denne kommunegruppen både er et vedvarende og et akutt fenomen.

6 Bostedsløse i kommuner med under 10.000 innbyggere

I denne delen av rapporten ser vi nærmere på kommuner med under 10.000 innbyggere. Det er 245 kommuner i denne gruppen, noe som gjør dette til den største kommunegruppen målt i antall kommuner.

Nytt siden forrige kartlegging i 2020 er at Haram kommune er inkludert, etter at den ble egen kommune igjen i 2024, og nå har 9.460 innbyggere. Videre er også Sør-Varanger en del av denne kommunegruppen, mens kommunen ved forrige kartlegging hadde over 10.000 innbyggere. Per i dag har Sør-Varanger 9.947 innbyggere. Den største kommunen i dette utvalget er Farsund, med 9.949 innbyggere, mens den minste er Utsira, med 219 innbyggere.

I dette kapittelet ser vi først på antall bostedsløse i kommunene i kommunegruppen. Deretter undersøkes den demografiske profilen til bostedsløse personer i kommuner med under 10.000 innbyggere, etterfulgt av en gjennomgang av familieforhold blant bostedsløse. Videre følger en analyse av oppholdssteder i 2025, samt en analyse av bostedsløshetens varighet. Der det er mulig, sammenlignes tallene med tilsvarende tall fra tidligere kartlegginger i samme kommunegruppe. For hver tabell oppgis også tall for hele landet. Med mindre annet er oppgitt, refererer alle tallene i dette kapittelet til kommunegruppen med under 10.000 innbyggere.

Antallet bostedsløse i denne kommunegruppen er lavt. Dette innebærer at enkeltindivider får relativt stort utslag i tabellene, og at resultatene, målt i prosent, er noe mindre representative enn for større kommuner. Svarprosenten blant kommunene er også lavere enn for de øvrige kommunegruppene, med 50,2 prosent etter kommune og 48,56 etter befolkning.

Trolig har dette sammenheng med at mange av de minste kommunene ikke har bostedsløse å rapportere. Samtidig er det sannsynlig at det også i denne gruppen finnes skjult bostedsløshet som ikke fanges opp av tjenesteapparatet og sådan av rapporteringen.

6.1 Antall bostedsløse

I 2025 er det vektete antallet bostedsløse som bor i kommuner med under 10.000 innbyggere 216. Dette tilsvarer en andel på 0,24 per 1000 innbyggere. Dette er den eneste kommunegruppen i årets kartlegging hvor antallet bostedsløse er gått ned siden forrige kartlegging i 2020, hvor tallet lå på 235, 374 i 2016 og 470 i 2012. Dette følger altså en nedadgående trend.

Som diskutert innledningsvis er svarprosenten i denne kommunegruppen lav. Blant kommunene som har rapportert, har de fleste meldt inn en bostedsløs person, noen har meldt inn to, og enkelte har rapportert mellom tre og seks personer. Av hensyn til personvern vil antallet bostedsløse oppgis kun i kommuner med over 5 rapporterte. De to kommunene med flest rapporterte tilfeller er Sveio (8) og Sør-Varanger (12).

Et høyere antall innrapporterte personer er ikke nødvendigvis uttrykk for et mer utbredt bostedsløshetsproblem, men kan også indikere godt boligsosialt arbeid og god kjennskap til bostedsløshet i kommunen. Erfaring fra tidligere kartlegginger viser at det ofte er kommuner med høyere rapporterte tall som arbeider aktivt med denne gruppen og har gode rutiner for kartlegging.

6.2 Demografisk profil

I det følgende kapittelet presenterer vi bakgrunnsinformasjon om de bostedsløse i denne kommunegruppen. Sammenholdt med tidligere kartlegginger gir dette grunnlag for å undersøke utviklingstrekk over tid. Tabellene inkluderer også fordelingen på landsbasis, for å synliggjøre eventuelle forskjeller.

6.2.1 Kjønnfordeling blant bostedsløse personer

Generelt er bostedsløse personer i Norge oftest menn, noe som også gjenspeiles i denne kommunegruppen. I 2025 var andelen menn 73 prosent, mot 27 prosent kvinner. Til sammenligning er andelen menn 71 prosent på landsbasis, noe som innebærer at andelen menn er noe høyere i disse kommunene.

Tabell 6.1: Andel menn og kvinner i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 samt for hele landet i 2025. Prosent.

Kjønn	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Mann	73	72	81	68	81	76	71
Kvinne	27	28	19	32	19	24	29
Total	100	100	100	100	100	100	100

Kjønnfordelingen er relativt stabil sammenlignet med 2020, da andelen menn var 72 prosent. Historisk sett har det vært et noe ujevnt mønster gjennom kartleggingene, med den høyeste kvinneandelen i 2012, på 32 prosent.

6.2.2 Alder

Tabell 6.2: Aldersfordeling blant bostedsløse personer i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 samt for hele landet i 2025. Prosent.

Alder	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
<25	11	14	20	36	38	30	11
25-34	22	29	37	27	25	31	25
35-44	29	34	18	21	18	26	29
45-54	19	13	15	11	12	10	20
>55	19	10	10	6	8	3	15
Sum	100	100	100	101	101	100	100
Gj.snittsalder	42	37	35	32	32	33	40

Tabellen over viser aldersfordelingen blant bostedsløse i denne kommunegruppen, samt for hele landet. Den største andelen befinner seg i aldersgruppen 35–44 år, med 29 prosent. Andelen bostedsløse under 25 år er lav, på 11 prosent. Dette er også den laveste andelen unge i de tidligere kartleggingene, med en nedgang fra 14 prosent i 2020.

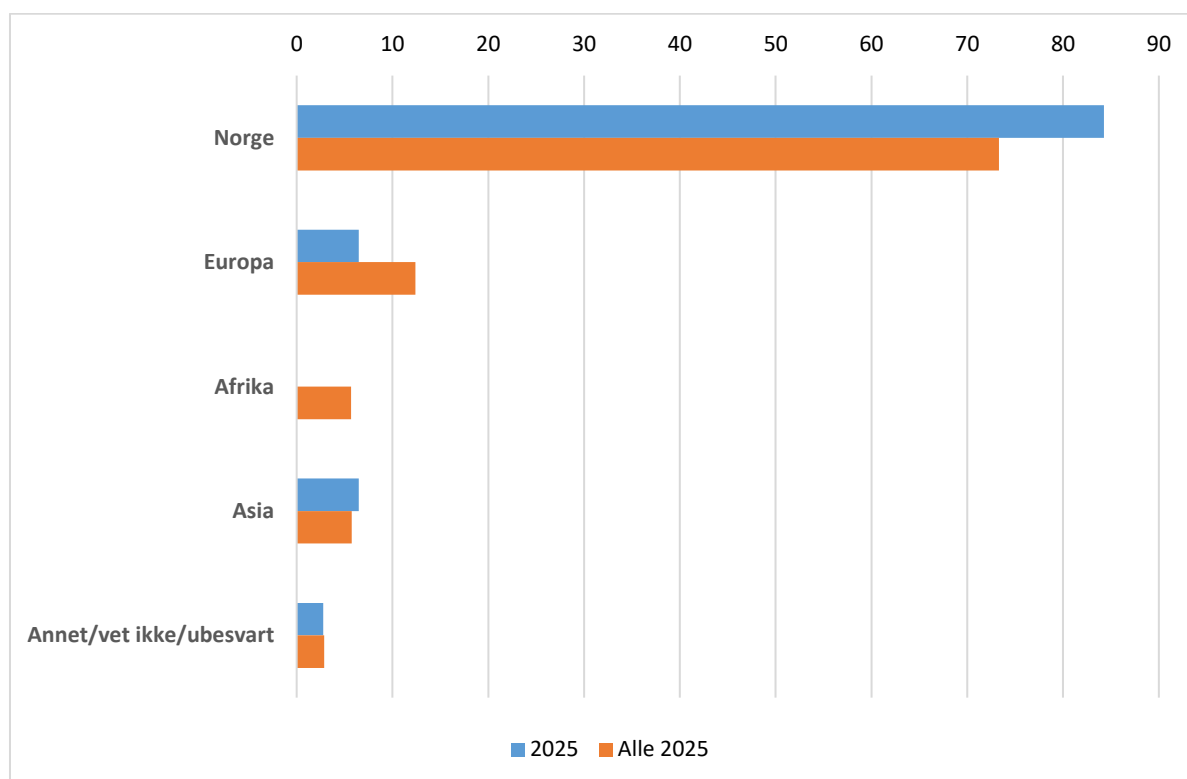
Andelene i aldersgruppene 45–54 år og 55 år og eldre er begge 19 prosent. Dette innebærer en økning på henholdsvis 6 prosentpoeng i aldersgruppen 45–54 år og 9 prosentpoeng i

gruppen over 55 år sammenlignet med kartleggingen i 2020. Dette indikerer en aldring i gruppen av bostedsløse i denne kommunegruppen.

6.2.3 Statsborgerskap

Tabellen under viser fordelingen av statsborgerskap blant bostedsløse i denne kommunegruppen, samt på landsbasis. Ettersom dette er et nytt spørsmål i rapporten sammenlignet med tidligere kartlegginger, der det i stedet ble spurt om fødeland, foreligger det ikke sammenligningsgrunnlag på dette området.

Figur 6.1: Statsborgerskap blant bostedsløse i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, samt for hele landet i 2025. Prosent.

Som figuren viser, har flertallet av de bostedsløse i denne kommunegruppen norsk statsborgerskap (84 prosent). Dette er høyere enn på landsbasis, hvor andelen er 73 prosent. De største gruppene utover dette er personer med europeisk statsborgerskap (6 prosent), etterfulgt av personer med statsborgerskap fra asiatiske land, herunder land i Midtøsten (6 prosent).

Det er imidlertid viktig å merke seg at tallene for denne kommunegruppen generelt er lave, noe som gjør at små forskjeller kan gi store prosentvise utslag.

6.2.4 Inntektskilder

Tabellen under viser fordelingen av inntektskilder blant bostedsløse i denne kommunegruppen. Som vist har 14 prosent en arbeidsrelatert inntekt, noe som er 5 prosentpoeng høyere enn på landsbasis, og også høyere enn ved tidligere kartlegginger. Dette inkluderer arbeidsinntekt, sykepenger og dagpenger. Videre er en større andel mottakere av pensjon eller uføretrygd sammenlignet med tidligere kartlegginger. Samtidig

har andelen som mottar økonomisk sosialhjelp gått ned, fra 24 prosent i 2020 til 15 prosent i 2025.

Tabell 6.3: Viktigste inntektskilde blant bostedsløse personer i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 samt for hele landet i 2025. Prosent.

Inntektskilder	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Arbeidsrelatert	14	5	10	13	6	13	9
Pensjon/uføretrygd	31	26	27	22	28	16	31
Andre stønader	19	21	28	33	18	20	21
Øk. sosialhjelp	15	24	24	21	28	43	22
Uformelt arbeid/annet	5	24	11	12	20	8	5
Ukjent/ubesvart/vet ikke	18						13
Sum	100	100	100	101	100	100	100

Vi understreker at antallet rapporteringer i denne kommunegruppen er lavt, noe som kan gi store prosentvise utslag. Tallene bør derfor leses med noe forsiktighet. 18 prosent svarte «vet ikke» eller besvarte ikke dette spørsmålet.

6.3 Familieforhold

Dette kapittelet undersøker familieforhold og sivilstatus blant bostedsløse i kommuner med under 10.000 innbyggere. Skjemaet inkluderer spørsmål om den bostedsløse har mindreårige barn, og om vedkommende er bostedsløs sammen med sitt/sine barn. Utvalget av bostedsløse personer med barn i denne kommunegruppen er imidlertid svært lite, og tabellen som viser bostedsløshet sammen med barn er derfor utelatt her.

Tabell 6.4: Sivilstatus for bostedsløse personer i kommuner <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og hele landet i 2025. Prosent.

Sivilstatus	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Enslig	89	78	87	87	82	87	85
Gift/samboende	5	12	7	11	12	7	9
Vet ikke/ubesvart	6	10	6	2	6	5	6
Sum	100	100	100	100	100	99	100

Tabellen over viser at majoriteten av de bostedsløse i denne gruppen er enslige, med 89 prosent. Kun 5 prosent er gift eller samboende, mens 6 prosent er registrert med ubesvart eller ukjent sivilstatus. Sammenlignet med 2020 er andelen enslige høyere i 2025, fra 78 til 89 prosent. Fordelingen i stor grad i tråd med tidligere kartlegginger fra 2016 og tidligere.

Tabell 6.5: Med og uten mindreårige barn i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 samt for hele landet i 2025. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Har barn <18 år	20	32	29	37	26	34	24
Har ikke barn <18 år	74	59	64	60	66	57	68
Vet ikke/ubesvart	6	10	7	3	7	9	8
Total	100	101	100	100	99	100	100

Tabellen over viser at 20 prosent av de bostedsløse har barn. Dette er 4 prosentpoeng lavere enn andelen på landsbasis, og lavere enn det som er rapportert i tidligere kartlegginger (32 prosent i 2020 og 29 prosent i 2016).

6.4 Oppholdssteder og lengde i situasjonen

I denne kartleggingen er definisjonen av bostedsløshet knyttet til oppholdssted, ettersom den tar utgangspunkt i individets posisjon i eller utenfor boligmarkedet. I det følgende kapittelet analyseres oppholdssteder blant bostedsløse personer i kommuner med færre enn 10.000 innbyggere.

Tabellen under viser at kun en liten andel av de bostedsløse, 2 prosent, befinner seg uten overnattingssted eller i akuttovernatting. Til sammenligning ligger dette på 9 prosent på landsbasis.

Tabell 6.6: Oppholdssteder blant bostedsløse i kommuner <10.000 i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008, 2005 og hele landet i 2025. Prosent.

Oppholdssted	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Uten/akutt overnatting	2	7	2	5	3	5	9
Midlertidig tilbud	29	38	24	22	26	11	39
Institusjon	16	10	15	20	13	11	12
Fengsel/kriminalomsorg	12	8	9	12	9	9	4
Venner/kjente/slektninger	33	25	42	38	40	55	29
Annet/ukjent/vet ikke	8	13	9	4	9	10	8
Total	100	101	101	101	100	101	100

Videre oppholder 29 prosent seg i midlertidige botilbud, som også er lavere enn på landsbasis (39 prosent). 16 prosent befinner seg i institusjon, og 12 prosent i fengsel eller under kriminalomsorgen. Den største andelen, 33 prosent, bor hos venner, kjente eller slektninger. Det er viktig å merke seg at utvalget er begrenset, noe som kan gi relativt store utslag i prosentandelene. Utviklingen over tid kan fremstå som noe ustabil, men det er ikke identifisert tydelige historiske utviklingstrekk i oppholdssted blant bostedsløse i denne kommunegruppen, sett i lys av tidligere kartlegginger.

Tabell 6.7: Tid tilbrakt i oppholdsformen for registreringstidspunktet i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016 og 2012, samt hele landet i 2025. Prosent.

	2025	2020	2016	2012	Alle 2025
Inntil 3 uker	14	22	14	18	11
3 uker til 3 måneder	33	37	27	30	25
3 måneder til 6 måneder	20	15	19	19	15
Mer enn 6 måneder	24	15	35	28	39
Vet ikke/ubesvart	8	11	5	5	9
Sum	100	100	100	100	100

I 2025 hadde samlet sett 47 prosent oppholdt seg i den aktuelle oppholdsformen i inntil 3 måneder, mens 44 prosent hadde vært der i mer enn 3 måneder. Til sammenligning hadde i 2020 60 prosent av de bostedsløse i denne gruppen oppholdt seg i oppholdsformen i mindre enn tre måneder, og 30 prosent i mer enn tre måneder.

Tabell 6.8: Lengde i situasjonen etter oppholdsform i 2025 i kommuner med <10.000 innbyggere. Prosent.

	Uten/akutt-overnatting	Midlertidig tilbud	Institusjon	Fengsel/kriminalomsorg	Venner/kjente/slekt	Annet/ukjent/vet ikke
<3 mnd	0	48	65	46	50	48
>3 mnd.	100	48	35	54	42	45
Vet ikke	0	3	0	0	8	7
Sum	100	100	100	100	100	100

Tabellen over viser varigheten av botid etter oppholdsform i 2025 for denne kommunegruppen. Det er viktig å understreke at tallgrunnlaget er svært lite og at resultatene derfor er mindre representative i et større perspektiv.

Blant dem som er uten overnatting eller oppholder seg i akuttovernatting, er situasjonen i hovedsak mer langvarig, med en varighet på over 3 måneder. Fordelingen av botid i midlertidige botilbud, fengsel/kriminalomsorg og hos venner, kjente eller slektninger er relativt jevn mellom varighet under og over 3 måneder. Blant dem som oppholder seg i institusjon, er det flere med kortere varighet, det vil si under 3 måneder.

6.5 Bostedsløshetens varighet

Bostedsløshetens varighet kan fortelle oss om hvilken type bostedsløshet personen opplever. Det kan være stor forskjell på en person som har vært bostedsløs gjennom flere år, og en som

opplever dette som et nytt, akutt problem. I det følgende ser vi nærmere på bostedsløshetens varighet for personer som oppholder seg i kommuner med under 10.000 innbyggere.

Tabell 6.9: Bostedsløshetens varighet i kommuner med <10.000 innbyggere i 2025, 2020, 2016, 2012, 2008 og 2005 og hele landet i 2025. Prosent.

Varighet	2025	2020	2016	2012	2008	2005	Alle 2025
Tilbakevendende	19	28	25	21	19	24	32
Mer enn et halvt år	16	10	25	25	24	13	22
Nytt akutt problem	31	36	26	27	35	30	25
Annet	4	8	7	9	6	1	2
Vet ikke/ubesvart	31	19	17	18	17	31	18
Sum	100	101	100	100	101	99	100

Flesteparten av de bostedsløse i denne kommunegruppen opplever situasjonen som et nytt, akutt problem, med 31 prosent. Videre opplever 19 prosent bostedsløshet som et tilbakevendende problem over flere år, mens 16 prosent har vært bostedsløse i mer enn et halvt år. For dette spørsmålet er det stor usikkerhet, med 31 prosent som er ubesvart eller har ukjent historikk. Igjen er det viktig å understreke at selv små endringer kan gi store utslag i den prosentvise fordelingen i denne gruppen.

6.6 Oppsummering

Kommunegruppen med under 10.000 innbyggere omfatter 245 kommuner og er den største målt i antall kommuner. Samtidig er forekomsten av bostedsløshet lav i denne gruppen. I 2025 ble det vektete antallet anslått til 216 personer, tilsvarende 0,24 per 1 000 innbyggere. Dette er en nedgang siden 2020, da tallet var 230, og viderefører en tydelig nedadgående trend over tid. Resultatene må tolkes med varsomhet, ettersom svarprosenten er lav og tallgrunnet begrenset. Dette innebærer at enkeltobservasjoner kan gi store prosentvise utslag i denne kommunegruppen.

I likhet med øvrige kommunegrupper kjennetegnes de demografiske trekkene av en tydelig overvekt av menn og en aldrende befolkning. Andelen unge bostedsløse er historisk lav, mens den største gruppen er i alderen 35–44 år. Andelen over 55 år har økt markant, fra 10 prosent i 2020 til 19 prosent i 2025. Gjennomsnittsalderen har dermed også økt og ligger nå på 42 år.

Flertallet har norsk statsborgerskap, og andelen med utenlandsk statsborgerskap er lavere enn på landsbasis. Økonomisk skiller gruppen seg noe ut ved at en relativt høy andel har arbeidsrelatert inntekt sammenlignet med landet som helhet, samtidig som færre mottar økonomisk sosialhjelp.

De fleste bostedsløse er enslige, og andelen er høyere enn i tidligere kartlegginger. En mindre andel har mindreårige barn, og andelen foreldre blant de bostedsløse har gått ned over tid. Når det gjelder oppholdssteder, bor mange midlertidig hos venner, familie eller kjente, noe som kan tyde på at uformelle nettverk spiller en viktig rolle i små kommuner. Samtidig er andelen som befinner seg i akutte overnattingstilbud svært lav sammenlignet med landsnivået. Bruken av midlertidige botilbud og institusjoner varierer, men uten tydelige og stabile utviklingstrekk over tid.

Varigheten av bostedsløshet fremstår som sammensatt. Omtrent like mange har korte som lange opphold i sin nåværende situasjon, men sammenlignet med tidligere kartlegginger kan det spores en viss økning i lengre opphold. Samtidig opplever mange bostedsløshet som et nytt og akutt problem, noe som tyder på at situasjonen ofte oppstår brått og ikke

nødvendigvis er langvarig for alle. Andelen med ukjent historikk er høy, noe som understreker usikkerheten i datagrunnlaget.

Samlet sett tyder funnene på at bostedsløshet i små kommuner er et mindre synlig og mer fragmentert fenomen enn i større kommuner. Den lave forekomsten, kombinert med små og sårbare datagrunnlag, gjør det vanskelig å identifisere tydelige mønstre. Samtidig peker resultatene på at bostedsløshet i denne kommunegruppen ofte håndteres gjennom uformelle løsninger og kortvarige opphold, men også at det finnes en gruppe med mer vedvarende og sammensatte utfordringer.

Andelen hvis viktigste inntektskilde er uformelt arbeid, ukjent, ubesvart eller vet ikke liten; dette gjelde kun 5 prosent av populasjonen i Stavanger.

Det har vært en nedgang i andelen som oppholder seg i midlertidig botilbud, fra 67 prosent i 2020 til 34 i 2025. I samme periode har andelen som bor midlertidig hos venner, kjente eller slektninger økt fra 13 til 45 prosent. Dette kan tyde på at kapasiteten i de midlertidige botilbudene er sprengt, og at personer tyr til venner og bekjente når de ikke får plass i midlertidig tilbud.

For over halvparten av populasjonen i Stavanger er bostedsløshet et langvarig problem. Samtidig er det relativt mange som opplever bostedsløshet som et nytt akutt problem.

71 prosent er norske statsborgere. 11 prosent har statsborgerskap i Midtøsten, 8 prosent i Afrika og 7 prosent i Europa.

Stavanger har en relativt stor andel bostedsløse barnefamilier. 38 prosent av populasjonen har barn, av disse er 48 prosent bostedsløse sammen med sine mindreårige barn. Minst 75 barn er bostedsløse med sine foreldre, nesten like mange som i Oslo og langt flere enn i Bergen og Trondheim. Det betyr at 15 prosent av barn som er bostedsløse med sine foreldre befinner seg i Stavanger.

7 Oppsummering og refleksjon

Det viktigste resultatet fra kartleggingen i 2025 er at tallet på bostedsløse går opp for første gang siden 2012. Fra 2020 til 2025 har tallet økt fra 3.325 til 4.197, en økning på 26 prosent. Andelen bostedsløse er nå tilbake på samme nivå som i 2016. Økningen er særlig stor blant bostedsløse barnefamilier, selv om de utgjør en relativt liten gruppe av det totale antallet bostedsløse. Gjennomsnittsalderen blant bostedsløse går opp, og i 2025 er det for første gang flere bostedsløse over 55 år enn under 25. Andelen som har sosialhjelp som viktigste inntektskilde går ned, mens flere har fått en mer stabil inntekt, som uføretrygd eller arbeidsavklaringspenger. Sammenlignet med de tidligste kartleggingene, er det nå flere som oppholder seg i en form for midlertidig botilbud og færre som bor midlertidig hos venner, kjente eller slektninger.

Når bostedsløsheten igjen øker etter flere år med nedgang, er det viktig å undersøke hva som ligger bak denne økningen. I den forenklete kartleggingen som ble gjennomført i 2025 er imidlertid mange av de spørsmålene som er nødvendige for å forstå hvorfor bostedsløsheten øker, og hvilke tiltak som bør settes inn, utelatt. Det betyr at svarene vi har fått også er begrenset. Selv om kartleggingen gir mye verdifull informasjon om omfanget av bostedsløshet, er det mye den ikke kan gi svar på. Vi har blant annet ikke informasjon om det som tradisjonelt har vært de fremste kjennetegnene ved gruppen, nemlig rus- og psykiske lidelser. Det betyr blant annet at vi ikke vet om det primært er i den gruppen det er vanskeligst å finne bolig til, og som krever samordnet innsats fra flere tjenester, at bostedsløsheten øker, eller om det også er en økning i den gruppen hvor tap av bolig først og fremst skyldes svak økonomi, og som det dermed er enklere å hjelpe inn i egen bolig.

Denne rapporten beskriver derfor ikke kjennetegn ved grupper av bostedsløse, og identifiserer heller ikke nye grupper av bostedsløse. Vi vil likevel benytte anledningen til å peke på særlig noen grupper hvor vi mener at det er behov for mer kunnskap. Det gjelder bostedsløse barnefamilier, og bostedsløse med rus- og/eller psykiske lidelser. Det kan også være verdt å undersøke nærmere hva som er forklaringen på den relativt store andelen eldre personer som opplever bostedsløshet som et nytt, akutt problem.

I dette kapittelet vil vi vurdere funnene fra kartleggingen opp mot regjeringens mål om at ingen skal være bostedsløse i Norge. Vi starter med en gjennomgang av en vurdering av status for nullvisjonen, med særlig vekt på visjonens to delmål (jf. Kommunal- og distriktsdepartementet, 2024, s. 16). Deretter diskuterer vi mulige tiltak sett i lys av funn fra 2025-kartleggingen og tidligere forskning.

7.1 Nullvisjonen – status og tiltak

Stortingsmeldingen *Bustadmeldinga. Ein heilskapleg og aktiv bustadpolitikk for heile landet* har som mål at ingen skal være bostedsløs. Denne målsettingen er konkretisert i to delmål (Kommunal- og distriktsdepartementet, 2024, s. 16):

1. Bostedsløse skal raskt få tilbud om varig bolig, og barn og unge skal prioriteres.
2. Ingen skal bli bostedsløse etter løslatelse fra fengsel, utskrivning fra institusjon, opphold på kriesenter eller tiltak i barnevernet.

Forskningslitteraturen om bostedsløshet skiller gjerne mellom en funksjonell og en absolutt nullvisjon (Allen et al., 2020), hvor funksjonell null innebærer at bostedsløsheten er på et håndterlig nivå. En konklusjon i rapporten fra den nasjonale kartleggingen i 2020 var at Norge på det tidspunktet befant seg nær en funksjonell null (Dyb & Zeiner, 2021).

Nå øker bostedsløsheten i Norge, og vi er dermed lenger borte fra målet om at ingen skal være bostedsløse i Norge i 2025 enn vi var i 2020. Heller ikke målet om raskt tilbud om varig bolig er realisert. I uke 48 i 2025 hadde 60 prosent av de registrerte vært i situasjonen i over tre måneder. For barnefamiliene er tallet 48 prosent. Når det gjelder målet om å forebygge bostedsløshet i forbindelse med sårbare overganger mangler vi data for å fastslå status. Spørsmål knyttet til utskrivning fra institusjon, overgang fra barnevernets omsorg, og løslatelse fra fengsel var blant de spørsmålene som ble tatt ut av kartleggings skjemaet (se nærmere omtale i kapittel 1). Vi mangler derfor opplysninger om disse overgangene, og kan ikke vurdere status for delmål to.

Toneangivende aktører som OECD (2024, 2025) og FEANTSA (2018) peker på at tydelige mål, strategier, data og evaluering er en forutsetning for å redusere eller eliminere bostedsløshet. Slik vi vurderer det, er både nullvisjonen og bostedsløse som gruppe tydelig definert og operasjonalisert i Norge. Definisjonen av bostedsløshet er i tråd med OECDs anbefalinger (OECD, 2024), og definerer og avgrenser målgruppen i en ellers heterogen og vagt definert gruppe av vanskeligstilte på boligmarkedet (Dyb, 2019). At definisjonen har vært den samme gjennom de åtte nasjonale kartleggingene betyr også at vi kan følge utviklingen over tid. Både hensynet til forskningen og det boligsosiale feltet tilsier derfor at definisjonen bør opprettholdes. Det er delte meninger om hvorvidt en nullvisjon er hensiktsmessig, særlig i situasjoner hvor bostedsløsheten er på vei ned (se blant annet diskusjon i Dyb & Zeiner, 2021). Når bostedsløsheten nå øker, kan imidlertid nullvisjonens tydelige formulering, med sine klare og etterprøvbare mål og indikatorer, bidra til å gi fremtidige boligsosiale innsatser styrke og retning.

På bakgrunn av funn fra den nasjonale kartleggingen vil vi særlig peke på to områder hvor vi mener det er behov for en ekstra innsats, nemlig fremskaffelse av gode styringsdata og en styrking av den boligledete innsatsen.

7.1.1 Gode styringsdata

Når bostedsløsheten igjen øker, er det særlig viktig med gode data som er egnet til å belyse problemet, og som kan gi et grunnlag for utvikling av politikk og strategier. Gjennom nesten 30 år har de nasjonale kartleggingene vært helt sentrale i å belyse bostedsløshetens omfang og karakter i Norge. Hvordan vi teller, har betydning for hvem vi ser, og hvordan vi ser dem. Gjennom definisjoner og tellinger trekker vi en grense mellom de kjennetegn ved et fenomen vi mener er relevante for politisk handling, og de som ikke er det (Scott, 1998). En av styrkene ved den norske og nordiske måten å telle på har tradisjonelt vært at den har vært egnet til å identifisere og beskrive spesifikke grupper av bostedsløse. Blant annet har de nasjonale kartleggingene rettet oppmerksomheten mot bostedsløse barnefamilier og unge bostedsløse, og derigjennom bidratt til utviklingen av målrettede tiltak rettet mot disse gruppene (Dyb, 2019).

For å få nødvendige dispensasjoner og godkjenninger på plass, er 2025-kartleggingen gjennomført som en forenklet kartlegging, hvor mye av den informasjonen som er nødvendig for å forstå hvorfor bostedsløsheten øker, og hvilke tiltak som bør settes inn, er utelatt. Selv om kartleggingen gir verdifull informasjon om omfanget av bostedsløshet, er det mye den ikke kan gi svar på. Vi har blant annet ikke informasjon om det som tradisjonelt har vært de fremste kjennetegnene ved gruppen, nemlig rus- og psykiske lidelser. Det betyr blant annet at vi ikke vet om det primært er i den gruppen det er vanskeligst å finne bolig til, og som krever samordnet innsats fra flere tjenester, bostedsløsheten øker, eller om det også er en økning i den gruppen hvor tap av bolig først og fremst skyldes svak økonomi, og som det dermed er enklere å hjelpe inn i egen bolig.

Forberedelsene til 2025-kartleggingen har tydeliggjort at det er sårbart når kunnskapsgrunnlaget i så stor grad hviler på én kilde (Urstad, 2025). Vi har i dag ingen gode alternativer til de nasjonale kartleggingene. I tildelingsbrevet fra Kommunal- og distriktsdepartementet for 2026 har Husbanken fått følgende oppdrag:

- Å evaluere 2025-kartleggingen i samarbeid med Arbeids- og velferdsdirektoratet
- Å vurdere mulige veivalg og metode for fremtidige kartlegginger

En viktig erfaring er at spørsmålene om problemsituasjoner som ble tatt ut i 2025-kartleggingen er viktige både for å forstå hva som ligger bak økningen i antall bostedsløse og for å kunne utvikle gode og treffsikre tiltak som kan hjelpe mennesker ut av bostedsløshet og forebygge at de blir bostedsløse. Selv om 2025-kartleggingen kan bidra til å belyse omfanget av problemet, og dermed til å sette bostedsløshet på dagsorden, er kjennetegnene ved bostedsløse – både som individer og som undergrupper – mindre synlige i denne kartleggingen enn i tidligere kartlegginger.

Den norske og nordiske fremgangsmåten regnes blant de beste metodene for å kartlegge bostedsløshet, og metoden er tatt i bruk også utenfor de nordiske velferdsstatene (Hermans, 2024). Blant annet er den særlig egnet til å fange det som i litteraturen kalles for «usynlig bostedsløshet» (Deleu et al., 2023). Kartleggingen inkluderer et bredt spekter av informanter, hvor de fleste ikke er tjenester som spesifikt retter seg mot bostedsløse. Forutsatt at den bostedsløse er i kontakt med tjenesteapparatet, er denne metoden egnet til å fange personer som på ulike måter dekker over situasjonen, som velger bort tilbud til bostedsløse, eller som oppfatter at tilbudet ikke er rettet mot dem. Metoden er likevel ikke uten ulemper og begrensninger. Den krever en stor arbeidsinnsats fra kommuner, helseforetak, kriminalomsorgen og frivillige organisasjoner som skal registrere bostedsløse personer. Videre har den vist seg mindre egnet til å fange opp personer med midlertidig opphold i landet. I de to siste kartleggingene er denne gruppen inkludert i populasjonen av bostedsløse. Det er likevel grunn til å tro at omfanget av bostedsløshet blant personer med midlertidig opphold er høyere enn hva kartleggingen fanger opp, blant annet fordi denne gruppen har mindre kontakt med hjelpeapparatet.

På denne bakgrunn vil vi anbefale at den tjenestebaserte metoden opprettholdes, og at det undersøkes hvordan spørsmål om problemsituasjoner igjen kan inkluderes i kartleggingsskjemaet. OECD peker på betydningen av gode systemer for måling og evaluering, og framtidige kartlegginger bør utformes og gjennomføres på måter som gir nødvendig styringsinformasjon til nasjonale og lokale myndigheter. I tillegg til konkrete metodevalg, ser vi et behov for at kartleggingene i fremtiden bør forankres bredere i de departementene og direktoratene som har ansvar for sektorer og tilbud som nødvendigvis må involveres i kartleggingsarbeidet, og at disse i større grad bør ansvarliggjøres i forberedelser og gjennomføring av kartleggingene.

Til sist vil vi påpeke at selve datainnsamlingen er svært ressurskrevende, ikke minst for kartleggingens respondenter. En fireårs syklus på kartleggingene er et godt kompromiss mellom hensynet til respondentene og behovet for å sikre vedvarende oppmerksomhet om bostedsløshet. For å bøte på de kunnskapsbehov som ikke er dekket av 2025-kartleggingen vil vi anbefale at det settes av midler til mer avgrensede prosjekter som har til hensikt å fremskaffe kunnskap om bostedsløshet blant barnefamilier, tilbudet til ROP-gruppen, og eventuelt situasjonen for eldre som opplever akutt bostedsløshet.

7.1.2 En langsiktig boligledet innsats

Norge har vært et foregangsland i arbeidet med bostedsløshet (Urstad, 2025), hvor en boligledet innsats kombinert med gode data har spilt en nøkkelrolle (Dyb & Zeiner, 2024). På oppdrag fra Husbanken har Dyb (2019) sett på forklaringer på den kraftige nedgangen i antall bostedsløse i 2016. Hun finner at strukturelle forhold – som arbeidsledighet, kriminalitetsrate og andel i yrkesaktiv alder som mottar sosialhjelp og trygdeytelser – i liten grad forklarer bostedsløshet i Norge. I stedet fremhever hun betydningen av en langvarig boligsosial innsats på lokalt og nasjonalt nivå. Det handler blant annet om tverrfaglig innsats, kompetanseheving, målrettet bruk av kommunal boligmasse, utvidet bruk av det private leiemarkedet og en bevisst strategi for å styrke eierlinjen blant vanskeligstilte på boligmarkedet.

Selv om 2025-kartleggingen gir mer begrenset informasjon enn tidligere kartlegginger – blant annet om overganger fra institusjon eller soning – ser vi at målet om at bostedsløse raskt skal få tilbud om varig bolig ikke er oppfylt. Andre undersøkelser viser også at mange kommuner ikke klarer å fremskaffe et midlertidig botilbud til personer med vedtak (Hansen & Bråthen, 2025; Riksrevisjonen, 2025). Dette tyder på at det igjen er behov for å styrke den boligledete innsatsen, og at det er behov for et differensiert tilbud som dekker behovene både til barnefamilier og til personer med mer komplekse problemer, ikke minst personer med samtidige rus- og psykiske lidelser. Dette er et arbeid og et politikkfelt som krever kontinuerlig og langsiktig innsats (Dyb 2019). Kommunene har tidligere pekt på at blant annet Husbankens kompetansetilskudd, tilskuddet til oppfølgingstjenester og tilskuddet til utleieboliger har vært viktige for utvikling av tilbudet til bostedsløse (Dyb, 2019; Oslo Economics & NIBR, 2023). Disse tilskuddene er nå avvirket. Et spørsmål er om det er behov for nye tilskuddsordninger som kan sikre kraft og kontinuitet i kommunenes boligsosiale arbeid.

7.1.3 Oppsummering

- Etter nedgang i antall bostedsløse, som begynte 2016, stiger tallet. Fra 2020 til 2025 økte antall bostedsløse på landsbasis fra 2.325 til 4.197, som tilsvarer en økning på 26 prosent.
- Økningen i antall bostedsløse barnefamilier er større enn for populasjonen som helhet. Vi ser også en økning i gjennomsnittsalderen på populasjonen, og for første gang er andelen over 55 år større enn for gruppen under 25 år.
- Den begrensede kartleggingen som ble gjennomført i 2025 gir verdifull informasjon om antall og noen få bakgrunnsvariabler, men den mangler informasjon som kan identifisere særlig utsatte grupper og kjennetegn ved de nevnte gruppene vi ser øker i omfang.
- Regjeringen har satt en “funksjonell” nullvisjon for bostedsløshet. Kartleggingene i 2016 og 2020 tydet på nullvisjonen var oppnåelig. Kartleggingen i 2025 viser at denne visjonen er lenger unna enn for fem år siden.
- Forskningslitteraturen understreker at tydelige mål, strategier, data og evalueringer er forutsetninger for å redusere bostedsløshet og nå det endelige målet om nullvisjon.
- De regelmessige kartleggingene av bostedsløshet har vært sentrale styringsredskaper for å måle effektene av tiltak både overfor bostedsløshet og i den boligsosiale politikken generelt, og for å identifisere grupper med spesifikke behov og områder som krever særlig innsats.
- Det er flere måter å kartlegge bostedsløshet på. Den såkalte nordiske metoden, som Norge anvender, vinner stadig terreng som per i dag den mest solide metoden. Det

anbefales at kartleggingen opprettholdes og gjennomføres jevnlig, og at kunnskapsgrunnlaget i form av data som kan innhentes blir i tråd med kartleggingene fra 2020 og bakover.

Litteraturliste

- Asphjell, M. K., Dyb, E., Liane, G. K. M. & Velten, C. (2020). *Evaluering av Nasjonal strategi - bolig for velferd, delrapport 1*. Oslo Economics.
<https://nva.sikt.no/registration/0198cc3e695f-f0e73a95-c7d4-4b37-a042-34166565a42f>
- Benjaminsen, L., Dhalmann, H., Dyb, E., Knutagård, M. & Lindén, J. (2020). Measurement of Homelessness in the Nordic Countries. *European Journal of Homelessness*, 14(3), 138-160.
- Boligsosialloven. (2022). *Lov om kommunenes ansvar på det boligsosiale feltet (boligsosialloven)* (LOV-2022-12-20-121). Lovdata.
<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2022-12-20-121>
- Breistrand, H., Galloway, T. A., Ludvigsen, S. S., Nedrelid, S. O. & Sigurdson, M. S. (2023). *Kommunenes erfaringer med å fremskaffe bolig til ukrainske flyktninger*. Asplan Viak.
<https://biblioteket.husbanken.no/arkiv/dok/Komp/Kommunenes%20prosesser%20for%20a%20fremskaffe%20bolig%20til%20flyktninger.pdf>
- Bretherton, J. (2017). Reconsidering gender in homelessness. *European Journal of Homelessness*, 11(1).
- Casey, R., Goudie, R. & Reeve, K. (2008). Homeless women in public spaces: Strategies of resistance. *Housing Studies*, 23(6), 899-916.
- Clarke, A. (2016). The prevalence of rough sleeping and sofa surfing amongst young people in the UK. *Social Inclusion*, 4(4), 60-72.
- Deleu, H., Schrooten, M. & Hermans, K. (2023). Hidden Homelessness: A Scoping Review and Avenues for Further Inquiry. *Social Policy and Society*, 22(2), 282-298.
<https://doi.org/10.1017/S1474746421000476>
- Dyb, E. (2019). *Færre bostedsløse - hva er forklaringen? NIBR-rapport 2019:9*.
<https://biblioteket.husbanken.no/arkiv/dok/Komp/Faerre%20bostedslose%20hva%20er%20forklaringen.pdf>
- Dyb, E. (2020). *Bostedsløs. Politikk og praksis*. Gyldendal Akademisk.
- Dyb, E., Johannessen, K., Lied, C. & Kvinge, T. (2013). *Forklaringer på bostedsløshet*. NIBR.
- Dyb, E. & Zeiner, H. H. (2021). *Bostedsløse i 2020 - en kartlegging. NIBR-rapport 2021:10*. OsloMet.
<https://biblioteket.husbanken.no/arkiv/dok/Komp/Bostedslose%20i%20norge%202020.pdf>
- Dyb, E. & Zeiner, H. H. (2024). Norway: A Housing-Led Homeless Policy within a Weak Legal Framework. I *The Routledge Handbook of Global Perspectives on Homelessness, Law & Policy* (s. 142-158). Routledge.
- Edgar, B., Meert, H. & Doherty, J. (2004). *Third Review of Statistics on Homelessness in Europe. Developing an Operational Definition of Homelessness*. European Observatory on Homelessness. <http://www.feantsaresearch.org/download/3-20041762990330054027965.pdf>
- FEANTSA. (2005). *ETHOS (European Typology of Homelessness and Housing Exclusion)*. FEANTSA. <https://www.feantsa.org/ethos>
- Flåto, M. & Johannessen, K. (2010). Economic strategies among long-term homeless people: the concept of harvesting economy.
- Gyüre, K. & Lylum, M. (2024). *Den økonomiske (u)tryggheten har stabilisert seg. SIFOs økonomiske trygghetsbarometer 2024*. SIFO, OsloMet.
<https://nva.sikt.no/registration/0198cc53524b-c926cf67-d8e8-43bd-ac7e-cfb3e2a7a4e9>
- Hansen, I. L. S. & Bråthen, K. (2025). *Hjelp med midlertidig botilbud fra NAV. Underveisrapport 1, utvikling i behov og praksis*. Fafo.
<https://www.fafo.no/publikasjoner/fafo-rapporter/hjelp-med-midlertidig-botilbud-fra-nav>
- Hermans, K. (2024). Toward a harmonised homelessness data collection and monitoring strategy at the EU-level. *European Journal of Homelessness*, 18(1), 191-219.

- Kommunal- og distriktsdepartementet. (2021). *Alle trenger et trygt hjem. Nasjonal strategi for den sosial boligpolitikken (2021-2024)*. Kommunal- og distriktsdepartementet. <https://www.regjeringen.no/contentassets/c2d6de6c12d5484495d4ddeb7d103ad5/opdatert-versjon-alle-trenger-en-nytt-hjem.pdf>
- Kommunal- og distriktsdepartementet. (2024). *Bustadmeldinga. Ein heilskapleg og aktiv bustadpolitikk for heile landet. Meld. St. 13 (2023-2024) DSS*. <https://www.regjeringen.no/contentassets/1b62b93f23da4bfea02d860f380fab87/nn-no/pdfs/stm202320240013000dddpdfs.pdf>
- May, J., Cloke, P. & Johnsen, S. (2007). Alternative cartographies of homelessness: Rendering visible British women's experiences of 'visible' homelessness. *Gender, Place & Culture*, 14(2), 121-140.
- Molstad, C. S. & Corneliussen, H. M. L. (2025). *Ukrainere og andre grupper kommet gjennom masseflukt*. Statistisk sentralbyrå. https://www.ssb.no/en/befolkning/innvandrere/artikler/ukrainians-and-other-groups-arrived-through-mass-flight/_attachment/inline/96b19605-c6c4-4b64-be83-a1faf343d34d:8b6e4104bdad8b47cdb43959c2e2d801b49e726f/RAPP2025-11.pdf
- OECD. (2024). *OECD Toolkit to Combat Homelessness*. OECD Publishing. <https://doi.org/https://doi.org/10.1787/0fec780e-en>
- OECD. (2025). *OECD Monitoring Framework to Measure Homelessness*. OECD Publishing <https://doi.org/10.1787/3e98455b-en>
- Oslo Economics & OsloMet. (2020a). *Evaluering av Nasjonal strategi - Bolig for velferd. Delrapport 1 av 2*. Oslo Economics, OsloMet. <https://www.veiviseren.no/forstaa-helheten/statlige-foringer-og-retningslinjer/strategier-statlige-prioriteringer/bolig-for-velferd>
- Oslo Economics & OsloMet. (2020b). *Evaluering av Nasjonal strategi - Bolig for velferd. Delrapport 2 av 2: Vurdering av statens innsats i Bolig for Velferd*. Oslo Economics & OsloMet. <https://www.veiviseren.no/forstaa-helheten/statlige-foringer-og-retningslinjer/strategier-statlige-prioriteringer/bolig-for-velferd>
- Oslo Economics & OsloMet. (2023). *Evaluering av tilskudd til utleieboliger*. Oslo Economics.
- Riksrevisjonen. (2025). *Helse- og velferdstjenester til personer med samtidige rusmiddellidelser og psykiske lidelser. Dokument 3:5 (2024-2025)*. Riksrevisjonen. <https://www.riksrevisjonen.no/globalassets/rapporter/no-2024-2025/helse--og-velferdstjenester-til-personer-med-samtidige-rusmiddellidelser-og-psykiske-lidelser.pdf>
- Scott, J. C. (1998). *Seeing like a state: How certain schemes to improve the human condition have failed*. Yale University Press.
- Sosialtjenesteloven. (2009). *Lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen (sosialtjenesteloven) (LOV-2009-12-18-131)*. Lovdata.
- Statsborgerloven. (2005). *Lov om norsk statsborgerskap (statsborgerloven) (LOV-2005-06-10-51)*. Lovdata.
- UDI. (2025, 15.01.25). *Har ankommet 92 000 ukrainere*. Utlendingsdirektoratet. Hentet 20.05 fra https://www.ssb.no/en/befolkning/innvandrere/artikler/ukrainians-and-other-groups-arrived-through-mass-flight/_attachment/inline/96b19605-c6c4-4b64-be83-a1faf343d34d:8b6e4104bdad8b47cdb43959c2e2d801b49e726f/RAPP2025-11.pdf
- Ulfrstad, L.-M. (1997). *Bostedsløs i Norge. Kartlegging av bostedsløse i kontakt med hjelpeapparatet*. Norges byggforskningsinstitutt.
- Urstad, H. (2025). Arbeidet for å bekjempe bostedsløshet og OECDs verktøykasse. *Tidsskrift for boligforskning*, 8(1), 66-75. <https://doi.org/10.18261/tfb.8.1.6>
- Watson, S. & Austerberry, H. (1986). *Housing and homelessness: A feminist perspective*. Routledge and Kegan Paul.

Vedlegg 1: Registrerings skjema

LANDSDEKKENDE UNDERSØKELSE OM BOSTEDSLØSE 2025

REGISTRERINGSSKJEMA MED VEILEDNING

Definisjon av bostedsløs:

Som bostedsløs regnes personer som **ikke disponerer egen eid eller leid bolig**, men som er henvist til tilfeldige eller midlertidige botilbud, oppholder seg midlertidig hos nær slektning, venner eller kjente, personer som befinner seg under kriminalomsorgen eller i institusjon og skal løslates eller utskrives innen to måneder og ikke har bolig. Som bostedsløs regnes også personer uten ordnet oppholdssted kommende natt.

Utdyping: En person regnes som **bostedsløs** dersom vedkommende er uten egen bolig og befinner seg i en av følgende situasjoner:

Situasjon 1. Personen mangler **tak over hodet** kommende natt. Herunder regnes personer som sover ute, i skur og lignende løsninger, som gir en form for ly.

Situasjon 2. Personen er henvist til **akutt** eller **midlertidig botilbud**, som **for eksempel** natthjem, varmestue, hospits, hybelhus uten leiekontrakt, pensjonat, hotell, krisesenter, campingvogn/-hytte på campingplass, krise-/overgangsbolig.

Situasjon 3. Personer under **kriminalomsorgen**, som skal løslates innen **2 måneder** og verken har egen eid eller leid bolig.

Situasjon 4. Personer i **institusjon**, som utskrives/avslutter behandling innen **2 måneder** og verken har egen eid eller leid bolig. Herunder regnes **alle typer institusjoner**, inkludert personer i **barnevernsinstitusjon**, som utskrives fra/går ut av barnevernets omsorg innen 2 måneder.

Situasjon 5. Personen bor midlertidig hos **venner, kjente** eller **slektninger**.

Som bostedsløs regnes ikke personer som bor i framleid bolig eller bor varig hos pårørende eller nær slektning.

Om utfylling av skjemaet:

- Registreringsperiode (personene skal være bostedsløs i denne perioden):
Uke 48 2025, f.o.m. mandag 24. november t.o.m. søndag 30 november
- Det skal fylles ut **1 (ett) skjema for hver bostedsløs**, som er i kontakt med eller kjent ved ditt tjenestested, eller som oppholder seg i institusjonen/enheten i løpet av registreringsperioden.
- Rubrikkene under rammen øverst på side 2 i skjemaet må fylles med initialer, fødselsår og fødselsdag i måneden. Dersom du ikke har nok kunnskap til å besvare hele spørreskjemaet, er det likevel viktig at du returnerer skjemaet med de opplysningene som er mulig å fylle ut.

Ytterligere veiledning til utfylling av skjemaet finner du på siste side i skjemaet og på <https://www.oslomet.no/forskning/forskningsprosjekter/kartlegging-bostedsloeshet-norge-2025>. Her vil du også finne informasjon om nødvendige dispensasjoner og vurderinger.

Lenke til elektronisk spørreskjema: <https://nettskjema.no/a/565542>

Respondentnummer (må fylles ut): xxxx

REGISTRERINGSSKJEMA Respondentnummer_(xxx)

Følger respondenten, ikke den enkelte bostedsløse. Nummeret brukes også ved elektronisk utfylling

2. Skjemaet er fylt ut ved følgende instans (veiledning bak):	4. Personens hjemkommune (der personen er folkeregistrert):
3. Skjemaet er fylt ut av/sammen med den bostedsløse personen (sett kryss hvis ja) ☐	5. Den bostedsløse persons bydelstilhørighet (Bergen og Oslo):

Personens initialer (første fornavn, siste etternavn): (Må fylles ut for kvalitetskontroll)

Født År: Dag (1-31): (Må fylles ut for kvalitetskontroll)

Dersom initialer, fødselsår og -dag mangler, må skjemaet forkastes. Om dispensasjon fra taushetsplikten fra REK, NAV, Kriminalomsorgen, gå inn på lenke til informasjon på side 1

Dette skjemaet sendes til flere grupper respondenter, som kan ha ulik kunnskap og informasjon om de bostedsløse personene det kjenner til/er i kontakt med. Selv om du/ditt arbeidssted ikke kan besvare alle spørsmålene her, er det til stor nytte om du fyller ut med den informasjonen du/dere har.

9. Kjønn (Sett ett kryss)

- 1 Mann
2 Kvinne
3 Annet

10. Sivilstatus (Sett ett kryss)

- 1 Enslig
2 Gift/samboende
3 Vet ikke

11. Statsborgerskap (Sett ett kryss)

(veiledning på baksiden)

- 1 Norge
2 Øvrige Norden
3 Øvrige EU-land (se baksiden)
4 Øvrige Europa inkl. Russland
5 Afrika
6 Midtøsten (se baksiden)
7 Øvrige Asia
8 Nord-, Mellom- og Sør-Amerika
9 Annet

12. Oppholdsstatus i Norge (Sett ett kryss)

- 1 Norsk statsborger → spørsmål 14
2 EØS-borger folkeregistrert i Norge
3 EØS-borger ikke folkeregistrert/bosatt
4 Flyktning (grunnlag i beskyttelse/asyl)
5 Tredjelandborger, annet oppholdsgrunnlag
6 Uten lovlig opphold i Norge
7 Vet ikke

13. Oppholdstid i Norge (Sett ett kryss)

- 1 Under 3 mnd.
2 3 mnd inntil 1 år
3 Fra 1 år inntil 3 år
4 3-5 år
5 Mer enn 5 år
6 Vet ikke

14. Har personen barn under 18 år?

(Sett ett kryss)

- 1 Ja → spørsmål 15
2 Nei → spørsmål 17
3 Vet ikke → spørsmål 17

15. Er personen bostedsløs sammen med sine mindreårige barn (under 18 år)?

(Sett ett kryss, fylles ut bare dersom personen har barn)

- 1 Ja → antall barn: (16 i nettskjema)
2 Nei
3 Vet ikke

(Dersom begge foreldre er bostedsløse sammen med barnet/barna, oppgi antall barn kun på den ene forelderens skjema)

17. Personens viktigste kilde til livsopphold (Sett ett kryss)

- 1 Arbeidsinntekt
- 2 Dagpenger ved arbeidsløshet
- 3 Sykepenger
- 4 Studielån/-stipend
- 5 Pensjon (alderspensjon/annet)
- 6 Uføretrygd
- 7 Arbeidsavklaringspenger (AAP)
- 8 Introduksjonsstønad
- 9 Kvalifiseringsstønad
- 10 Økonomisk sosialhjelp
- 11 Uformelt arbeid (tiggjeng, panting, magasinsalg o.l.)
- 12 Ingen kjente kilder til livsopphold
- 13 Vet ikke
- 14 Annet: _____ (Spm 18 i nettskjema)

19. Personens nåværende oppholdssted (Sett ett kryss)

- 1 Uten overnattingsmuligheter kommende natt
- 2 Akutt overnatting der (deler av) dagen må tilbringes ute, f.eks. natthjem, varmestue, vintertilbud
- 3 Midlertidig botilbud, f.eks. døgnovernatting, pensjonat, hybelhus, campingplass, «nødbolig»
- 4 Krisesenter
- 5 Institusjon (behandlings-/annen institusjon)
- 6 Fengsel/under kriminalomsorgen
- 7 Midlertidig hos venner, kjente, slektninger
- 8 Annet: _____ (spm 20 i nettskjema)
- 9 Vet ikke

21. Hvor lenge har personen vært i den situasjonen som er oppgitt i spm. 19?

(Sett ett kryss)

- 1 Under en uke
- 2 Under 3 uker
- 3 Mer enn 3 uker – 3 måneder
- 4 Mer enn 3 måneder – 6 måneder
- 5 Mer enn 6 måneder
- 6 Vet ikke

22. Har personen en lang historie med bostedsløshet?

(Sett ett kryss)

- 1 Tilbakevendende situasjon over flere år
- 2 Varighet mer enn et halvt år
- 3 Et nytt, akutt problem
- 4 Annet: _____ (spm 23 i nettskjema)
- 5 Vet ikke

Veiledning for utfylling av registreringskjemaet

«Skjemaet er fylt ut ved følgende instans» – kategorier i alfabetisk rekkefølge:
(Dersom ingen av de følgende kategoriene passer, velg 'Annet' (l). Dersom flere alternativer passer, velg det du mener er mest dekkende).

a. Barnevernstjeneste/familiesenter	g. Midlertidig botilbud
b. Boligkontor/boligtjeneste	h. Natthjem/akuttovernatting
c. Dagtilbud (aktivitetssenter, kafe o.l.)	i. NAV
d. Helsetjeneste i kommune	j. Oppsøkende/utekontakt
e. Kriminalomsorgen	k. Spesialisthelsetjeneste
f. Krisesenter	l. Annet (passer ikke i de øvrige kategoriene)

Koden for **initialer, fødselsår og fødselsdag i måneden må fylles ut**. Koden brukes til å kontrollere eventuelle dobbeltregistreringer og er viktig for å kvalitetssikre undersøkelsen. Disse opplysningene slettes når prosjektet avsluttes 31. oktober 2025.

Selv om registreringskoden skulle være din eneste kunnskap om den bostedsløse personen, er det viktig at du fyller ut koden for at personen skal bli registrert som bostedsløs. Fyll ut skjemaet på grunnlag av saksopplysninger, din kunnskap om den enkelte så langt det er mulig, eller fyll ut skjemaet sammen med den bostedsløse personen.

Kryss av ett svaralternativ på hvert spørsmål. På noen av spørsmålene kan flere svaralternativer passe for den registrerte personen. Vi ber om at du krysser av på for eksempel viktigste kilde til livsopphold (spørsmål 17).

Spørsmål 11, «Statsborgerskap»: Svaralternativene er slått sammen til regioner og verdensdeler, som ikke gir presise svar på spørsmålet om statsborgerskap. Grovinnndelingen er gjort for sikre anonymisering av de registrerte personene.

Spørsmål 11, «Øvrige EU-land»: Belgia, Bulgaria, Estland, Frankrike, Hellas, Irland, Kypros, Latvia, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederland, Polen, Romania, Slovakia, Slovenia, Spania, Tsjekkia, Tyskland, Ungarn, Østerrike. Storbritannia inkluderes her, jfr. gjensidig avtale.

Spørsmål 11, «Midtøsten»: Bahrain, De forente arabiske emirater, De palestinske territoriene, Egypt, Irak, Iran, Israel, Jemen, Jordan, Kuwait, Libanon, Oman, Qatar, Saudi-Arabia, Syria.

Kontaktpersoner:

Hilde Hatleskog Zeiner hildehz@oslomet.no tlf. 672 36 425

Evelyn Dyb evelyn@oslomet.no tlf. 450 23 677

Mathilde Uttersrud Hjelle mathilde.hjelle@oslomet.no, tlf. 672 36 283

Dersom du/dere velger papirskjemaer, sendes utfylte skjemaer til:

NIBR «Kartlegging 2025»
OsloMet storbyuniversitetet
Postboks 4 St. Olavs plass
0130 Oslo

Takk for hjelpen!

Vedlegg 2: Kommuner > 40.000

Kommuner =>40.000 innb.	Antall bostedsløse								Bostedsløse pr 1000 innbyggere							
	2025	2020	2016	2012	2008	2005	2003	1996	2025	2020	2016	2012	2008	2005	2003	1996
Bærum	13**	95	55	160	95	93	52	164	0,10**	0,74	0,46	1,40	0,87	0,88	0,51	1,69
Kristiansand	85	58	87	125	170	126	94	186	0,72	0,52	0,98	1,50	2,12	1,65	1,29	2,69
Drammen	43	58	75	129	85	106	54	108	0,41	0,57	1,10	2,00	1,38	1,86	0,96	2,04
Asker	90	60	72	108	56	44	56	118	0,90	0,64	1,20	1,91	1,04	0,87	1,11	2,60
Lillestrøm	56	21	51	48	16	8	48	-	0,58	0,24	1,03	0,97	0,35	0,18	1,18	-
Fredrikstad	62	48	94	113	43	67	48	90	0,72	0,58	1,19	1,50	0,59	0,96	0,69	1,37
Sandnes	156	140	110	224	186	73	79	29	1,84	1,76	1,47	3,60	2,93	1,26	1,42	0,59
Tromsø	103	53	66	74	106	82	147	69	1,30	0,69	0,90	1,07	1,59	1,31	2,40	1,22
Sandefjord	6**	18	17	49	52	46	67	18	0,09**	0,28	0,37	1,11	1,22	1,10	1,65	0,48
Nordre Follo	28	13	-	-	-	-	-	-	0,43	0,22	-	-	-	-	-	-
Sarpsborg	41	15	24	38	88	88	22	-	0,68	0,26	0,44	0,71	1,70	0,44	-	-
Tønsberg	42	49	69	52	70	60	89	-	0,70	0,87	1,63	1,28	1,28	1,64	2,50	-
Ålesund	55	18	24	41	52	50	39	-	0,93	0,27	0,51	0,92	1,23	1,24	0,98	-
Skien	26	10	23	52	74	47	50	-	0,46	0,18	0,43	0,99	1,44	1,86	0,93	1,03
Bodø	37	37	19	63	50	29	-	-	0,69	0,71	0,38	1,30	1,08	0,65	-	-
Moss	53	22	30	52	-	-	-	-	1,00	0,45	0,93	1,69	-	-	-	-
Lørenskog	5**	32	26	24	-	-	-	-	0,10**	0,77	0,70	0,71	-	-	-	-
Larvik	34	*	45	49	20	20	-	-	0,70	0,02	1,03	1,14	0,85	0,49	-	-
Arendal	18	*	34	40	39	39	68	29	0,39	0,04	0,77	0,93	1,36	0,98	1,72	0,74
Indre Østfold	28	32	-	-	-	-	-	-	0,59	0,71	-	-	-	-	-	-
Ullensaker	27	37	-	-	-	-	-	-	0,60	0,93	-	-	-	-	-	-
Karmøy	24	5	10	30	-	-	-	-	0,55	0,12	0,24	0,74	-	-	-	-
Øygarden	16	*	-	-	-	-	-	-	0,40	0,10	-	-	-	-	-	-
Alle	1048 (1100)	784	878 (931)	-	-	-	-	-	0,69	0,56	0,85	1,43	1,35	1,17	1,35	1,53

* Færre enn fem innrapporterte bostedsløse, **Ikke deltatt (Lørenskog), halvparten av bostedsløse eller flere er rapportert fra tjenester utenfor kommunen (kap. 4.1)
- ingen/ikke rapportert bostedsløse og/eller ny kommunekonstruksjon

Vedlegg 3: Kommuner 39.999 – 10.000

	Antall bostedsløse per 1000 innbyggere								Andel bostedsløse per 1000 innbyggere							
	2025	2020	2016	2012	2008	2005	2003	1996	2025	2020	2016	2012	2008	2005	2003	1996
Haugesund	38	20	16	75	68	79	17	-	0,98	0,54	0,43	1,62	2,06	2,50	0,55	-
Porsgrunn	46	20	47	29	32	84	-	-	1,23	0,55	1,30	0,82	0,94	2,51	-	-
Ringsaker	17	15	17	40	20	18	12	21	0,47	0,43	0,50	1,21	0,62	0,58	0,38	0,67
Molde	7	*	*	23	-	-	-	-	0,21	0,13	0,17	0,90	-	-	-	-
Halden	20	21	10	36	-	-	-	-	0,62	0,67	0,33	1,22	-	-	-	-
Hamar	16	16	30	47	-	-	-	-	0,47	0,51	1,00	1,62	-	-	-	-
Ringerike	8	11	*	-	-	-	-	-	0,25	0,36	0,07	-	-	-	-	-
Gjøvik	*	6	19	12	-	-	-	-	0,1	0,2	0,63	0,41	-	-	-	-
Askøy	12	8	14	18	-	-	-	-	0,39	0,27	0,51	0,69	-	-	-	-
Alver	14	*	-	-	-	-	-	-	0,46	0,07	-	-	-	-	-	-
Lillehammer	*	5	9	13	6	10	21	-	0,1	0,18	0,32	0,49	0,74	0,68	0,40	0,86
Kongsberg	12	*	10	8	9	*	13	11	0,41	0,11	0,37	0,31	0,38	*	0,57	0,51
Horten	6	7	9	-	-	-	-	-	0,21	0,26	0,33	-	-	-	-	-
Sola	14	*	21	25	-	-	-	-	0,47	0,07	0,81	1,05	-	-	-	-
Lier	-	*	9	-	-	-	-	-	-	0,15	0,35	-	-	-	-	-
Færder	*	12	-	-	-	-	-	-	0,14	0,45	-	-	-	-	-	-
Rana	7	*	39	44	-	-	-	-	0,27	0,08	1,49	1,72	-	-	-	-
Eidsvoll	*	7	*	-	-	-	-	-	0,03	0,28	0,05	-	-	-	-	-
Bjørnafjorden	12	6	-	-	-	-	-	-	0,45	0,24	-	-	-	-	-	-
Harstad	7	*	32	20	-	-	-	-	0,28	0,08	1,30	0,85	-	-	-	-
Holmestrand	9	10	21	9	-	-	-	11	0,33	0,4	1,96	0,88	-	-	-	-
Steinkjer	12	7	*	12	-	-	-	-	0,5	0,29	0,10	0,56	-	-	-	-
Nittedal	14	*	16	-	-	-	-	-	0,54	0,08	0,68	-	-	-	-	-
Kristiansund	*	6	18	31	-	-	-	-	0,08	0,25	0,72	1,30	-	-	-	-
Stjørdal	5	9	7	14	-	-	-	-	0,2	0,37	0,29	0,63	-	-	-	-

Grimstad	*	-	23	-	-	-	-	-	0,08	-	1,03	-	-	-	-	-
Nes	13	16	31	36	13	9	*	*	0,52	0,69	1,50	1,85	0,70	0,50	*	0,13
Lindesnes	*	*	-	-	-	-	-	-	0,04	0,04	-	-	-	-	-	-
Sunnfjord	5	6	-	-	-	-	-	-	0,22	0,27	-	-	-	-	-	-
Narvik	17	*	6	19	15	13	-	-	0,79	0,05	0,30	1,03	0,82	0,68	-	-
Elverum	8	19	7	23	-	-	-	-	0,36	0,89	0,32	1,14	-	-	-	-
Stange	*	7	4	5	16	5	8	13	0,18	0,33	0,22	0,26	0,85	0,29	0,44	0,74
Alta	9	10	*	37	-	-	-	-	0,41	0,06	0,06	1,92	-	-	-	-
Ås	*	*	*	-	-	-	-	-	0,13	0,06	0,06	-	-	-	-	-
Levanger	*	*	6	14	7	5	-	-	0,05	0,28	0,28	0,74	0,38	0,24	-	-
Nesodden	*	*	*	16	12	20	9	19	0,19	0,24	0,24	0,90	0,71	1,23	0,56	1,34
Klepp	*	-	*	16	18	12	*	*	0,14	-	0,12	0,90	1,14	0,83	*	*
Øvre Eiker	6	-	3	-	-	-	-	-	0,29	-	0,18	-	-	-	-	-
Hå	*	*	9	-	-	-	-	-	0,1	0,11	0,48	-	-	-	-	-
Time	*	*	3	38	35	16	10	-	0,1	0,16	0,18	2,27	2,26	1,09	0,72	-
Stord	13	*	*	10	23	18	28	19	0,67	0,11	0,12	0,56	1,35	1,17	1,72	1,21
Rælingen	8	8	7	35	5	19	-	-	0,38	0,43	0,38	2,16	0,33	*	-	-
Orkland	-	13	-	-	-	-	-	-	-	0,71	-	-	-	-	-	-
Vestby	-	12	*	-	-	-	-	-	-	0,67	0,13	-	-	-	-	-
Kongsvinger	7	*	16	22	-	-	-	-	0,38	0,06	0,87	1,26	-	-	-	-
Aurskog-Høland	*	*	*	-	-	-	-	-	0,11	0,06	0,14	-	-	-	-	-
Kinn	-	*	-	-	-	-	-	-	-	0,12	-	-	-	-	-	-
Melhus	-	-	*	-	-	-	-	-	-	-	0,07	-	-	-	-	-
Frogn	*	*	*	-	-	-	-	-	0,12	0,13	0,07	-	-	-	-	-
Voss	*	*	*	-	-	-	-	-	0,06	0,13	0,08	-	-	-	-	-
Namsos	5	*	6	-	-	-	-	-	0,33	0,26	0,43	-	-	-	-	-
Østre Toten	*	-	-	-	-	-	-	-	0,13	-	-	-	-	-	-	-
Verdal	*	*	*	46	-	-	-	-	0,13	0,13	0,15	3,2	-	-	-	-
Senja	-	5	-	-	-	-	-	-	-	0,34	-	-	-	-	-	-
Eigersund	*	*	*	-	-	-	-	-	0,13	0,14	0,3	-	-	-	-	-

Vennesla	-	6	*	-	-	-	-	-	-	0,41	0,23	-	-	-	-	-
Malvik	*	*	*	-	-	-	-	-	0,2	0,21	0,32	-	-	-	-	-
Nannestad	*	*	*	-	-	-	-	-	0,12	0,21	0,36	-	-	-	-	-
Modum	*	*	*	-	-	-	-	-	0,07	0,28	0,08	-	-	-	-	-
Bamble	*	6	14	-	-	-	-	-	0,07	0,43	1,02	-	-	-	-	-
Gran	*	*	-	-	-	-	-	-	0,15	0,07	-	-	-	-	-	-
Vestre Toten	*	*	-	-	-	-	-	-	0,07	0,3	-	-	-	-	-	-
Hustadvika		7	*	-	-	-	-	-	0,52	0,3	-	-	-	-	-	-
Vefsn	-	6	16	-	-	-	-	-	-	0,45	1,16	-	-	-	-	-
Kvinnherad	*	*	*	-	-	-	-	-	0,23	0,08	0,17	-	-	-	-	-
Notodden	*	-	*	-	-	-	-	-	0,22	-	0,26	-	-	-	-	-
Strand	*	-	*	-	-	-	-	-	0,21	-	0,09	-	-	-	-	-
Gjesdal	*	7	12	-	-	-	-	-	0,31	0,58	1,03	-	-	-	-	-
Bømlo	*	-	-	-	-	-	-	-	0,08	-	-	-	-	-	-	-
Sogndal	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hammerfest	*	8	11	11	-	-	-	-	0,09	0,7	1,06	-	-	-	-	-
Vestvågøy	*	9	-	-	-	-	-	-	0,09	0,79	-	-	-	-	-	-
Randaberg	*	*	*	-	-	-	-	-	0,34	0,18	0,21	-	-	-	-	-
Enebakk		8	*	16	-	-	-	-	0,68	0,09	1,43	-	-	-	-	-
Lillesand	*	-	10	-	-	-	-	-	0,25	-	0,94	-	-	-	-	-
Tysvær	*	*	14	-	-	-	-	-	0,34	0,18	1,32	-	-	-	-	-
Ullensvang	*	-	-	-	-	-	-	-	0,18	-	-	-	-	-	-	-
Ørsta	-	-	*	-	-	-	-	-	-	-	0,42	-	-	-	-	-
Sortland	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Volda	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Midt-Telemark	*	-	-	-	-	-	-	-	0,27	-	-	-	-	-	-	-
Kragerø	*	17	*	-	-	-	-	-	0,39	1,64	0,42	-	-	-	-	-
Lyngdal	*	-	-	-	-	-	-	-	0,09	-	-	-	-	-	-	-
Ørland	*	-	-	-	-	-	-	-	0,09	-	-	-	-	-	-	-
Indre Fosen	-	5	-	-	-	-	-	-	-	0,5	-	-	-	-	-	-

* Færre enn fem innrapporterte bostedsløse - ingen/ikke rapportert bostedsløse

Vedlegg 4: Kommuner under 10.000

	antall bostedsløse per 1000 innbyggere			andel bostedsløse per 1000 innbyggere		
	2025	2020	2016	2025	2020	2016
Farsund	-	-	*		-	0,39
Sør-Varanger	12	*	*	1,21	0,2	0,11
Nærøysund	-	*	-		0,1	-
Vågan	-	*	-		0,21	-
Sula	*	*	*	0,10	0,21	-
Fauske	*	*	6	0,10	0,1	0,59
Stad	-	*	-		0,21	-
Lunner	*	*	*	0,11	0,22	0,42
Haram^	-					
Flekkefjord	-	*	*		0,22	0,83
Vindafjord	-	-	9		-	1,07
Herøy (Møre og Romsdal)	-	*	*		0,11	0,42
Ulstein	*	*	-	0,11	0,12	-
Giske	-	*	-		0,12	-
Rakkestad	*	*	*	0,47	0,12	0,37
Skaun	-	-	-		-	-
Kvam	-	*	-		0,12	-
Hadsel	*	*	23	0,24	0,12	2,79
Osterøy	-	*	*		0,25	0,24
Sør-Odal	-	*	*		0,13	0,24
Løten	6	*	-	0,75	0,13	-
Råde	-	*	-		0,13	-
Brønnøy	*	-	-	0,38	-	-
Sykkylven	-	*	-		0,13	-

Alstahaug	*	*	24	0,27	0,13	3,29
Gjerdrum	-	-	-		-	-
Oppdal	-	*	-		0,14	-
Stryn	-	-	*		-	0,26
Vestnes	*	-	-	0,27	-	-
Åsnes	-	-	-		-	-
Hole	-	-	-		-	-
Rauma	*	-	-	0,14	-	-
Sunndal	-	-	-		-	-
Inderøy	-	*	*		0,29	0,28
Jevnaker	-	-	-		-	-
Målselv	-	-	-		-	-
Risør	6	8	8	0,90	1,17	1,09
Nome	*	*	-	0,31	0,15	-
Nordre Land	-	-	-		-	-
Trysil	*	*	*	0,46	0,15	0,58
Tvedestrand	*	*	*	0,16	0,66	0,31
Nord-Aurdal	-	-	-		-	-
Froland	*	*	11	0,16	0,34	2,01
Kvinesdal	-	*	-		0,33	-
Våler (Østfold)	-	*	*		0,17	0,73
Gausdal	*	-	9	0,16	-	1,51
Eidskog	-	-	*		-	0,61
Midtre Gauldal	-	-	*		-	0,3
Heim	*	*	-	0,16	0,34	-
Meløy	*	-	-	0,16	-	-
Averøy	*	*	8	0,33	0,17	1,29
Surnadal	-	-	9		-	1,57
Gloppen	-	*	8		0,17	1,3

Vadsø	*	*	*	0,17	0,17	0,61
Frøya	*	-	*	0,17	-	0,28
Sveio	8	-	-	1,39	-	-
Tynset	-	*	9		0,18	1,68
Røros	-	-	-		-	-
Balsfjord	-	-	*		-	0,66
Søndre Land	-	*	*		0,36	0,65
Hitra	-	-	-		-	-
Austevoll	*	*	-	0,36	0,38	-
Tinn	-	-	-		-	-
Nord-Fron	-	-	-		-	-
Luster	*	-	-	0,18	-	-
Sel	-	-	8		-	1,27
Birkenes	-	-	-		-	-
Hareid	-	*	-		0,19	-
Årdal	*	-	*	0,19	-	0,35
Øyer	-	-	-		-	-
Ål	*	-	-	0,20	-	-
Nord-Odal	-	*	*		0,2	0,24
Gol	*	-	-	0,20	-	-
Saltdal	*	*	*	0,82	0,43	0,28
Nordreisa	*	-	*	0,21	-	0,55
Hvaler	*	*		0,21	0,21	
Øksnes	*	-	-	0,43	-	-
Sauda	-	-	-		-	-
Hol	*	-	*	0,44	-	0,3
Andøy	5	*	*	1,10	0,21	0,54
Ringebu	-	-	-		-	-
Hemnes	*		-	0,22	0	-

Grue	-	-	-		-	-
Åfjord	-	-	-		-	-
Stranda	-	*	*		0,22	0,29
Selbu	*	*	*	0,23	0,25	0,32
Åmot	*	-	-	0,48	-	-
Tjeldsund	-	-	-		-	-
Etne	-	-	-		-	-
Drangedal	-	*			0,25	
Bardu	-	-	*		-	0,33
Overhalla	*	-	-	0,25	-	-
Skiptvet	-	-	-		-	-
Porsanger	-	-	*		-	0,67
Vaksdal	-	-	*		-	0,32
Suldal	*	-	*	0,26	-	0,69
Høyanger	-	-	-		-	-
Evje og Hornnes	-	-	-		-	-
Vinje	-	-	-		-	-
Aukra	*	-	-	0,26	-	-
Marker	-	-	-		-	-
Våler (Innlandet)	-	-	-		-	-
Vågå	-	-	-		-	-
Sørreisa	-	-	-		-	-
Sigdal	-	-	-		-	-
Bremanger	-	-	-		-	-
Aure	-	-	-		-	-
Sokndal	-	*	-		0,3	-
Øystre Slidre	-	-	-		-	-
Fitjar	*	-	-	0,31	-	-
Nesbyen	*	-	-	0,31	-	-

Lund	-	-	*		-	1,24
Sør-Fron	-	-	*		-	0,85
Hurdal	-	*	-		1,4	-
Tingvoll	-	-	-		-	-
Tysnes	-	-	-		-	-
Vanylven	-	-	-		-	-
Seljord	-	-	-		-	-
Fjaler	-	*	*		0,71	0,47
Austrheim	-	*	-		0,35	-
Nordkapp	-	-	*		-	0,41
Askvoll	-	-	-		-	-
Kvæfjord	-	-	-		-	-
Bjerkreim	-	-	-		-	-
Kautokeino	*	-	-	0,35	-	-
Sør-Aurdal	-	-	-		-	-
Hamarøy	-	-	*		-	1,47
Tana	-	-	-		-	-
Skjervøy	-	-	-		-	-
Flesberg	-	-	-		-	-
Gjemnes	-	-	-		-	-
Lyngen	*	-	-	0,37	-	-
Hemsedal	*	-	-	0,74	-	-
Steigen	-	*	*		0,38	1,05
Frosta	-	*	-		0,38	-
Hjelmeland	-	-	*		-	0,49
Bø	-	*	-		0,78	-
Fjord	-	-	-		-	-
Vik	*	-	-	0,39	-	-
Karasjok	-	*	-		0,38	-

Dovre	-	*	*		0,39	0,99
Rennebu	-	-	-		-	-
Gjerstad	-	-	-		-	-
Alvdal	-	-	-		-	-
Samnanger	-	-	-		-	-
Kviteseid	-	-	*		-	0,55
Meråker	-	*	-		0,41	-
Nore og Uvdal	-	-	-		-	-
Sande	-	-	-		-	-
Leirfjord	-	-	*		-	0,6
Siljan	-	-	*		-	1,15
Gulen	-	-	-		-	-
Grong	-	-	-		-	-
Krødsherad	-	*	-		0,45	-
Vegårshei	-	-	-		-	-
Tokke	-	-	-		0	-
Lom	-	-	-		-	-
Stor-Elvdal	*	-	-	0,45	-	-
Karlsøy	-	*	-		0,45	-
Lærdal	-	-	*		-	0,62
Vestre Slidre	-	-	-		-	-
Skjåk	-	-	-		-	-
Smøla	-	-	-		-	-
Snåsa	-	-	-		-	-
Salangen	*	*	*	0,47	0,47	1,8
Båtsfjord	-	*	-		0,45	-
Holtålen	-	-	-		-	-
Gildeskål	*	*	*	0,99	0,51	0,66
Sømna	-	-	-		-	-

Vardø	-	-	-		-	-
Lesja	-	-	-		-	-
Lødingen	*	-	-	0,51	-	-
Lurøy	*	*	-	1,02	0,53	-
Kåfjord	-	-	-		-	-
Rindal	-	-	-		-	-
Sirdal	-	-	-		-	-
Herøy (Nordland	-	-	-		-	-
Os	-	-	-		-	-
Aurland	-	-	*		-	0,76
Storfjord	-	-	*		-	0,72
Rendalen	-	-	-		-	-
Sørfold	-	-	-		-	-
Åmli	-	-	-		-	-
Nesna	-	-	-		-	-
Hægebostad	*	-	-	0,56	-	-
Masfjorden	-	-	*		-	0,79
Vang	-	-	-		-	-
Hjartdal	-	-	-		-	-
Tolga	-	-	*		-	0,83
Etnedal	-	-	*		-	1,01
Folldal	-	-	-		-	-
Nissedal	-	-	-		-	-
Rollag	-	-	-		-	-
Dønna	-	-	*		-	0,96
Grane	-	-	-		-	-
Evenes	-	-	-		-	-
Iveland	-	-	-		-	-
Bindal	-	-	-		-	-

Aremark	-	*	-		0,75	-
Lierne	-	-	-		-	-
Engerdal	-	-	-		-	-
Ibestad	-	-	-		-	-
Hyllestad	-	-	-		-	-
Fyresdal	-	-	-		-	
Hattfjelldal	-	-	-		-	-
Lebesby	-	-	*		-	1,02
Flakstad	-	-	-		-	-
Høylandet	-	-	-		-	-
Valle	-	-	-		-	-
Vega	-	-	-		-	-
Bygland	-	*	-		1,72	-
Rødøy	-	-	-		-	-
Kvænangen	-	-	*		-	1,09
Flå	-	-	-		-	-
Ulvik	-	-	-		-	-
Flatanger	-	-	-		-	-
Måsøy	-	-	-		-	-
Dyrøy	-	-	-		-	-
Gratangen	*	-	-	0,94	-	-
Bykle	-	-	-		-	-
Beiarn	-	*	-		0,98	-
Gamvik	-	-	-		-	-
Lavangen	-	-	-		-	-
Hasvik	-	-	-		-	-
Eidfjord	-	-	-		-	-
Moskenes	-	-	-		-	-
Osen	-	*	-		1,05	-

Bokn	-	-	-		-	-
Åseral	-	-	-		-	-
Nesseby	-	-	*		-	1,4
Berlevåg	-	-	-		-	-
Loppa	-	-	-		-	-
Namsskogan	-	-	-		-	-
Tydal	-	-	-		-	-
Solund	-	-	-		-	-
Værøy	-	-	-		-	-
Leka	-	-	-		-	-
Kvitsøy	-	-	-		-	-
Fedje	-	-	-		-	-
Vevelstad	-	-	-		-	-
Røst	-	-	-		-	-
Træna	-	-	-		-	-
Røyrvik	-	-	-		-	-
Modalen	-	-	-		-	-
Utsira	-	-	-		-	-

* Færre enn fem innrapporterte bostedsløse - ingen/ikke rapportert bostedsløse ^ nye kommuner 1.1.25